အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (ယန်ယဲ့)

[Book.152(2443-2460)

ကမ္ဘာစစ်စတင်လာခြင်း

.May Be:

.အပိုင်း ၂၄၄၃

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

နှင်းပွင့်သည် ရေနဂါးနှင့်
စကားပြောနေတုန်းပင်။

ခဏအကြာတွင် နှင်းပွင့်က ယန်ယဲ့ဆီသို့
ပျံသန်းလာပြီး သူမ၏ ခြေသည်းများကို
ထပ်မံတွေ့ယမ်းပြီး ရေနဂါးကို
ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ယန်ယဲ့သည်
ငြိမ်သွားသည်။ ရေနဂါးသည်
ထွက်မသွားချင်ပေ။

ရုတ်တရက်ယန်ယဲ့၏နောက်ကွယ်မှ အသံတစ်ချက် မြည်ဟည်း လာပြီး "ထွက်သွားရင် ပိုအဆင်ပြေတယ်လို့ ပြောလိုက်"

ယန်ယဲ့က အံ့သြသွားပြီး "ဘာလို့လဲ..."

မကောင်းဆိုးဝါးလက်နက်က" ဒီမှာ အစီအရင် တစ်ခုခုရှိတယ်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ အစီအရင်ကို ဖုံးကွယ်ထားတယ်။

ဒါ့ကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်းမှ

ဒီနေရာမှာ လာရှာတဲ့ကျင့်ကြံသူ

မရှိသလောက်နည်းတာပဲ။

ကျင့်ကြံသူတွေဒီနေရာကို

ရောက်လာခဲ့ရင်တောင် သူရှိနေတာကို

မဖော်ပြရင် ရှာဖွေဖို့မလွယ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ

အစီအရင်က အားနည်းလာပြီးတော့

ပျောက်ကွယ်လုနီးပါးဖြစ်နေပြီး

အစီအရင်လုံးလုံးပျောက်ကွယ်သွားတဲ့အ
ခါ မရေမတွက်နိုင်တဲ့ပညာရှင်တွေ
ဒီနေရာကို ဝိုင်းအုံလာကြလိမ့်မယ်”

ယန်ယဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
တစ်ချက်စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သည်။
မကောင်းဆိုးဝါးရတနာ
ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း
အတိအကျဖြစ်ကြောင်း
ယခုမှာပဲသတိထားမိတော့သည်။

သူစရောက်သည့်အချိန်တွင်

ထူးထူးခြားခြား ဘယ်အရာကိုမှ

မခံစားမိပေ။ သူခံစားမိသမျှက

ကန္တာရဂြိုလ်တစ်လုံးသာဖြစ်သည်။

၎င်းတွင် ဘာမှမရှိလျက်ပင်။

သက်ရှိအရိပ်အရောင်ကိုပင် မတွေ့ရပေ။

ထို့ပြင် နှင်းပွင့်ကြောင့်သာမဟုတ်လျှင်

သူသည် ဤကမ္ဘာမြေပေါ်ရှိ

ရေထုကိုဖယ်ရှားပစ်လိုက်လျှင်ပင်
ရေနဂါးကိုရှာတွေ့နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ထိုအချက်ကို တွေးမိသည်နှင့်
ယန်ယဲ့သည် နှင်းပွင့်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း
"ထပ်ပြောလိုက် ဒီနေရာက
အရမ်းအန္တရာယ်များတယ်လို့ ပြောပါ။
ဒါဆို ငါတို့နောက်ကို လိုက်ဖို့ပြော.."

နှင်းပွင့်က ခဏာမျှတွေးနေပုံရပြီးမှ
ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်
ရေနဂါးဘက်ပြန်လှည့်ကာ
စကားစပြောလေသည်။
အချိန်တော်တော်ကြာပြီးနောက်
ယန်ယွဲ့သည် ရေနဂါးလေးက
သိသိသာသာ ချီတုံချတုံဖြစ်နေကြောင်း
သတိပြုမိလိုက်သည်။

နှင်းပွင့်က ရေနဂါး၏ဦးချိုကို ရုတ်တရက် ဆွဲကိုင်ကာ မှူလစေတီထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။ မှူလစေတီထဲတွင် ရေနဂါးက ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ၎င်းသည် အနည်းငယ်ကြောက်နေပုံရပြီး နှင်းပွင့်နှင့် အလိုလိုနီးကပ်လာတော့သည်။

နှင်းပွင့်က ရေနဂါးလေးဟာ တစ်ချက်ထပ်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

သူမ၏လက်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး

ဝှေ့ရမ်းပြလိုက်သည်။

ခရမ်းရောင်စွမ်းအင် ကြိုးမျှင်များက

ရေနဂါးလေးဆီသို့

ချက်ချင်းတိုးဝင်သွားသည်။

မူလခရမ်းရောင်စွမ်းအင်ကို

အာရုံခံစားမိသောအခါ

ရေနဂါးလေး၏မျက်လုံးလေးများက

ချက်ချင်းတောက်ပလာခဲ့သည်။

ထို့နောက်

ညင်သာစွာရှူရှိုက်လိုက်သည်နှင့်

မူလခရမ်းရောင်စွမ်းအင်များက

သူ၏နှားခေါင်းထဲသို့

ချက်ချင်းဝင်ရောက်လာသည်။

ခဏအကြာတွင်

ရေနဂါး၏မျက်နှာပေါ်တွင် အလိုဆန္ဒကို

မြင်လိုက်ရသည်။

တျန်းရှူ ရုတ်တရက် “သူမက ဘာလဲ”ဟုမေးလိုက်သည်။

ရေနဂါးက တျန်းရှူကို စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် ၎င်း၏အမူအရာပြောင်းသွားကာ နှင်းပွင့်အနားသို့ အလျင်အမြန်တိုးကပ်သွားသည်။ နှင်းပွင့်က မျက်တောင် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်လုပ်နေသည်။

သူမက ရေနဂါးချိုကို ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး တျန်းရှူဆီသို့ ဆွဲခေါ်လာသည်။ ထို့နောက် သူမက တျန်းရှူကို ညွှန်ပြပြီး ရေနဂါးကို ညွှန်ပြသည်။ သေချာသည်မှာ နှင်းပွင့်က တျန်းရှူနှင့် ရေနဂါးကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။

ထို့ပြင် နှင်းပွင့်က မြူနှင်းဝိညာဉ်ကိုပါ ဆွဲခေါ်လာလေသည်။

သို့သော် ရေနဂါးကဲ့သို့ပင်

မြူနှင်းဝိညာဉ်က တျန်းရှူကို

အလွန်ကြောက်ရွံ့ပြီး

အနားကပ်မနေရဲပေ။ တျန်းရှူက

ခေါင်းလေးကို အနည်းငယ်

ညွှတ်ပြသည်။ သူမဘာတွေးနေလဲတော့

မသိနိုင်ပါ။

ဒီအတောအတွင်း နှင်းပွင့်က
တျန်းရှုရဲ့ခေါင်းကို ညင်သာစွာ
ပွတ်သတ်ပြီးနောက် ရေနဂါးနှင့်
မြူနှင်းဝိညာဉ်တို့ကို စိုက်ကြည့်ပြီးနောက်
သူမ၏လက်သည်းများကို
ထပ်မံဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် ရေနဂါးက တျန်းရှုဆီကို
ပျံသန်းလာကာ သူမ၏လက်ကို
ညင်သာစွာ ထိလိုက်လေသည်။

တျန်းရှူက ရေနဂါးကိုမော့ကြည့်ကာ ခဏမျှ တုံ့ဆိုင်းသွားပြီး နဂါးဦးချိုကို ထိကိုင်လိုက်သည်။

ရေနဂါးက သူမကိုမငြင်းဆန်ခဲ့ပေ။

ခဏအကြာတွင် ရေနဂါးနှင့် မြူနှင်းဝိညာဉ်တို့က တျန်းရှူကို မကြောက်တော့ဘဲ နှစ်သက်သလို

ထိလိုက်ကိုင်လိုက်ကစားနေကြတော့သ
ည်။

ယန်ယဲ့သည် ဤအရာအားလုံးကို
စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့က
အပြင်လောကကို
မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီး
“ငါနဲ့အတူပါလာတဲ့
မိန်းကလေးကိုမင်းမြင်ဖူးလား...။

သူ့နာမည်က တျန်းရှူ

မင်းသူမကိုကြောက်လား…”

သူသည် သဘာဝအတိုင်း

မကောင်းဆိုးဝါးရတနာကို

မေးမြန်းနေသည်။

အချိန်အတော်ကြာ

တိတ်ဆိတ်သွားပြီးနောက်“မင်းမှန်တယ်

ငါကြောက်တယ်”ဟူသော အသံတစ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

ယန်ယဲ့၏မျက်နှာက အေးခဲသွားပါတော့သည် “သူမကို ကြောက်နေတာလား…”

ယန်ယဲ့သည် အချိန်အတော်ကြာတိတ်ဆိတ်သွားပြီးမှ “ဘာလို့လဲ…”ဟုမေးလိုက်သည်။

မကောင်းဆိုးဝါးလက်နက်က “မင်းနားမလည်နိုင်ဘူးလား...”

ယန်ယဲ့က

သူ့ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်သည်။ “သူမက သာမန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ ငါသိတယ် ဒါပေမဲ့ တခြားထူးထူးခြားခြား ဘာကိုမှ နားမလည်နိုင်ဘူး”

မကောင်းဆိုးဝါးလက်နက်က “ဒါဟာ

မင်းနဲ့ငါတို့ကြားက ကွာဟချက်ပဲ။

သဘာဝသက်ရှိတွေမှာ အန္တရာယ်ကို

အာရုံခံနိုင်တဲ့ ဘဘာဝဗီဇရှိတယ်။

သူမအနေနဲ့

နှစ်အတော်ကြာနေထိုင်ပြီးတဲ့နောက်မှာ

တစ်စုံတစ်ယောက်က

ငါ့ကိုဒီလိုခံစားချက်မျိုးပေးတာ

ဒါပထမဆုံးအကြိမ်ပဲ”

ယန်ယဲ့က "သူမရဲ့နောက်ခံအကြောင်း မင်းသိလား..."

ဤတကြိမ်တွင်တော့ ယန်ယဲ့သည် တျန်းရှူ၏နောက်ခံအကြောင်းကို အတော်လေးသိချင်နေခဲ့သည်။

"ငါဘာမှမမြင်နိုင်ဘူး"

မကောင်းဆိုးဝါးရတနာက
အချိန်အတော်ကြာတိတ်ဆိတ်နေခဲ့ပြီးမှ
ပြန်ဖြေခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က “သူမကို မေ့ထားလိုက်ပါ။
မင်းအကြောင်းပြောရအောင်။
မင်းကငါ့ကို
ဒီလောက်အထိပစ်မှတ်ထားနေတာ
ရပ်တန့်နိုင်မလား...”

မကောင်းဆိုးဝါးရတနာက
တိတ်ဆိတ်သွားသည်။
ချိန်အတော်ကြာအောင်တိတ်ဆိတ်သွား
ပြီးနောက် အဖြေမရသဖြင့် ယန်ယဲ့သည်
ခေါင်းခါကာ ဆက်ပြီးဆွေးနွေးဖို့
မစဉ်းစားတော့ပေ။

ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
တစ်ချက်ကြည့်ကာ အာကာသထဲသို့
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ သို့သော်

အာကာသသို့

တိုးဝင်သွားသည်နှင့်တပြိုင်နက်

ခဏအကြာတွင် သူ၏အမူအရာက

ပြောင်းသွားကာ နောက်လှည့်ပြီး

ဓားဖြင့်ဆတ်ခနဲ ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည်။

"အုန်း..."

အာကာသထဲမှ

ပြင်းထန်သောစွမ်းအားလှိုင်းတစ်ခုပေါက်

ကွဲလာကာ ယန်ယဲ့သည် (၃)

ကီလိုမီတာအကွာသို့

နောက်ပြန်လွင့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့သည် မော့ကြည့်လိုက်ရာ

အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို

တွေ့လိုက်ရသည်။ အဘိုးကြီးက

ခါးအနည်းငယ် ကုန်းနေသည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင်

ဇရာအရေးအကြောင်းများရှိနေသော်လ

ည်း အကြည့်များက
အလွန်းစူးရှလှသည်။

ပညာရှင်အဆင့် ကျင့်ကြံသူ။

အဘိုးကြီးက စစ်မှန်သော
ပညာရှင်တစ်ပါးဖြစ်သည်။

အဘိုးကြီးက “မင်းက ရှာရခက်တယ်။
လူသားပညာရှင်တစ်ပါးက

လူသားမျိုးနွယ်ရဲ့
ဉာဏ်ကြီးရှင်တစ်ပါးကို ဘယ်တော့မှ
သတ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ငါသိတယ်”

“ဟုတ်တယ် သူမလုပ်ခဲ့ဘူး”

ယန်ယဲ့က “ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့”

အဘိုးကြီးက
“မင်းတော်တော်သိပုံရတယ်။ ယန်ယဲ့

ငါတို့မင်းကိုအခွင့်အရေးပေးမယ်။
တာအိုလမ်းစဉ်က အဲ့ဒီရတနာကို
လက်လွှဲပေးပြီး ထွက်သွားနိုင်တယ်”

ယန်ယဲ့က “တာအိုဖန်ဆင်းရှင်က နောင်မှာ
မင်းအတွက် ရောက်လာမှာကို
မကြောက်ဘူးလား”

“ဘာကြောင့်လဲ...”

အဘိုးကြီးက ရယ်မောရင်း“မင်းငါတို့ကို ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ ခြိမ်းခြောက်ဖို့ တာအိုဖန်ဆင်းရှင်ရဲ့နာမည်ကို ကြိုးစားနေတုန်းပဲ ယန်ယွဲ့ မင်း နားမလည်သေးဘူးလား...”

ယန်ယွဲ့က “ဘာနားလည်ရမှာလဲ”

အဘိုးကြီးက ပြုံးပြီး

“လမ်းကြောင်းတွေကြားက

တိုက်ပွဲစနေပြီ။ မင်းသေရင်

တာအိုဖန်ဆင်းရှင်က

လူမှားရွေးနိုင်သလိုပဲ

ကောက်ချက်ချလိမ့်မယ်။

လက်စားချေဖို့လား…။

ငါပြောသာကိုယုံလိုက် သူက

လူသေအတွက်

အချိန်ဖြုန်းမှာမဟုတ်ဘူး”

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး “ဒါဆိုငါမသေနိုင်ဘူး”

အဘိုးကြီးက

လက်တစ်ဖက်ကိုဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။“

လက်လွှဲပေးလိုက်ပါ

မင်းထွက်သွားနိုင်ပြီ”

ယန်ယဲ့က

တဟားဟားရယ်ပြီး“မင်းကိုယုံမယ်လို့ထ

င်လား…”

အဘိုးကြီး၏မျက်နှာပေါ်တွင်

အပြုံးတစ်ခု ကောက်ကွေးလာကာ

“မင်းကတော်တော်ညာဏ်ကောင်းတယ်။

ဒီလိုဆိုတော့ ငါ့စွမ်းအင်တချို့ကို

ဖြုန်းတီးဖို့ကလွဲလို့

ရွေးချယ်စရာမရှိတော့ဘူးပဲ ”

စကားပြောပြီးသည်နှင့် သူ့ညာလက်ကို

ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ထိုခဏလေးမှာပဲ ကီလိုမီတာ ၅

သောင်းအကွာရှိ

ဂြိုလ်ကြီးတစ်လုံးတုန်ခါသွားပြီးနောက်

မရေမတွက်နိုင်သော

ကြယ်တာရာအလင်းတန်းများ

ဖြာထွက်လာကာ ယန်ယွဲ့အထက်သို့

ရောက်လာပါတော့သည်။

ယန်ယဲ့သည် ဆင်းသက်လာသော

ကြယ်တာရာအလင်းတန်းများကို

မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ ဒီနည်းစနစ်က ဘာလဲ…”

အဘိုးကြီးက

ယန်ယဲ့တွေးတောနေသည်ကို

သိနေသည့်အတိုင်း

“ကြယ်တာရာစုစည်းခြင်း”ဟုရှင်းပြသည်

။

သူက “ယန်ယွဲ့ မင်းသာ ဒီလှုပ်ရှားမှုကို

ရပ်တန့်နိုင်ရင် မင်းအတွက်

အံ့သြစရာကောင်းတယ်

ဆိုပြီးငါပြောရမယ်”

စကားပြောပြီးနောက် သူ၏ညာဘက်

လက်ဝါးကို ယန်ယွဲ့ဆီသို့ဖိချလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင်

ကြယ်တာရာအလင်းတန်းများ

ယန်ယွဲ့အပေါ်ကို ဆင်းသက်လာပါသည်။

ဤအချိန်တွင် ယန်ယွဲ့သည်

မကြုံစဖူးသော ဖိအားလှိုင်းကို

ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ဖိအားကြောင့်

အသက်ရှူကြပ်သွားပြီး

ကောင်းကင်တိမ်နဂါးပင် အခြေအနေကို

မကိုင်တွယ်နိုင်တော့ပေ။

ထို့ပြင် သူသာ ကောင်းကင်တိမ်နဂါးနဲ့

ပေါင်းစပ်မထားပါက

ချက်ချင်းအသက်ခံရနိုင်၏။

ယန်ယဲ့သည် မျက်လုံးများကို

ဖြည်းညင်းစွာ မှိတ်လိုက်သည်။

သိပ်မကြာလိုက်ဘဲ ဤနေရာတွင်

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သောစွမ်းအင်လှိုင်း

များ ပေါ်လာသည်။

ဓားနယ်မြေ။

ဓားနယ်မြေပေါ်လာသည်နှင့်

ကြယ်တာရာအလင်းတန်းများသည်

ချက်ချင်းနွေးကွေးသွားသည်။

“ဓားနယ်မြေလား...”

အဘိုးကြီး၏ ပါးစပ်ထောင့်တွင်
အေးစက်သော အပြုံးတစ်ခု ပေါ်လာပြီး
“စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းလိုက်တာ”

ရုတ်တရက် ယန်ယဲ့သည် ရှေ့သို့
ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်ရာ
ဓားတစ်သောင်းခန့် ထွက်ပေါ်လာသည်။
ထို့နောက်
သူ့လက်ကိုဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်နှင့်

ဓားနယ်မြေထဲရှိ အာကာသဟင်းလင်းပြ
င်သည် တုန်ခါလာတော့သည်။

အဘိုးကြီး၏မျက်လုံးများက
ကျဉ်းမြောင်းသွားကာ “ ဒြပ်စင်ငါးပါး
မင်းက ဒြပ်စင်ငါးပါးရဲ့စစ်မှန်တဲ့
အနှစ်သာရကို
တကယ်နားလည်သွားပြီးပဲ ”

Translated by NyiNyiSoe

..အပိုင်း ၂၄၄၄

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

“ဆူး...ဆူး...ဆူး...”

ရုတ်တရက် ဓားနယ်မြေထဲရှိ

ဓား(၁၀၀)သည် လျင်မြန်စွာ

ရှေ့လျှားလာခဲ့ပြီး
အလင်းတန်းမြောက်များစွာသည်
ဓားနယ်မြေအတွင်းပိုင်းကို
ဖုံးလွှမ်းထားခဲ့သည်။ ဓားအလင်းတန်း
များသည်
ကြယ်တာရာအလင်းတန်းများကို
လွှမ်းခြုံထားခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ဓားစွမ်းအင်သည် ဒြပ်စင် (၅) ပါး
ပေါင်းစပ်ထားသောကြောင့်

ယခင်ကနဲ့ မတူပေ။ အလင်းတန်းများက ကြယ်တာရာအလင်းကို ဖိနှိပ်ခြင်းမရှိဘဲ ပြုပြင်နေခဲ့၏။

သို့သော် အခြေအနေက ထူးဆန်းစွာဖြစ်နေခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က

ဓားစွမ်းအင်အလင်းတန်းများကို ငေးကြည့်နေရင်းက...

"နွေဦးရောက်သောအခါ

ပန်းများဖူးပွင့်သည်၊

ဆောင်းဦးရောက်သောအခါ

ပန်းများကြွေကျသည်။

ဒြပ်စင်(၅)ပါးစွမ်းအင်။

အမွေဆက်ခံကျောက်တုံးမှ သူ

သင်ယူခဲ့သော

ပညာရှင်အထက်ဆင့်နည်းစနစ်ပင်။

သို့သော် သူသည် ဒြပ်စင် (၅)

ပါးစွမ်းအင်ကို ဓားစွမ်းအင်အဖြစ်

ပေါင်းစပ်လိုက်သည်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင် သူ၏ဓားက

ယခင်ကဲ့သို့

သတ်ဖြတ်ခြင်းအပေါ်အာရုံစိုက်မထားဘဲ

ပြုပြင်မွမ်းမံရန် အလေးထားခဲ့သည်။

ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း။

အသက်ရှု (၃)ရှိုက်စာခန့်အကြာတွင်
ကြယ်တာရာ အလင်းတန်းများ
မှိန်ဖျော့သွားသည်။ အသက်ရှု
(၅)ရှိုက်စာခန့်အကြာတွင်တော့
ကြယ်တာရာအလင်းတန်းများ
လုံးလုံးလျားလျား
ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သို့သော်လည်း
ယန်ယဲ့၏မျက်နှာသည် အနည်းငယ်
ဖြူဖျော့သွားခဲ့သည်။

ဒြုပ်စင်ငါးပါးစွမ်းအင်ကို ထိန်းချုပ်ဖို့က

သူ့အတွက် ခက်ခဲသည်မဟုတ်ပါ

ခက်ခဲသောအပိုင်းမှာ

သူ၏ဓားစွမ်းအင်သည်ဓားနယ်မြေအတွ

င်းရှိ နယ်မြေကို ပြုပြင်ရန် ၎င်းကို

အသုံးပြုထားရခြင်းပင်။

ထိုဖြစ်စဉ်ကို

ပြီးမြောက်အောင်လုပ်ဆောင်ဖို့က

သူ့အတွက်အတော်လေးကို

ခက်ခဲလှသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာ

သူ့အတွက် ရလဒ်က ကောင်းမွန်ခဲ့သည်။

ဧင်းသည် သူ၏

အနန္တစားနယ်မြေထက်ပြင်

ကြီးမားသည်။ သို့သော် အနည်းငယ်

အားကုန်လှသည်။

“ဘယ်လောက် ရှားပါးလိုက်သလဲ...”

ထိုအတောအတွင်း အဘိုးကြီးက ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည်။

“မင်းအဲ့ဒီအဆင့်နဲ့ တကယ်ထိတွေ့ဖို့ မမျှော်လင့်ထားဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းတစ်စုံတစ်ယောက်ဆီက လမ်းညွှန်မှုရခဲ့တာဖြစ်နိုင်တယ်။ ဟုတ်တယ်မလား...”

ယန်ယဲ့က အဘိုးကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်ကာ “မင်းငါ့အတွက်

စာရေးမှာမဟုတ်ဘူးလား။ ဘယ်မှာလဲ
လာပါ ငါစောင့်နေတယ်”

“ဘာလဲ...”

အဘိုးကြီးပ အေးစက်စက် ရယ်မောရင်း
“မင်းအတွက် ငါ့မှာဘာမှမရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့
သေခြင်းတရားအတွက် စကားလုံးကို
ရေးတက်အောင် ငါသင်ပေးနိုင်တယ်”

စကားပြောပြီးသည်နှင့် အဘိုးကြီးက

သူ့လက်ကိုမြှောက်ပြီး ယန်ယဲ့ဆီသို့

လှမ်းရိုက်လိုက်သည်။ ယန်ယဲ့၏

ခန္ဓာကိုယ်သည် ချက်ချင်းပင်

အက်ကွဲသွားကာ အနီးအနားရှိ

အာကာသပြင်သည်

ချက်ချင်းပြိုကျသွားသည်။

ကောင်းကင်တိမ်နဂါးပင်

တောင့်ခံမထားနိုင်ပေ။ ယန်ယဲ့သည်

ရုတ်တရက် ဒေါသတကြီး

အော်ဟစ်လိုက်ရာ ဓားစွမ်းအင်

သုံးစင်းရှေသို့ ပြေးထွက်လာပြီး

အဘိုးကြီးရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

အဘိုးကြီး၏ပါးစပ်ထောင့်တွင်

အေးစက်စက် အပြုံးတစ်ခု

ရစ်ဝဲလာသည်။ သူ၏ညာလက်ကို

ဆန့်လိုက်ရာ လက်ဖဝါးအပေါ်၌

အလင်းအတားအဆီး

အလှောတစ်ခုပေါ်လာသည်။ ထို့နောက်

သူ့လက်ဝါးကိုမြှောက်လိုက်သည်နှင့်

ယန်ယဲ့၏

ဓားစွမ်းအင်ကိုတားဆီးလိုက်သည်။

အဘိုးကြီးက အေးစက်စက်ရယ်မောရင်း

“မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းက

အရမ်းငယ်သေးတယ်” ပြောပြီးသည်နှင့်

ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

"အုန်း…"

တိုက်ခိုက်ရာမှ တန်ပြန်အားကြောင့်
ယန်ယဲ့သည် ထပ်ပြီး လွင့်သွားပြန်သည်။
သူ့ကိုယ်သူ ရပ်တန့်လိုက်သည်နှင့်
အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ရှေ့တွင်ပေါ်လာပြီး
လက်သီးဖြင့် ထိုးချလိုက်သည်။
လက်သီးချက်က သယ်ဆောင်လာသော
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အားလှိုင်းကြောင့်
မီးတာရာချီကျယ်သော

အာကာသပြင်သည်

ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်။

တိုက်ခိုက်မှု၏ပစ်မှတ်ဖြစ်သော

ယန်ယဲ့အတွက်တော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က

အက်ကွဲသွားကာ တစ်ကိုယ်လုံးသွေးများ

ဖုံးလွှမ်းထားသည်။

ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့်

ကောင်းကင်တိမ်နဂါး၏ စွမ်းအင်က

သူ့ခန္ဓာကိုယ်အား

ကာကွယ်ထားသောကြောင့် ချက်ချင်း
ပေါက်ကွဲမသွားပေ။ သို့သော်လည်း
နောက်တစ်ကြိမ် ထိုအတိုင်းသာ
တိုက်ခိုက်ခံရပါက သူသည်
အသားပုံကြီးအဖြစ်
ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်။

အရေးကြီးသောအခိုက်အတန့်တွင်
ယန်ယွဲ့သည် သူ့နှလုံးသားထဲတွင်
စိတ်ဆန္ဒတစ်ခု ထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်
သတ်ဖြတ်ခြင်းလက်နက်တံဆိပ်က
သူ့ရှေ့တွင်ပေါ်လာသည်။
လက်နက်တံဆိပ်မှ ပြင်းထန်သော
စွမ်းအားလှိုင်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်။
အဘိုးကြီးက
မီတာ(၁၀၀)ကျော်အကွာအထိလွင့်ထွက်
သွားသည်။ ယန်ယဲ့သည်လည်း မီတာ

(၃၀)ကျော်အကွာအထိ

လွင့်ထွက်သွားသည်။

ယန်ယဲ့သည် သူ့ပါးစပ်ထောင့်ရှိ

သွေးများကို သုတ်ပြီး အဘိုးကြီးကို

မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒါက ပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့

ခွန်အားလား…”

ခွန်အား ကွာခြားချက်က

ဤမျှကြီးမားမည်ဟု မထင်ထားပေ။

သို့သော်လည်း သူ့ရှေ့ရှိ အဖြစ်မှန်က

အလွန်ကို ကြီးမားသည်ဟု

ပြောနေခဲ့သည်။ အမှန်တော့

ဤအဖြစ်အပျက်သာ

ပျံ့နှံ့သွားမည်ဆိုလျှင် ယန်ယွဲ့ဟူသော

နာမည်သည်

လောကသုံးပါးတစ်ခုလုံးအား

ထိတ်လန့်သွားစေမည်ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် တာအိုသခင်တစ်ပါးက

ပညာရှင်တစ်ပါးနှင့်

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့သည်။

မကြိုးစဖူးအဖြစ်

ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိလျှင်ပင် လွန်ခဲ့သည့်

နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာအတွင်း ဤကဲ့သို့

စွမ်းဆောင်နိုင်လူ ငါးဦးထက်မနည်းသာ ရှိခဲ့သည်။

"ယန်ယဲ့ မင်းက တကယ့်ကို ညာဏ်ကြီးရှင်ပဲ”

ထိုအတောအတွင်း အဘိုးကြီးက ပြောလိုက်သည်။ “ငါက အသက်ရှူမဝသလို အချိန်ဖြုန်းတက်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ မင်းငါ့ကို

တကယ်ထိတ်လန့်စေတယ်။

မင်းအသက်အရွယ်တုန်းက

ငါတောင်မင်းထက် ညံ့တယ်။

ကံမကောင်းစွာဘဲ မင်းက ငယ်လွန်းတော့

ငါ့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

စကားပြောပြီးသည်နှင့်

သူ၏ညာလက်ကို ဖြေညင်းစွာမြှောက်ပြီး

နောက်တစ်ကြိမ် တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်သည်။

သို့သော် သူသည် ယန်ယဲ့ကို ရုတ်တရက် စိုက်ကြည့်နေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ယန်ယဲ့၏ နံဘေး၌ သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားတစ်ဦး ရုတ်တရက် ပေါ်လာသည်။

"ကျုံးယဲ့"

သိုင်းပညာဦးရီးတော်ကျုံးယဲ့ပင်ဖြစ်သည်။

ယန်ယွဲ့က "မင်းဖြစ်နေတာကို”

ကျုံးယွဲ့က ပြုံးလိုက်ပြီး

"မင်းအုံ့သြနေသလား…”

ယန်ယွဲ့ကခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"နည်းနည်းပဲ အံ့သြမိတယ်”

သိုင်းပညာဦးရီးတော်ကျုံးယဲ့က

ခေါင်းကိုအနည်းငယ် ခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ငါကမင်းကို လက်နက်လမ်းစဉ်အထိ

ခေါ်ဆောင်လာတဲ့သူပါ။ မင်းကို

သိုင်းအင်ပါယာကျောင်းတော်ဆီ

သွားခိုင်းတာပဲ။ ဒီတော့

ငါတစ်ခုခုလုပ်သင့်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်

ငါကောင်းကောင်းအိပ်ပျော်မှာမဟုတ်ဘူး

”

ထိုနောက် အဘိုးကြီးအား

လှည့်ကြည့်ကာ

“ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့လား...”

အဘိုးကြီးက “ကျုံးယဲ့

ငါထင်တာမမှားရင် မင်းရဲ့

လက်နက်ဖန်ဆင်းရှင်က

ဝင်မစွက်ဖက်ဖို့ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား,.

.”

ကျုံးယဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“သူပြောတယ် ဒါပေမဲ့ ငါမတက်နိုင်ဘူး။

ငါ့မှာ လုပ်စရာတွေရှိသေးတယ်”

အဘိုးကြီး၏ မျက်လုံးများက

အနည်းငယ် ကျဉ်းမြောင်းသွားသည်။

“မင်းက ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့ ကို

ဆန့်ကျင်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားသလား…”

ကျုံးယဲ့က ရယ်မောလိုက်ပြီး

ယန်ယဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း “ဒီနေ့ပြီးရင်

ခဏတဖြုတ်

ငါတံခါးပိတ်ကျင့်ကြံလိုက်ဦးမယ်။

နောက်တော့ ငါက လက်နက်လမ်းစဉ်မှာ

ရှိနေဦးမယ်။ ငါလိုက်နာရမဲ့

စည်းမျဉ်းတွေရှိတယ်”

ယန်ယဲ့သည် ငြိမ်သွားသည်။

ကျုံးယွဲ့က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဒီတစ်ကြိမ်ပဲ ငါမင်းကို

ကူညီပေးနိုင်တော့မယ်။

ဒီအချိန်ကနေစပြီး မင်းကိုယ်မင်း

ဂရုစိုက်ရတော့မယ်”

စကားပြောပြီးသည်နှင့် ယန်ယွဲ့၏ပခုံးကို

ရုတ်တရက် ဆွဲကိုင်လိုက်သည်။

သိပ်မကြာလိုက်ပေ ယန်ယွဲ့သည်

ကျုံးယဲ့နှင့် အဘိုးကြီး၏ မြင်ကွင်းရှေ့မှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့ပျောက်ကွယ်သွားပြီးနောက် ခဏအကြာတွင် ဦးရီးတော်ကျုံးယဲ့က အဘိုးကြီးကို စိုက်ကြည့်ကာ"ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့ သူတို့က အသန်မာဆုံး ညာဏ်ကြီးရှင်တွေက

စုစည်းရာလို့ပြောကြတယ်။ လာပါ

ငါကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခံစားခွင့်ပေးပါ”

အဘိုးကြီးက

ယန်ယဲ့ပျောက်ကွယ်သွားသော

လမ်းကြောင်းကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

“သူ့အသက်ရှင်နိုင်မယ်လို့

မင်းထင်လား…”ဟုမေးလိုက်သည်။

ဦးရီးတော်ကျုံးယဲ့က အဘိုးကြီးဆီသို့ ဖြည်းညင်းစွာလျှောက်လာကာ “ငါမသိဘူး။ ခဏအကြာလို့ သူသေသွားရင်တောင် ငါဒီလိုလုပ်ရမှာပဲ။ သူ့ ကံကြမ္မာက သူ့ကိုယ်ပိုင်ကိစ္စပဲ။ သူ့ကို ကူညီချင်တာဖြစ်စေ မကူညီတာဖြစ်စေ အဲ့ဒါက ငါ့ကိစ္စပဲ”

စကားပြောပြီးနောက် ကျုံးယဲ့က

နေရာမှာပင် ပျောက်သွားခဲ့သည်။

သိုင်းပညာဦးရီးတော်ကျုံးယဲ့

ပျောက်ကွယ်သွားသည်နှင့်

ပတ်ဝန်းကျင်သည် တုန်လှုပ်သွားသည်။

ထို့ပြင် ၎င်းတို့နှင့် အလှမ်းဝေးသော

ဂြိုလ်များပင် စတင် လှုပ်ခါလာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် အဘိုးကြီးသည်

နေရာမှာပင် ပျောက်သွားခဲ့သည်။

"ခလွပ်..."

ရုတ်တရက် အာကာသပြင်
အက်ကွဲစပြုလာသည်။ ထိုနောက်
ကီလိုမီတာ ထောင်ချီသော
အာကာသပြင်သည်
တဖြည်းဖြည်းပြိုကျလာသည်
ကမ္ဘာကြီးကို ဝါးမျိုသွားသလိုပင်။
ပညာရှင်များ အကြားမှတိုက်ပွဲသည်
လုံးဝကို ကြောက်စရာအတိပင်။

အချိန်အတော်ကြာသွားပြီးနောက်
ဤနေရာသည် အနည်းငယ်
တည်ငြိမ်လာကာ မူလပြိုကျနေသော
အာကာသပြင်သည်လည်း
ရုတ်တရက်ဆိုသလို ပုံမှန်အတိုင်း
ပြန်ရောက်သွားခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဦးရီးတော် ကျုံးယဲ့နှင့်
အဘိုကြီးက အစောပိုင်းသူတို့

ထပ်နေသည့်နေရာတွင်

ပြန်ပေါ်လာကြသည်။

ထိုအဘိုးကြီး၏မျက်နှာပေါ်တွင်

မထင်မှတ်ထားသော

အမူအရာတစ်ခုရှိနေသည်။

ဦးရီးတော်ကျုံးယွဲ့က သူ့ရဲ့ အပြင်ပိုင်း

အသွင်အပြင်ကိုအခြေခံ၍

အဘိုးကြီးထက် အတော်လေး

အခြေအနေကောင်းနေပုံပါ။

ထိုအချိန်တွင်

“ပြန်လာခဲ့”

ဦးရီးတော်ကျုံးယွဲ့က ခဏမျှ စဉ်းစားပြီး

“ငါ့လက်နက်လမ်းစဉ်က

လူတစ်ယောက်ကို ကာကွယ်ဖို့

မလုပ်ရဲဘူးလား...”

အသံက "ငါတို့မလုပ်ရဲတာမဟုတ်ဘူး။

ငါတို့မလုပ်နိုင်တာ။ နောက်ဆုံးတော့

သူက တာအိုလမ်းစဉ်ရဲ့ အပိုင်လေ။

ဒါကြောင့် သူ့ကို ကာကွယ်မဲ့သူဆိုရင်

တာအိုလမ်းစဉ်ပဲ ဖြစ်သင့်တယ်။

ဒါ့အပြင် ငါ့ရဲ့ လက်နက်လမ်းစဉ်က

သူ့အတွက် လုံလောက်ပြီ”

ဦးရိုးတော်ကျုံးယှဲ့က

တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင်

အသံက ...

“ကျုံးယဲ၊ ပြန်လာတော့....”

ဟု ထပ်ပြောလာသည်။

အချိန်တော်တော်ကြာသွားပြီးနောက်

ဦးရိုးတော်ကျုံးယှဲ့၏ ပုံရိပ်က

တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။
အခြားအဘိုးကြီးတစ်ဦးသာ
ဤနေရာတွင် ကျန်နေခဲ့သည်။

အဘိုးကြီးက
ကောင်းကင်ကိုမျှော်ကြည့်ကာ
"လက်နက်ဖန်ဆင်းရှင်"

"ငါ့ရဲ့ လက်နက် လမ်းစဉ်က ထပ်ပြီး
မစွက်ဖက်တော့ဘူးလို့ မင်းရဲ့

နောက်ကွယ်က လူတွေကိုပြောလိုက်”

ဟူသောအသံပဲ့တင်ထပ်လာသည်။

အဘိုးကြီးက သူ့ရဲ့ အကြည့်ကို

ဆုတ်လိုက်ပြီး နေရာတွင်ပင်

ပျောက်သွားခဲ့သည်

သူသည်အလွန်ဒေါသထွက်နေသောလ

ည်း လက်နက်ဖန်ဆင်းရှင်ကို

ခြိမ်းခြောက်ရန် သို့မဟုတ် စော်ကားရန်

လုံလောက်သော မိုက်မဲမှု မရှိခဲ့ပေ။

အကြောင်းမှာ   လက်နက်ဖန်ဆင်းရှင်က

သူ့ကို သတ်လိုက်ရင် မည်သည့်ကြောင့်မှ

လက်စားချေနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့အတွက်တော့

သူ့ကိုယ်စား လက်စားချေဖို့ပင်

စဉ်းစားမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်

ထွက်သွားဖို့သာ ပြတ်ပြတ်သားသား

ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

Translated by NyiNyiSoe

May Be:

.အပိုင်း ၂၄၄၅

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ယန်ယွဲ့သည်အာကာသထဲတွင်

ရပ်လိုက်သည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့

ဒဏ်ရာများကို

တစ်ချက်စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရင်း

ယန်ယဲ့၏ မျက်နှာက

မည်းမှောင်နေသည်။ ပညာရှင်နှင့်

သူ၏တိုက်ပွဲတွင် သူမည်မျှ

အားနည်းသည်ကို

သဘောပေါက်သွားစေသည်။ သူသည်

လုံးလုံးပြန်ပြီး မတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ပေ။

ပညာရှင်များက

သူမျှော်လင့်ထားသည်ထက်

များစွာပို၍သန်မာခဲ့သည်။ ခွန်အား

သူ၏ခွန်အားကို တက်နိုင်သမျှ

မြှင့်တင်ရပါမည်။

ယန်ယဲ့သည်အသက်ပြင်းပြင်းရှူပြီး

လုံခြုံသည့်နေရာကို အမြန်ရှာကာ

ဒဏ်ရာများကို ပြန်ပြီး ကုသလိုက်သည်။

တိုက်ပွဲတွင် သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး

ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိ သူ့အတွက်က

ပြန်ပြီးကုသရန် ဖြစ်သည်။ ထိုမှသာ

ဝိညာဉ်ဘုရင်များကို ဆက်ပြီး

ရှာဖွေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

၁နာရီခန့် အကြာတွင်

ယန်ယွဲ့၏ဒဏ်ရာများက

မူလခရမ်းရောင်စွမ်းအင်၏ပြန်လည်ကု

သခြင်း စွမ်ရည်ကြောင့်

ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထို့နောက်

ယန်ယွဲ့သည် မတ်တတ်ထရပ်ပြီး

ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင် သူသည်

ဓားနယ်မြေကိုသုံးလျက် သူ့ကိုယ်သူ

ဖုံးကွယ်ထားလိုက်သည်။ ထို့ပြင်

သူသည် ဓားပျံစီးနင်းမည့်အစား

ကောင်းကင်တွင်သာ

ပျံသန်းသွားလိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင်တော့ သူ၏အရှိန်အဝါကို

တက်နိုင်သမျှ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့သည် မရေမတွက်နိုင်သော
ဂြိုလ်များကို ကျော်ဖြတ်သွားခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး (၃)ရက်မြောက်နေ့
မွန်းတည့်ချိန်တွင် ယန်ယဲ့သည်
ကမ္ဘာတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာသည်။
သူ့ရှေ့တွင် နီရဲနေသောဂြိုလ်ကြီးတစ်လုံး
ရှိနေသည်။ ၎င်းသည် နေလုံးငယ်လေး
တစ်လုံးလိုပင်ဖြစ်သည်။
လုံးလုံးလျားလျား နီရဲနေပြီး

တောက်လောင်နေသည်။ ရိုးရှင်းစွာပင်
ဒုတိယမြောက်နေလုံးတစ်လုံး
ထွက်ပေါ်လာသလိုပင်ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တွင် ယန်ယဲ့က
ပြဿနာတစ်ခုရှိနေ၏။ ဂြိုလ်က
အလွန်ပူပြင်းသောကြောင့် အနားတောင်
မကပ်ရဲတော့ပေ။ ရုတ်တရက်
ယန်ယဲ့၏မျက်လုံးများ
လင်းလက်လာသည်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် နတ်မီးတောက်

တစ်ခု ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ယဲ့၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ မီးတောက်များ

ထွက်ပေါ်လာပြီး ချက်ချင်းပင်

သူ့ကိုဖုံးလွှမ်းသွားသည် ထိုအချိန်တွင်

ယန်ယဲ့သည်

မီးတောက်လူသားအသွင်ဖြစ်သွားသည်။

ထို့နောက် သူသည်

မီးတန်းတစ်ခုအဖြစ်ပြောင်းလဲကာ ချက်

ချင်းဆိုသလိုပင် ဂြိုလ်ပေါ်သို့
ဆင်းသက်လိုက်သည်။

“ပူတယ်”

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်က
နတ်ယင်မီးတောက်ဖြင့်
ဖုံးကွယ်ထားသည့်တိုင် အပူရှိန်ကို
ခံစားနေရသည်။ အကယ်၍ သူ့တွင်

နတ်ယင်မီးတောက်သာ မရှိလျှင် ထိုကဲ့သို့

အပူဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်မရှိပေ။

ယန်ယဲ့သည် နှင်းပွင့်ကို အပြင်သို့

ထွက်ခိုင်းလိုက်ရာ အပြင်ကမ္ဘာကို

မြင်သည်နှင့် မူလစေတီထဲသို့

ချက်ချင်းပြန်ဝင်သွားခဲ့သည်။

သေချာသည်မှာ သူမလေးက

အပူဒဏ်ကို မကြိုက်ပေ။

ယန်ယဲ့ပ ခါးသီးစွာရယ်မောလိုက်သည်။

နှင်းပွင့်ကို

နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ခေါ်လိုက်သည်။

သူကနှင်းပွင့်၏ ခေါင်းလေးကို

ပွတ်သပ်လိုက်ပြီး "ဒီနေရာရဲ့

ဝိညာဉ်ဘုရင်က ဘယ်မှာလဲ..."

ဟုမေးလိုက်သည်။

အနီရောင်ဂြိုလ်သည်

အလွန်ကြီးမားသောဂြိုလ်မဟုတ်သော်လ

ည်း သေးငယ်သည်မဟုတ်ပေ။

နှင်းပွင့်သာ သူ့ကိုမကူညီလျှင်

ဝိညာဉ်ဘုရင်ကို ရှာရန် နှစ်နှင့်ချီ

အချိန်ယူရပေမည်။ အထူးသဖြင့်

ဝိညာဉ်ဘုရင်အတွက်

၎င်း၏အသွင်အပြင်ကို ဖုံးကွယ်ရန်

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော

အစီအရင်တစ်ခုပါရှိနေခဲ့သည်။

နှင်းပွင့်က မျက်တောင်ခတ်ပြီး

ပတ်ဝန်းကျင်ကို မော့ကြည့်နေသည်။

ခဏအကြာတွင်

လေကို တစ်ချက်ရှူသွင်းလိုက်ပြီးနောက်

မျက်လုံးသေးသေးလေးများတောက်ပ

လာသည်။

ထိုနောက်သူမက အောက်ကို

ညွှန်ပြသည်။ ယန်ယဲ့က နှင်းပွင့်ကို

ကောက်ချီပြီး အမြန်ဆင်းလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် ယန်ယဲ့က

ချော်ရည်ကမ္ဘာကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။
သို့မဟုတ် ဤဂြိုလ်တစ်ခုလုံးသည်
ချော်ရည်များနှင့် မီးတောက်များ
ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ဤနေရာတွင် ရေ
သို့မဟုတ် အပင်များ မရှိဟု ဆိုရပေမည်။
ချော်ရည်နှင့် မီးတောက်များသာ။

ဤနေရာရှိ အပူချိန်သည်
အလယ်အလတ် ဈာန်သခင်ပင်
ခံနိုင်ရည်မရှိသောအရာဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တွင် နှင်းပွင့်က

သူမ၏ခြေသည်းများကို ဆန့်ထုတ်ပြီး

အနည်းငယ် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ထိုခဏလေးမှာပဲ အောက်ဘက်ရှိ

ချော်ရည်ပင်လယ်ကြီးနှစ်ခြမ်းကွဲထွက်

သွားကာ ယန်ယွဲ့အရှေ့တွင်

မီးကြာပန်းတစ်ပွင့်ပေါ်လာသည်။

ယန်ယဲ့က “အဲ့ဒါက
ဝိဉာဉ်ဘုရင်လား...”ဟု
အလျင်စလိုမေးလိုက်သည်။

နှင်းပွင့်က ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။
သို့သော် သူမ၏မျက်လုံးလေးများက
စိတ်လှုပ်ရှားမှုများဖြင့်
ပြည့်နှက်နေခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က အံ့အားသင့်သွားပြီး

“ဒါဆိုဒါကဘာလဲ...”

နှင်းပွင့်က သူမ၏ခြေသည်းများကို

စတင်ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ရတနာတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

“ရတနာတစ်ခုလား...”

ယန်ယဲ့သည် ကြာပန်းကို

စိုက်ကြည့်ကာသေချာဂရုတစိုက်ကြည့်

နေသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့

နှင်းပွင့်ကယန်ယဲ့ကို ဆွဲကိုင်လျက်

မီးကြာပန်းဆီသို့ ပြေးသွားသည်။

မီးကြာပန်းနှင့် သာမန်

ကြာပန်းအကြားမှာ တစ်ခုတည်းသော

ခြားနားချက်မှာ ထူးခြားသန့်စင်သော

မီးဒြပ်စင်စွမ်းအင်များ

ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဤနေရာတွင် ကြီးထွားလာသည်မှာ အချိန်ကြာနေပုံရပြီးဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့သည်မီးကြာပန်းကို သိမ်းယူရန် ပြင်လိုက်စဉ် မထင်မှတ်သော တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လာသည်။ သူတို့ရှေ့ရှိ ချော်ရည်ပင်လယ်သည် ထပ်မံအက်ကွဲသွားကာ အောက်မှရောမချော်ရည်တိုင်လုံးများ

ထွက်လာသည်။ နှင်းပွင့်က

ထိတ်လန့်သွားပြီး ယန်ယဲ့၏ ပခုံးပေါ်

ခုန်တက်သွားသည်။ ယန်ယဲ့လည်း

သိသိသာသာ

သတိအပြည့်ဖြစ်လာသည်။

ထိုအတောအတွင်း

ချော်ရည်ဘီလူးကြီးပေါ်လာကာ

၎င်း၏လက်ဖဝါးကို ရုတ်တရက် ဆန့်ပြီး

ယန်ယဲ့နှင့် နှင်းပွင့်လေးကို
ထုရိုက်လိုက်သည်။

ယန်ယဲ့သည် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း
ပြန်ဆုတ်လိုက်ပြီး သူ့ဓားကို ရှေ့သို့
ထိုးလိုက်သည်။

“ဆူး…”

ဓားစွမ်းအင် တစ်စင်းက လေထုကို

ဆုတ်ဖြဲလျက် ချော်ရည်ပင်လယ်ကို

ချက်ချင်းထိမှန်သွားသည်။

ချက်ချင်းထိမှန်လိုက်သည်နှင့် ကြီးမား

သိပ်သည်းသော

အငွေ့များထွက်ပေါ်လာသည်။ သို့သော်

ပတ်ဝန်းကျင်ရှိချော်ရည်များသည်

ချော်ရည်ဘီလူးကြီးဆီသို့

စီးဝင်လာပြီးနောက် ၎င်းမှ

ထွက်ပေါ်လာသောအငွေ့အသက်သည်
သဲလွန်စမရှိဘဲ
ချက်ချင်းပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။
ယန်ယွဲ့သည် ထိုမြင်ကွင်းကြောင့်
မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် ချော်ရည်ဘီလူးက
ရုတ်တရက် ပါးစပ်ကိုဟကာ
သူတို့နှစ်ယောက်ကို အော်လိုက်သည်။
၎င်း၏ပါးစပ်ထဲမှ မီးတောက်

တိုင်လုံးတစ်ခုပေါ်လာသည်။ ယန်ယွဲ့က သူ့ဓားကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ခုန်ထကာ ခုတ်ချလိုက်သည်။

"ဆူး...”

မီးတိုင်က ချက်ချင်း နှစ်ပိုင်းက ပြတ်ထွက်သွားသည်။ သို့သော်လည်း မီးတောက် လက်သီးတစ်ချက်က

သူ့ဆီသို့ ရောက်လာသည်။ ယန်ယွဲ့က သူ့ဓားကို အထက်သို့ ပင့်ခုတ်လိုက်သည်။

“ဘုန်း...”

ချော်ရည်ဘီလူးကြီး၏ လက်သီးချက်မှ အားလှိုင်းက ယန်ယွဲ့ကို လွင့်ထွက်သွားစေသည်။ သို့သော်လည်း ယန်ယွဲ့၏ ဓားပိုင်းချက်က လက်သီးတစ်ဝက်ကို

ဖြတ်တောက်သွားလေသည်။ သို့ရာတွင်

ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ချော်ရည်များက

ဂှင်းထဲသို့စီးဝင်လာက

ချော်ရည်ဘီလူး၏ လက်မောင်းကို

ချက်ချင်းပြန်ပေါက်လာစေသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ယန်ယွဲ့သည်

မျက်နှာပျက်သွားခဲ့သည်။

ချော်ရည်ဘီလူးကြီးက

ချော်ရည်ပင်လယ်ထဲတွင်

ရှိနေသောကြောင့်

အနိုင်ယူ၍မရတော့သလိုပင်။

ချက်ချင်းမသတ်နိုင်ပါက အဆက်မပြတ်

ပြန်ပြီး ကုသပါလိမ့်မည်။

၎င်း၏ ပြန်လည်ကုသခြင်းစွမ်းရည်က

ယန်ယွဲ့ကိုယ်တိုင်ထက်ပင်

ကြီးမားလှသည်။ ရုတ်တရက်

ချော်ရည်ဘီလူးကြီး ခုန်ထလာပြီး

သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်

တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ယန်ယဲ့၏မျက်ခွံများ
လှုပ်ယမ်းသွားသည်။

သူသည်
တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်လိုက်စဉ်
နှင်းပွင့်က ပါးစပ်သေးသေးကို
ရှုတ်တရက် ဟပြီး စုပ်ယူလိုက်သည်။
နှင်းပွင့်လေး စုပ်ယူလိုက်သည်နှင့်
ချော်ရည်ဘီလူးကြီးပေါ်ရှိ

ချော်ရည်များနှင့် မီးတောက်များသည် ချက်ချင်းမှိန်ဖျော့သွားသည်။ ထိုနောက် ချော်ရည်ဘီလူးကြီးကမီတာ(၃၀၀)အကွာ အထိ

အလျင်အမြန်ပြန်ဆုတ်သွားခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့သည် နှင်းပွင့်ကို လှမ်းကြည့်ကာ ပြုံးပြလိုက်သည်။

ထိုနောက် ချော်ရည်ဘီလူးကြီးကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ နှင်းပွင့်က

ပါးစပ်သေးသေးလေးကို ထပ်ပြီး

ဖွင့်ဟလိုက်သည်နှင့်

ချော်ရည်ဘီလူးကြီးက နောက်ထပ်မီတာ

(၃၀၀)အကွာသို့ ဆုတ်သွားပြန်သည်။

ယန်ယဲ့သည် ချော်ရည်ဘီလူးကြီးက

နှင်းပွင့်အား ကြောက်နေသည်ဟု

ခံစားမိလိုက်သည်။

သို့သော် နှင်းပွင့်က

ဝိညာဉ်အင်ပါယာဖြစ်သည်။ သူမက

ဝိညာဉ်ဘုရင်ကဲ့သို့ သဘာဝသက်ရှိများ၏

အရှင်သခင်ဖြစ်သောကြောင့်

အခိုဟာယ်ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင်

ယန်ယဲ့၏အမြင်အရ

ချော်ရည်ဘီလူးကြီးက

ဝိညာဉ်ဘုရင်ဟုတ်မဟုတ် မသေချာပါ။

ယန်ယဲ့က နှင်းပွင့်၏ ခေါင်းကိုပုတ်ပြီး

"ဒါက ဒီကမ္ဘာရဲ့

ဝိညာဉ်ဘုရင်ဟုတ်မဟုတ်

မေးကြည့်လိုက်ဦး”

သို့သော် နှင်းပွင့်က မမေးဘဲ

ခေါင်းခါလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က “အဲ့ဒါမဟုတ်ဘူးလား…”

နှင်းပွင့်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး

ပတ်ဝန်းကျင်ကို

လှည့်ပတ်ကြည့်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူမ၏ပါးစပ်သေးသေးလေးကို ဖွင့်လျက် အချိန်အတော်ကြာအောင် အနံ့ခံနေသည်။ ထိုခဏလေးမှာပဲ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ချော်ရည်ပင်လယ်သည် ပြင်းထန်စွာ တုန်ခါလာသည်။

ယန်ယဲ့သည် ဤနေရာရှိ အပူချိန် ရုတ်တရက် မြင့်တက်လာသည်ကို သတိပြုမိလိုက်၏။ နှင်းပွင့်က

ဤနေရာရှိ အပူချိန်ကို

မကြိုက်သော်လည်း

၎င်းအားမကြောက်ပေ။ မကြိုက်သည်က

အကြောက်တရားနှင့် မညီပါ။ ထို့ကြောင့်

ဤနေရာရှိ အပူချိန်သည် သူမကို

လုံးဝမထိခိုက်စေနိုင်ပါ။

အချိန်သိပ်မကြာလိုက်ပေ အပူချိန်သည်

လျင်မြန်စွာ မြင့်တက်လာပါတော့သည်။

ယန်ယဲ့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်

နတ်ယင်မီးတောက်ဖြင့်

ဖုံးအုပ်ထားသော်လည်း သိပ်ပြီး

အဆင်မပြေလှပေ။ အကြောင်းမှာ

ဤနေထာရှိ အပူချိန်သည်

အလယ်အလတ် ဈာန်သခင်ကို

ချက်ချင်းမီးလောင်

ပြာကျစေနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး “ဒါက

သူ့အလိုလို

ပေါ်လာတာမဟုတ်ဘူးလား…”

နှင်းပွင့်က မျက်တောင်ခတ်ပြီး

ပါးစပ်သေးသေးလေးကို ဟလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ

မီးတောက်များ ရုတ်တရက်

ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင်

မီးတောက်များနှင့် ချော်ရည်များသည်

မီးဒြပ်စင်စွမ်းအင်မှ

ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ၎င်းသည်

နှင်းပွင့်အတွက်

အာဟာရအရင်းအမြစ်ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် မူလစေတီတွင်

အချိန်အကြာကြီး နေထိုင်ပြီးနောက်

မူလခရမ်းရောင်စွမ်းအင်မှလွဲ၍

အခြားသော စွမ်းအင်အမျိုးအစားများကို
အာရုံမခံတော့ပေ။

နှင်းပွင့်က ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်သည်။

ယန်ယွဲ့က “ဒါက ဘာလဲ...”

နှင်းပွင့်က ယန်ယွဲ့ကို
မျက်တောင်ခတ်ကာ
စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် မူလစေတီထဲသို့

ပြေးဝင်သွားခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့သည်

အံ့အားသင့်သွားကာ စကားပင်

မပြောနိုင်တော့ပေ။

Translated by NyiNyiSoe

.အပိုင်း ၂၄၄၆

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ယန်ယဲ့သည် ဤအခိုက်အတန့်တွင်
ဆိုးဆိုးရွားရွား တစ်စုံတစ်ခု
ဖြစ်ပျက်လာတော့မည်ကိုသိလိုက်သည်။

မှန်သည်။ ယန်ယဲ့သည်
သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိအပူချိန်
ရုတ်တရက်တိုးလာသည်ကို
ခံစားလိုက်ရသည်။
သူ့နောက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်ရာ

ဖြူဖွေးနေသောမီးလုံးဖြူကြီးတစ်လုံး

သူ့နောက်တွင်

လွင့်မျောနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ခဏအကြာတွင်

ရုတ်တရက်ပေါက်ကွဲထွက်လာပြီး

အဖြူရောင်မီးတောက်များသည်

ယန်ယဲ့နှင့်ပတ်ဝန်းကျင်ကို

ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။ ရုတ်တရက်

သွေးနီရောင်လက်တစ်ဖက်က

ယန်ယဲ့အထက်မှပေါ်လာပြီး

မီးတောက်များကို ကာထားလိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင် ယန်ယဲ့သည်

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင်

လေးနက်သောအမူအရာပေါ်လာသည်။

သူသည်

နတ်ယင်မီးတောက်များနှင့်ဖုံးလွှမ်းထား

သော်လည်း

ထိုဖြူဖွေးနေသောမီးတောက်များက

အန္တရာယ်များလှသည်ဟုခံစားမိသည်။

ထို့အပြင် သူသည် ထိုနေရာတွင်

အချိန်တော်တော်ကြာအောင်နေမည်ဆို

လျှင် နတ်ယင်မီးတောက်ပင် သူ့အား ပြာ

မဖြစ်အောင်ထိန်းထားပေးနိုင်မည်မဟုတ်

ပေ။

ဤနေရာရှိ မီးဝိညာဉ်က

နတ်ယင်မီးတောက်ထက်ပင်

အားနည်းသည်မဟုတ်ပေ။

အားနည်းသည်ကား

ယန်ယွဲ့သာဖြစ်သည်။ ယခင်က

မြူနှင်းဝိညာဉ်နှင့်

ရေဝိညာဉ်တို့နှင့်မတူပေ။ မီးဝိညာဉ်က

ပိုပြီးအားကောင်းခဲ့သည်။

ဤဂြိုဟ်တစ်ခုလုံးသည် ချော်ရည်ပူများ

မီးတောင်များ ဖုံးလွှမ်းနေသဖြင့်

ပညာရှင်တစ်ပါးသာ

ဤနေရာတွင်ရှိနေသည့်တိုင်း ၎င်းအား

ဘာမှလုပ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယန်ယွဲ့ရှေ့တွင်

သေးငယ်သောအဖြူရောင်မီးတောက်

လေးတစ်ခုပေါ်လာပြီး

မိန်းမငယ်လေးတစ်ယောက်၏မျက်နှာရု

တ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

''လူသား…''

ရုတ်တရက်ဆိုသလို ''သူမ ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ...''

ယန်ယဲ့သည် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း ၎င်းပြောနေသည့်အကြောင်းကို သိပ်မကြာလိုက်ဘဲသိရှိသွားသည်။ နှင်းပွင့်လေးကြောင့် မီးဝိညာဉ်ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ယန်ယဲ့သည် ခဏာမျှတုံ့ဆိုင်းသွားပြီး

နှင်းပွင့်ကို

ဤနေရာသို့ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။

နှင်းပွင့်သည် အထဲမှထွက်လာသည်နှင့်

မီးတောက်ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး

ငေးကြည့်နေသည်။ မီးတောက်က

နှင်းပွင့်ကို

အချိန်တော်တော်ကြာစိုက်ကြည့်ရင်း

''နင်ဘာလို့လူသားတစ်ယောက်နဲ့ရှိနေတာ

လဲ''ဟုမေးသည်။

နှင်းပွင့်က

ယန်ယဲ့၏ပုခုံးပေါ်သို့ပြန်တက်သွားပြီး

သူမ၏လက်သည်းလေးများနှင့်

ယန်ယဲ့၏ခေါင်းကို

ညင်သာစွာပုတ်လိုက်သည်။ ယန်ယဲ့က

သူမအားလှည့်ကြည့်နေသည်ကိုမြင်သော

အခါ ချစ်စဖွယ်ပြုံးပြနေသည်။

ယန်ယဲ့သည် နှင်းပွင့်၏ခေါင်းကို

ညင်သာစွာပွတ်သပ်ပြီး

မီးတောက်ကိုပြန်လှည့်ကြည့်ရင်း ''

သမိုင်းမတင်မီ

ခေတ်ကလူတွေကိုသိလား...''

''ဝှစ်...''

မီးတောက်က

ယန်ယွဲ့ရှေ့သို့ပျံတက်လာကာ

သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း

''နင်...နင်သူတို့ကိုတွေ့ခဲ့ပြီလား...''

ယန်ယဲ့က

''မင်းသူတို့ကိုသိပုံရတယ်...ဟုတ်တယ်

သူတို့ကိုယ်သူတို့ပြသလိုက်ပြီ။ ဒါပေမဲ့

ဝိညာဉ်ဘုရင်လေးယောက်စလုံးရဲ့အကူ

အညီလိုအပ်နေတယ်။ မင်းဆန္ဒရှိရင်

ငါနဲ့အတူလိုက်ခဲ့နိုင်တယ်။

မင်းဆန္ဒမရှိရင် ငါမင်းကို

အတင်းအကြပ်လိုက်ခိုင်းမှာမဟုတ်ဘူး''

ဝိညာဥ်ဘုရင်လေးပါးစလုံးကို

ရှာဖွေမည်ဟု သမိုင်းမတင်မီခေတ်က

ထူးဆန်းသောလူကို

ကတိပေးခဲ့သော်လည်း

သူ့အရည်အချင်းကန့်သတ်ထားသည့်အ

တိုင်းသာ လုပ်ဆောင်မည်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ထိုမီးဝိညာဥ်သာ

သူနှင့်အတူလိုက်ဖို့ ဆန္ဒမရှိလျှင်

ဘာမှမတတ်နိုင်ပေ။ ထို့အပြင်

သူလုပ်နိုင်လျှင်ပင်

အတင်းအကြပ်လုပ်ဆောင်မည်မဟုတ်

ပေ။ နှင်းပွင့်လေးကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူသည် ဝိညာဉ်ဘုရင်နှင့်

သဘာဝသက်ရှိများကို နှစ်သက်ခဲ့သည်။

မီးဝိညာဉ်က တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

အချိန်တော်တော်ကြာပြီးနောက်မှ

''ငါနင်နဲ့လိုက်ခဲ့မယ်''ဟုပြောခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က မမေးဘဲမနေနိုင်ဘဲ

''ဘာလို့လဲ'' ဟုမေးလိုက်သည်။

အမှန်တော့သူသည်

သမိုင်းမတင်မီခေတ်မှ ထိုလူကို

အဘယ်ကြောင့်ကူညီနေသနည်းဟု

◌းမေးလိုခြင်းဖြစ်သည်။

မီးဝိညာဉ်က

ယန်ယဲ့ကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

''လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေတုန်းက

ကပ်ဘေးရောက်လာတဲ့အခါ အများစုက သေဆုံးသွားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီမတိုင်ခင်မှာ သူတို့က ငါတို့ကို ဝေးဝေးထွက်သွားနိုင်ဖို့ နည်းလမ်းတစ်ချို့အသုံးပြုခဲ့ကြတယ်။ ဒီတော့ ငါတို့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်သဘာဝနဲ့အတူ ကပ်ဘေးကနေ လွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့တယ်''

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ '' အခုငါ့မှာ ဝိညာဉ်ဘုရင် (၃)ပါးရှိနေပြီ

နောက်တစ်ပါးပဲကျန်တော့တယ်

မင်းဆန္ဒရှိရင်

ငါ့နဲ့အတူလိုက်လာလို့ရတယ် မဟုတ်ရင်

ငါအရင်သွားပြီးနောက်မှ

မင်းဆီပြန်လာခေါ်လို့ရတယ်''

''ငါနင်နဲ့လိုက်ခဲ့မယ်'' မီးဝိညာဉ်ဘုရင်က

ဒီမှာရှိတဲ့အစီအရင်က

တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်နေပြီ

လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားတဲ့အခါ

ဒီနေရာက

လုံးလုံးလျားလျားပေါ်လာလိမ့်မယ်

တခြားသူရဲ့သားကောင်မဖြစ်ချင်ဘူး''

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်ပြီး ပြုံးကာ

''ဒါလည်းအဆင်ပြေပါတယ်။

သွားကြရအောင်...''

နှင်းပွင့်က မီးကြာပန်းကို

ရုတ်တရက်ညွှန်ပြသည်။

မီးဝိညာဉ်က

''နင်သဘောကျလား''ဟုမေးသည်။

နှင်းပွင့်က

ခပ်မြန်မြန်ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

မီးဝိညာဉ်က နှင်းပွင့်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

မီးကြာပန်းက နှင်းပွင့်ဆီသို့

ရုတ်တရက်လွင့်မျောသွားသည်။

ဤသည်မှာ

နှင်းပွင့်ညွှန်ပြသောမီးကြာပန်းနှင့်မတူဘဲ

ခြားနားလှသည်။ ဤအရာသည်

သလင်းကျောက်များနှင့်ဖွဲ့စည်းထားပုံရ

သော်လည်း ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ ထို့အပြင်

၎င်းထဲရှိ မီးဒြပ်စင်စွမ်းအင်သည်

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအဆင့်အထိ

သန့်စင်ခဲ့သည်။ ၎င်းကိုမြင်သောအခါ

နှင်းပွင့်၏မျက်လုံးလေးများက

တောက်ပလာသည်။

သူမက မီးကြာပန်းကို

လက်သည်းလေးများနှင့်

ညှပ်ကိုင်လိုက်ပြီး

မီးဝိညာဉ်အားပြုံးပြလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က ''အဲဒါက

ဘာလဲ''ဟုမေးလိုက်သည်။

မီးဝိညာဥ်က

''နှစ်တစ်သောင်းသက်တမ်းရှိတဲ့မီးကြာပန်း'' ဟု လျစ်လျူရှုပြီးပြန်ဖြေပါသည်။ အခုချက်ချင်းစားလိုက်ရင် အဆင့်တစ်ခုချက်ချင်းတက်သွားနိုင်သည်။

ယန်ယဲ့က အံ့အားသင့်သွားပြီးမှ ''အင်း... ဒါနဲ့ မင်းမှာနောက်ထပ်ရှိသေးလား... ''

အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် သူသည်
အမှန်ပင်သွေးဆောင်ခံရသည်။

မီးဝိညာဥ်ဘုရင်က ''မဟုတ်ဘူး
ငါအကုန်စားပြီးပြီ ဒါ
ငါ့နောက်ဆုံးကျန်တာပဲ''

ယန်ယွဲ့သည် ထိုစကားကြောင့်
ဘာပြောရမှန်းမသိတော့ပေ။
ထိုအချိန်တွင် နှင်းပွင့်က မီးကြာပန်းကို

ယန်ယဲ့လက်ထဲပြောက်ပေးလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့သည် မီးကြောပန်းကို

ရုတ်တရက်စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း

''သူ့ထဲက စွမ်းအင်တွေက

အရမ်းသန့်စင်တယ် သူမအတွက်

အရမ်းအကျိုးရှိတယ်''

ဟုမီးဝိညာဉ်ကပြောခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး

နှင်းပွင့်၏ခေါင်းလေးကိုပွတ်သပ်ကာ

''မင်းစားလိုက်ပါ'' နှင်းပွင့်က
အတင်းခေါင်းခါပြသည်။ ယန်ယဲ့က
အောက်ကိုငုံ့ပြီး
နှင်းပွင့်၏နားလေးကိုတိုးကပ်လျက်ပြော
လိုက်သည်။

နှင်းပွင့်၏မျက်လုံးများတောက်ပလာကာ
မီးကြာပန်းကိုယူလျက်
မူလစေတီထဲသို့ပြန်ဝင်သွားသည်။

''လူသား...''

မီးဝိညာဉ်က ပြောခဲ့သည်။ ''နင်
သူမကိုဝါးမျိုလိုက်ရင်း
နှစ်တစ်သောင်းမကကျင့်ကြံမှု
ဒါမှမဟုတ်
ဒီထက်မကပိုရနိုင်တယ်ဆိုတာသိလား ''

''နှင်းပွင့်ကို ဝါးမျိုရမှာလား...'' ယန်ယွဲ့က
မီးဝိညာဉ်ကို

တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ''

ငါချက်ချင်း

နတ်ဘုရင်ဖြစ်သွားရင်တောင်

နှစ်တစ်သောင်းလို့မပြောနဲ့

အဲဒါကိုလုပ်ဖို့တောင်

မစဥ်းစားမိဘူး...သွားရအောင်''

စကားပြောပြီးနောက်

ကောင်းကင်ထက်သို့

ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

မီးဝိညာဉ်က

ချက်ချင်းလိုက်မလာသေးဘဲ

ယန်ယဲ့ထွက်သွားသည်ကို

ကြည့်နေခဲ့သည်။

သူတွေးနေသည့်အရာကို မသိနိုင်ပါ။

ယန်ယဲ့၏နောက်ဆုံးခရီးစဉ်သည်အဆုံးမဲ့

ကမ္ဘာကြီးဖြစ်သည်။ ယန်ယဲ့သည်

ဤကမ္ဘာ၏အမည်ကို

အဆုံးမဲ့တိုက်ကြီးဟူသော

နာမည်ပေးထားသည်ကိုမြင်သောအခါ
အံ့အားသင့်သွားခဲ့သည်။ ''စောက်ကျိုးနဲ့
ဘယ်လိုနာမည်ကြီးတုန်း...''

ယန်ယဲ့က သူယူလာသည့်မြေပုံအတိုင်း
ခရီးဆက်လာရာ
အဆုံးမဲ့ကမ္ဘာကြီးသို့ရောက်လာသည်။
သို့သော် တကယ်တမ်းတွင်
တွင်းနက်ကြီးတစ်ခုသာဖြစ်ခဲ့၏။
ဤအချိန်တွင် ယန်ယဲ့သည်

တွင်းနက်ကြီးနှင့် အဝေးတွင်ရပ်နေကာ အနီးကပ်တိုးမသွားဝံ့ပေ။ အကြောင်းမှာ ၎င်းမှထွက်ပေါ်လာသောစုပ်ယူမှုအားက သူကိုယ်တိုင်တောင်မခံနိုင်ပါ။

''ဒါကဘယ်လိုဝိညာဉ်အမျိုးအစားလဲ...''

ယန်ယဲ့သည်

မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

တွင်းနက်ကြီးအနီးသို့

တိုးကပ်မသွားရဲပေ။

သူ့ကိုအသာထား...ပညာရှင်တစ်ပါးပင်

ထိုနေရာသို့သွားရဲမည်မဟုတ်ပေ။

အတိတ်တွင် အာကာသတွင်းနက်များ

အဆက်မပြတ်ကြုံဖူးသော်လည်း လက်ရှိ

သူ့ရှေ့ရှိအရာနှင့်ယှဉ်ပါက

ဘာမှမဟုတ်တော့ပေ။

''ငါဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ...''

ယန်ယဲ့သည်

ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်သွားသည်။

''အမှောင်ဝိညာဉ်ဘုရင်''

ဤအတောအတွင်း မီးဝိညာဉ်က ရုတ်တရက်ပြောခဲ့သည်။ ''ဒါဟာ အမှောင်ဝိညာဉ်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒါက ငါတို့တွေထဲမှာ အမြင့်ဆုံးဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူပဲ။ ဒီနှစ်တွေတစ်လျှောက်လုံး တွင်းနက်တွေတစ်ခုပြီးတစ်ခုဝါးမျိုပြီးတဲ့

နောက်မှ သူက

သချောပေါက်သန်မာလာနိုင်တယ်''

ယန်ယဲ့၏ မျက်ခွံများ

လှုပ်ယမ်းသွားသည်။

ဤနောက်ဆုံးဝိညာဉ်ဘုရင်ကို

ကိုင်တွယ်ရန်လွယ်ကူပုံမပေါ်ပါ။

မှန်သည်။

လက်ရှိသူကြုံတွေ့နေရသောပြဿနာက

အမှောင်ဝိညာဉ်ကို

အပြင်ခေါ်ပြီးမည်သို့ဆွေးနွေးရမည်ကိုပ
င်။ သူသည် အမှောင်ဝိညာဉ်နှင့်
သဘာဝကျကျဆွေးနွေးရပါမည်။
အတင်းအကြပ်လုပ်ဆောင်ရမည်လား။
လုံးဝအလုပ်မဖြစ်နိုင်ပေ။

ယန်ယဲ့က မီးဝိညာဉ်ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး
''မင်းနဲ့သိတယ်ဆိုတော့
ငါတို့နဲ့စကားပြောဖို့
မေးလိုက်လို့ရမလား''

မီးဝိညာဉ်က ခေါင်းယမ်းပြသည်။

ယန်ယဲ့က အံ့သြသွားပြီး ''ဘာလို့လဲ''

မီးဝိညာဉ်က ယန်ယဲ့ကိုကြည့်လိုက်ပြီး
''ငါတို့ကြားမှာ ရန်ငြိုးတွေရှိနေတယ်''

ယန်ယဲ့က အံ့သြသွားပြီး

''ဝိညာဉ်ဘုရင်တွေလည်း

ပဋိပက္ခတွေဖြစ်တတ်တာလား...''

မီးဝိညာဉ်က ယန်ယဲ့အား

ရပ်ကြည့်လိုက်ပြီး

အရူးတစ်ယောက်အားကြည့်နေသလိုမျိုး

ပင်။ ယန်ယဲ့က သူ့အား

တော်တော်လေးစော်ကားသည်ဟု

ခံစားလိုက်ရသည်။ သူသည်

ခေါင်းယမ်းပြီး

နှင်းပွင့်ကိုအပြင်ထွက်ခိုင်းလိုက်သည်။

ဤအချိန်မျိုးတွင် သူ၏မျှော်လင့်ချက်ကို

နှင်းပွင့်လေးဆီသာ အပ်နိုင်တော့သည်။

ယန်ယဲ့က တွင်းနက်ကို

လက်ညှိုးထိုးပြပြီး

''အဲဒီမှာရှိတဲ့အဖော်ကို

သူ့ကိုယ်သူပြအောင်ပြောနိုင်မလား ငါတို့

သူနဲ့စကားပြောဖို့လိုတယ်''

နှင်းပွင့်က မျက်တောင်ခတ်ပြီး

တွင်းနက်ကိုမော့ကြည့်လိုက်သည်။

အချိန်အနည်းငယ်အကြာတွင် သူမ၏

ခြေသည်းလေးကိုမြှောက်ကာ

တွင်းနက်ကြီးဆီသို့ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ခဏလေးအတွင်း တွင်းနက်ကြီးသည်

လည်လာသည်။ ယန်ယွဲ့သည်

နှင်းပွင့်ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူမ

ဘယ်တုန်းက
အရမ်းအံ့သြစရာကောင်းသွားတာလဲ။

ထိုအတောအတွင်း မီးဝိညာဉ်ဘုရင်က
ရုတ်တရက်ပြောခဲ့သည်။ ''သူမက
ဝိညာဉ်ဘုရင်တွေအားလုံးထုတ်တဲ့ဝိညာ
ဉ်စွမ်းအင်ကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်တယ်
ဒါကြောင့် သူကိုယ်တိုင်ကလွဲ၍
ဒီလောကမှာ တခြားဝိညာဉ်ဘုရင်တွေက
ဘယ်သူမှ ဆက်သွယ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး

ဒါပေမဲ့ သူက ငါတို့ကိုဘယ်တော့မှ ဒုက္ခပေးမှာမဟုတ်ပါဘူး ဒါမှမဟုတ် သူမ ငါတို့ကိုကူညီမယ်လို့ပဲပြောသင့်တယ်''

သူမက ယန်ယဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ကာ '' ငါတို့ ခဲဝိညာဉ်အင်ပါယာက သူ့အလိုလိုမစတေးခဲ့ဘူးဆိုရင် ဒီသမိုင်းမတင်မီမျိုးနွယ်က ငါတို့ကိုကယ်တင်ထားရင်တောင် အသက်ရှင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး''

'' သူ့အလိုလိုစတေးလိုက်တာလား...''

ယန်ယဲ့သည်

မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။ နှင်းပွင့်ကို

စတေးခံရမည်ဆိုလျှင် သူ့အနေဖြင့်

ဘယ်တော့မှခွင့်မပြုနိုင်ပေ။

ဤအချိန်တွင်

အာကာသတွင်းနက်ကြီးသည်

ရုတ်တရက်တုန်ခါသွားပြီး

ကြောက်မက်ဖွယ်စုပ်ယူအားတစ်ခုက

ယန်ယဲ့ဆီသို့တိုးဝင်လာသည်။

ယန်ယဲ့၏အမူအရာက ပြောင်းသွားပြီး

နှင်းပွင့်ကို သူနှင့်အတူဆွဲခေါ်ကာ

နောက်ပြန်ဆုတ်သွားသည်။

သို့သော်လည်း နှင်းပွင့်က

ရုတ်တရက်ခေါင်းခါပြကာ

ပါးစပ်သေးသေးလေးကိုဟလျက်

ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှူသွင်းလိုက်သည်။

Translated By NyiNyiSoe

May Be:

.အပိုင်း ၂၄၄၇

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

''ဆူး...''

ခွဲထုတ်သံပုံတင်ထပ်လာပြီး

စုပ်ယူအားက နှင်းပွင့်၏ပါးစပ်ထဲကို

ချက်ချင်းဝင်ရောက်သွားပါတော့သည်။

ယန်ယဲ့သည် အံ့အားသင့်သွားကာ

စကားပင်မပြောနိုင်တော့ပေ။

မီးဝိညာဥ်လည်း

နှင်းပွင့်ကိုလှမ်းကြည့်နေသည်။

အမှန်တော့ ယန်ယဲ့သည်

လက်ရှိအချိန်တွင်

အလွန်တုန်လှုပ်နေခဲ့သည်။

အစပိုင်းကတည်းက နှင်းပွင့်အား

တိုက်ခိုက်ခွင့်မပြုခဲ့ပေ၊ သို့မဟုတ်

နှင်းပွင့်၏အရည်အချင်းများကို

အမြဲတမ်းလျစ်လျူရှုထားသည်ဟု

ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ဤအချိန်တွင်တော့ နှင်းပွင့်က

သူထင်ထားသည်ထက် အများကြီး

ပိုအံ့သြစရာကောင်းကြောင်းသဘောပေါ

က်သွားပါပြီ။

ဤအချိန်မှာ နှင်းပွင့်က အတိတ်က

နှင်းပွင့်လေးမဟုတ်ကြောင်းခံစားရသည်

။ သူမလေးက

လောကရှိဝိညာဉ်ဘုရင်အားလုံး

လေးစားကြောက်ရွံ့သော

ဝိညာဉ်အင်ပါယာဖြစ်သည်။

ဤအတောအတွင်း တွင်းနက်ကြီးသည်

ရုတ်တရက်ငြိမ်သက်သွားပြီးနောက်

အနက်ရောင်အရိပ်တစ်ခုထွက်ပေါ်လာသ

ည်။ ခဏအကြာတွင်

အနက်ရောင်ဓားတစ်ချောင်းက

နှင်းပွင့်ကို လှမ်းထိုးလိုက်သည်။

မြန်လွန်းသဖြင့် ယန်ယွဲ့သည်

လုံးဝမတုံ့ပြန်နိုင်ခဲ့ပေ။ နှင်းပွင့်သည်

အံ့အားသင့်သွားပြီးနောက်မှ

သူမ၏မျက်နှာသေးသေးလေးသည်

ဒေါသများပြည့်သွားကာ

ခြေသည်းလေးများကို

ရုတ်တရက်ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

''ဘုန်း...''

ခဏအကြာတွင်နှင်းပွင့်လေးဆီမှ

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောအရှိန်အ

ဝါလှိုင်းတစ်ခု ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်။

ထိုအချိန်တွင် နှင်းပွင့်က

ပါးစပ်ကိုဟလျက် ရှူရှိုက်လိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယန်ယွဲ့သည်

မီတာရာချီသော

ဧရိယာထဲရှိဝိညာဉ်စွမ်းအင်များ

သဲလွန်စမရှိဘဲပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို

သတိပြုမိလိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်

နှင်းပွင့်လေး၏နောက်ကျောဘက်၌

အဖြူရောင်တောင်ပံတစ်စုံပေါ်လာသည်။

ထိုအပြင်ယန်ယွဲ့သည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ

ဆန်းကြယ်ချီစွမ်းအင်များ

ထိပ်လန့်ဖွယ်ရာနှုန်းဖြင့်

ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို

သတိပြုမိပြန်သည်။ ယန်ယွဲ့သည်

အလွန်အံ့သြသွားခဲ့သည်။

''ဘာဖြစ်တာလဲဟ...''ယန်ယဲ့သည် အံ့သြသွားသည်။

မီးဝိညာဉ်က နှင်းပွင့်ကို ငုံ့ကြည့်ကာ တိတ်ဆိတ်သွားပြီး သူတွေးနေသည်ကိုတော့ မသိနိုင်ပါ။ ဤအချိန်တွင် နှင်းပွင့်၏နောက်ကျောဘက်ရှိ အဖြူရောင်တောင်ပံလေးများက တဖျတ်ဖျတ်ခတ်လိုက်ရာ

အနက်ရောင်ဓားသည်

လေထုထဲမှာပင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ထို့နောက် နှင်းပွင့်က

သူမ၏ပါးစပ်သေးသေးလေးကိုဟလျက်

တွင်းနက်ဆီသို့လှည့်ကာ

ရှူသွင်းလိုက်သည်။

ထိုခဏလေးမှာပဲ ယန်ယွဲ့သည်

သူ၏စွမ်းအင်များလျင်မြန်စွာပျောက်ကွ

ယ်သွားသည်ကို

ရှင်းရှင်းလင်းလင်းလှမ်းမြင်လိုက်ရသည်

။ တွင်းနက်ထဲမှ

ဒေါသတကြီးအော်သံရုတ်တရက်ထွက်

ပေါ်လာပြီးနောက် ယုန်တစ်ကောင်ကဲ့သို့

သေးငယ်သောအနက်ရောင်အရာလေးတ

စ်ခု

သူတို့ရှေ့မလှမ်းမကမ်းတွင်ပေါ်လာသည်

။ ၎င်းသည် နှင်းပွင့်ထက်

အနည်းငယ်ပိုကြီးမားသောလည်း

လုံးဝကိုအနက်ရောင်ဖြစ်သည်။

၎င်း၏မျက်လုံးများသာလျှင်

ခရမ်းရောင်သမ်းနေပါသည်။

အမှောင်ထုထဲတွင်ဆိုပါက

မျက်လုံးများကိုသာမြင်နိုင်ပေမည်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင် ယန်ယဲ့အား

သေသည်အထိတိုက်ခိုက်တော့မည်အ

လား စိုက်ကြည့်နေသည်။ ယန်ယဲ့က

နှင်းပွင့်ကိုလက်ညှိုးထိုးပြပြီး '' ဒါကို သူမ လုပ်လိုက်တာ၊ သူမကိုကြည့်လိုက်''

နှင်းပွင့်က

မျက်တောင်မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်ဖြင့်

ဘာပြောရမှန်းမသိသလိုပင်။

အမှောင်ဝိညာဉ်က

နှင်းပွင့်ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။

သူ၏မျက်လုံးသေးသေးလေးများက

ဒေါသများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော်လည်း

အနည်းငယ်

သိသိသာသာလျော့သွားသည်။

သို့သော်သူ၏လက်သီးသေးသေးလေးကို

ဆုပ်ထားပြီး

နှင်းပွင့်လေးဆီမြှောက်ပြသည်။

သေချာသည်မှာ

နှင်းပွင့်လေးကိုခြိမ်းခြောက်နေတာပါ။

နှင်းပွင့်က ခွင့်ပြုပုံမရပေ။

သူမ၏လက်သီးသေးသေးလေးကို

ဆုပ်လိုက်ပြီး အမှောင်ဝိညာဉ်ဆီသို့ လျှပ်တစ်ပြက်ပျံသွားကာ ခေါင်းကိုရိုက်ထည့်လိုက်သည်။

"ဘုန်း..."

အမှောင်ဝိညာဉ်က မီတာ (၃၀၀) ကျော်အကွာထိ လွင့်ထွက်သွားသည်။ အမှောင်ဝိညာဉ်က တော်တော်လေးအံ့သြသွားပုံရ၏။

သေချာပါသည်။ နှင်းပွင့်က

မပြောမဆိုဘဲ သူ့အား

တကယ်တိုက်ခိုက်ဖို့မမျှော်လင့်ထားပေ။

''မတိုက်ခိုက်ခင်

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်

အသိပေးသင့်တယ်မဟုတ်ဘူးလား''

နှင်းပွင့်က အမှောင်ဝိညာဉ်ရှေ့တွင်

ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး

လည်ပင်းကိုဆွဲမြှောက်ထားလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့သည် ဤမြင်ကွင်းကြောင့်

အံ့အားသင့်စွာကြည့်နေလေသည်။

နှင်းပွင့်က ယန်ယဲ့ကို

ရုတ်တရက်ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

အမှောင်ဝိညာဉ်က သဘာဝအတိုင်း

ငြိမ်သက်စွာရပ်နေမည်မဟုတ်ပါ။

၎င်းထံမှ

အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော

အမှောင်စွမ်းအားလှိုင်းကြီးများ

ထွက်ပေါ်လာပြီး

ချက်ချင်းပင်နှစ်ကောင်လုံးကိုဖုံးလွှမ်း

သွားသည်။

သို့သော် နှင်းပွင့်သည်

လုံးဝအန္တရာယ်မရှိပေ။

အမှောင်စွမ်းအင်အားလုံးကိုပင်

ဝါးမျိုပစ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင်

အမှောင်ဝိညာဉ်က

အံ့အားသင့်သွားလေသည်။ နှင်းပွင့်က

အမှောင်ဝိညာဉ်၏ဘယ်ဘက်လည်ပင်း

ကို ဖမ်းကိုင်လိုက်ပြီး

သူမ၏ညာဘက်လက်သည်းလေးကိုဆုပ်

လျက် ၎င်း၏ဗိုက်ကိုထိုးလိုက်သည်။

''ဘန်း...''

အမှောင်ဝိညာဉ်က

ထပ်ပြီးလွင့်ထွက်သွားပြန်သည်။

ယန်ယွဲ့သည်မတတ်နိုင်ဘဲ

မီးဝိညာဉ်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင် နှင်းပွင့်ကိုတွေ့သည်နှင့်

မီးဝိညာဉ်မတိုက်ခိုက်သည့်အကြောင်းအ

ရင်းကို နားလည်သွားသည်။ နှင်းပွင့်သည်

လူသားများအတွက်ကြောက်စရာမဟုတ်

သော်လည်း ဝိညာဉ်များအတွက်တော့

လုံးဝကြောက်စရာကောင်းလှသည်။

တိုက်ပွဲကတော့

ဆက်ဖြစ်နေတုန်းပင်ဖြစ်သည်။

နှင်းပွင့်က အမျှောင်ဝိညာဉ်ဆီသို့ ရုတ်တရက်ပျံသန်းသွားပြီးနောက် သူမ၏လက်သည်းသေးသေးလေးကိုဖွေ ယမ်းကာ ခေါင်းကို ရိုက်ချလိုက်သည်။

''ဘန်း...''

အမျှောင်ဝိညာဉ်က လွင့်ထွက်သွားပြန်သည်။ နှင်းပွင့်က မရပ်တန့်ပေ။ သူမက

အမှောင်ဝိညာဉ်ဆီသို့ပျံသန်းသွားကာ
အမှောင်ဝိညာဉ်၏အမှီးကိုလှမ်းကိုင်လျ
က် နေရာမှာပင် စတင်လှည့်ကာ
လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ အမှောင်ဝိညာဉ်ထဲမှ
ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော
အမှောင်စွမ်းအင်လှိုင်းလုံးများ
တဟုန်ထိုးထွက်ပေါ်လာသည်။
ယန်ယွဲ့သည်ပင် ထိုနေရာက
အနည်းငယ်တုန်လှုပ်သွားကြောင်းသတိ

ထားမိလိုက်သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် နှင်းပွင့်အတွက် အရင်းအမြစ်သာဖြစ်ပြီး အားလုံးကိုဝါးမျိုပစ်လိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က သူ့အကြည့်ကိုဆုတ်လိုက်ပြီး မီးဝိညာဉ်ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး ''နှင်းပွင့်ကိုမကြောက်တဲ့ဝိညာဉ်ရှိတယ် လို့မင်းပြောတာမဟုတ်လား။ အဲဒါကဘယ်လိုဝိညာဉ်အမျိုးအစားလဲ...'
'

မီးဝိညာဥ်က ခဏကြာငြိမ်သက်သွားပြီး ''နောက်ပိုင်း နင်သိလာမှာပါ''

''ငါ့ကိုပြောဖို့ငြင်းဆန်လိုက်တာလား...'' ယန်ယဲ့သည်

အနည်းငယ်မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်

။

ဤအတောအတွင်း မီးဝိညာဉ်က
''နင်သူ့ကို ရပ်ခိုင်းလို့ရပြီ''
ဟုပြောခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ နှင်းပွင့်က
အမှောင်ဝိညာဉ်အားရိုက်နှက်နေသေးသ
ည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။
အမှောင်ဝိညာဉ်က
လုံးဝပြန်မတိုက်ခိုက်နိုင်တော့ပေ။

ယန်ယဲ့က နှင်းပွင့်ကို လှမ်းတားလိုက်ပြီး

''နှင်းခဲလေး ဒီလောက်ဆိုလုံလောက်ပြီ''

ယန်ယဲ့၏အသံကိုကြားသောအခါ

နှင်းပွင့်က ချက်ချင်းရပ်လိုက်ပြီး

သူ့ဆီပြန်ပြေးလာသည်။ ယန်ယဲ့သည်

နှင်းပွင့်၏တောင်ပံလေးများကို

ပွတ်သပ်လိုက်သော်လည်း

ထိလိုက်သည်နှင့်ပျောက်ကွယ်သွားသည်

။ ယန်ယဲ့က အံ့သြသွားပြီး ''ဘာလဲ ဝိညာဉ်တောင်ပံတွေ...''

မီးဝိညာဉ်က ရုတ်တရက်ပြောလိုက်သည်။ ''ဒါဟာ ဝိညာဉ်အင်ပါယာတွေပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့စွမ်းရည်တစ်ခုပဲ သူမက သူမရဲ့ကိုယ်ပိုင်ခွန်အားကိုတိုးလာဖို့ လောကရဲ့ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေအကုန်လုံးပေါင်းစပ်ပစ်နိုင်တယ် ဒါပေမဲ့

သူမရဲ့ခွန်အားကိုအများကြီးကုန်ဆုံးစေ

တယ် ဒီတိုက်ပွဲက သူမကို

လုံးလုံးလျားလျားကုန်ဆုံးသွားစေတာပဲ

ဒါကြောင့် သူမအတောင်ပံတွေ

ပျောက်ကုန်ပြီ''

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး

ခေါင်းလေးကိုပွတ်သပ်ကာ ''ဒါဆို

ငါ့ရဲ့နှင်းခဲလေးက အရမ်းသန်မာတယ်''

ယန်ယဲ့ထံမှ ချီးမွမ်းသံကိုကြားသောအခါ
နှင်းပွင့်က ချစ်စဖွယ်ပြုံးလိုက်သည်။
ထို့နောက် ယန်ယဲ့၏ခေါင်းကို
ပွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင်
နှစ်ယောက်သား အမှောင်ဝိညာဉ်ကို
ငေးကြည့်နေသည်။ အမှောင်ဝိညာဉ်က
သူတို့၏အကြည့်ကို မြင်သောအခါ
၎င်း၏မျက်လုံးသေးသေးလေးများက
တုန်လှုပ်သွားပြီး

ကြောက်စိတ်များပြည့်လာကာ

မီတာသုံးရာအကွာသို့

လျင်မြန်စွာဆုတ်သွားခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က ခေါင်းယမ်းပြီးပြုံးလိုက်ကာ

''မင်းကိုပြဿနာရှာဖို့ ငါတို့ ဒီကို

ရောက်လာတာမဟုတ်ဘူး။

ငါတို့နဲ့လိုက်ခဲ့စေချင်တယ် ''

ယန်ယဲ့က မီးဝိညာဉ်အားစိုက်ကြည့်ကာ ''မင်း အဲဒါအားလုံးကို ရှင်းပြပေးနိုင်မလား''

မီးဝိညာဉ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး အမှောင်ဝိညာဉ်နှင့်စကားပြောပါတော့သည်။ ခဏအကြာတွင် အမှောင်ဝိညာဉ်က နှင်းပွင့်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြင့်ကြည့်ကာ ခေါင်းယမ်းလေသည်။ ယန်ယဲ့က

မီးဝိညာဥ်ကိုစိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ''သူမ
တိုက်ခိုက်မှာဆိုးလို့... ''

ယန်ယဲ့က ရယ်ရမလား ငိုရမလား
မသိတော့ပေ။ '' နှင်းပွင့်ကို
မဆန့်ကျင်သ၍တော့ သူမက
အနိုင်ကျင့်မှာမဟုတ်ဘူး''

မီးဝိညာဥ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး
အမျောင်ဝိညာဥ်နှင့်ဆက်ပြောနေသော်လ

ည်း ၎င်းသည်

ခေါင်းခါနေတုန်းပင်ဖြစ်သည်။ ယန်ယဲ့က

တစ်ခုခုပြောရန်ပြင်လိုက်စဉ် နှင်းပွင့်က

အမျောင်ဝိညာဉ်ထံ

ရုတ်တရက်ပျံတက်သွားသည်။ ထိုနောက်

နားရွက်ကိုဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး

သူမ၏လက်သည်းတစ်ဖက်ကို

အဆက်မပြတ်

ဝှေ့ယမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

ခဏအကြာတွင် အမှောင်ဝိညာဉ်က

ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ယန်ယွဲ့သည်

ခါးသက်သက်သာရယ်မောလိုက်တော့သ

ည်။ နောက်ဆုံးတွင်

ပထမဆုံးနည်းလမ်းက

ပိုထိရောက်သည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုကဲ့သို့ပင် အမှောင်ဝိညာဉ်က

ယန်ယွဲ့နှင့်လိုက်ပါရန် သဘောတူခဲ့သည်။

ဝိညာဉ်ဘုရင်လေးပါးစလုံးဆုံသည်နှင့်

ယန်ယဲ့သည်

သမိုင်းမတင်မီခေတ်၏အပျက်အစီးနယ်

မြေဆီသို့ ချက်ချင်းပြန်သွားခဲ့သည်။

အတိုချုပ်ပြောရလျှင်တော့

အရာအားလုံးသည်

ချောချောမွေ့မွေ့ပင်ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှန်သည်၊ အဓိကကတော့

နှင်းပွင့်ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

နှင်းပွင့်ကြောင့်သာမဟုတ်လျှင်

ဝိညာဉ်ဘုရင်များက

သူ့ကိုလျစ်လျူရှုထားမည်ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် မီးဝိညာဉ်နှင့်

အမှောင်ဝိညာဉ်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

အကြောင်းကတော့ သူတို့သာ

တကယ်တမ်းတိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင်

ဝိညာများ၏နယ်မြေတွင်

အနိုင်ရမည်မဟုတ်လို့ပါ။ ယန်ယွဲ့သည်

အာကာသထဲသို့

လျင်မြန်စွာတိုးဝင်သွားသည်။

အမှောင်ဝိညာဉ်နှင့် မီးဝိညာဉ်က

သူ့ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင်ရှိ

နေသည်။ သူသည်

မူလစေတီထဲသို့ဝင်ခွင့်မပြုပေ။

သူက ဝိညာဉ် ၂ ပါးကို

မယုံကြည်သောကြောင့်မဟုတ်ပါ။

သူ့ဘေးနားတွင်ထားပါက

ပိုလုံခြုံသည်ဟုခံစားမိသောကြောင့်ပါ။

အထူးသဖြင့် အမှောင်ဝိညာဉ်ဖြစ်သည်။

၎င်း၏အာရုံခံနိုင်စွမ်းက ရိုးရှင်းစွာ

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းလှသည်။

အမှောင်ထုက ဧရိယာကိုဖုံးလွှမ်းနေသ၍

ကီလိုမီတာ ရာနှင့်ချီဝေးသော

အရာများကိုပင်

ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်နိုင်သည်။

ၡင်းသည်

ယန်ယဲ့၏အမှောင်တာအိုဥပဒေသထက်

ပင် အဆပေါင်းများစွာ သန်မာသည်။

အပြန်ခရီးကမချောမွေ့ခဲ့ပေ။

ယန်ယဲ့ရှေ့တွင်

အဆုံးမဲ့ကြယ်တာယာကောင်းကင်ပြင်၏

တစ်နေရာတွင် ယန်ယဲ့သည်

ရုတ်တရက်ရပ်သွားခဲ့သည်။ သူ့ရှေ့တွင်

အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ရပ်နေသောကြော

င့်ပါ။ အဘိုးကြီးက သူ့ကို

ကြိုစောင့်နေပုံရသည်။ ၎င်းသည်

တခြားမဟုတ်ဘဲ ထိုနေ့က

သူ့ကိုသတ်လုနီးပါးဖြစ်ခဲ့သော

ပညာရှင်အဘိုးကြီးသာဖြစ်သည်။

အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့၏နံဘေးမှ

မီးဝိညာဥ်နှင့်

အမှောင်ဝိညာဥ်ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး

''ဝိညာဥ်ဘုရင်တွေ...ယန်ယဲ့၊ ငါမင်းကို

အရမ်းမုန်းတယ်။ မင်းက

ဒီလိုဝိညာဉ်တွေကို

တကယ်ပဲစုဆောင်းနိုင်ခဲ့တယ်။

အံ့ဩစရာ... တကယ်ကိုအံ့ဩစရာပဲ..."

ယန်ယဲ့က

အမှောင်ဝိညာဉ်နှင့်မီးဝိညာဉ်ကို

ရုတ်တရက်ဖမ်းကိုင်လိုက်သည်။

မူလစေတီထဲသို့ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

အဘိုးကြီးက ယန်ယွဲဆီသို့

ဖြည်းညင်းစွာလျှောက်လာကာ

''ငါ့ရဲ့ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့က

မင်းကိုရှာဖို့ကောင်းကင်လျှို့ဝှက်ခန်းမနဲ့

အလုပ်လုပ်ဖို့ကလွဲပြီး()

ရွေးချယ်စရာမရှိတော့ဘူး

အခုလက်နက်လမ်းစဉ်က

မင်းကိုကူညီဖို့မရှိတော့ဘူးဆိုတော့

အသက်ရှင်နိုင်ပါ့မလား...''

ယန်ယဲ့က တဟားဟားရယ်လိုက်ပြီး

''ဟုတ်တယ်။ ငါမလုပ်နိုင်ဘူး၊

ငါမသေခင်နောက်ဆုံးဆန္ဒတစ်ခုရှိတယ်။

ငါ့မှာ နောက်ဆုံးလှူပ်ရှားမှုတစ်ခုရှိတယ်။

ငါမသေခင်

အဲဒါကိုသုံးကြည့်လို့ရမလား။ ဒါမှ

ငါ့နဲ့ပညာရှင်ကြားမှာ

စစ်မှန်တဲ့ကွာဟချက်ကိုမြင်နိုင်မယ်

...ရမလား ''

မင်းရဲ့နောက်ဆုံးလှုပ်ရှားမှု..''

အဘိုးကြီးက

ယန်ယဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ကာပြုံးပြီး ''ဒါပေါ့

အဲဒါဘာဖြစ်လဲ ကြည့်လိုက်ရအောင်''

သူသည် ယန်ယဲ့ထွက်ပြေးသွားမည်ကို

မကြောက်သည်မှာ သဘာဝပင်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က မကူညီဘူးဆိုလျှင်

ယန်ယဲ့သည်

သေချာပေါက်လွတ်မြောက်နိုင်မည်မဟု

တ်ပါ။ ယန်ယွဲ့က ခေါင်းညိတ်ပြပြီး

ရှေ့သို့ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်သည်။

ထိုခဏလေးအတွင်းမှာပင်

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သောစွမ်းအားစက်

ကွင်းကြီးတစ်ခုပေါ်လာသည်။

''ဓားနယ်မြေ''

ယန်ယွဲ့က ဓားနယ်မြေအား

အသက်သွင်းလိုက်သည်ကိုမြင်သောအ

ခါ အဘိုးကြီး၏မျက်နှာပေါ်တွင်

အပြုံးတစ်ခုရစ်ဝဲလာသည်။

ယန်ယဲ့၏အစွမ်းက

သူ့ထက်နိမ့်ကျနေသောကြောင့်

မျက်နှာထက်တွင်

လှောင်ပြောင်စရာရှိသည်။

သို့သော်လည်း

ယန်ယဲ့ကဲ့သို့အသက်အရွယ်တွင်

ထိုခွန်အားမျိုးပိုင်ဆိုင်ထားသောကြောင့်

အမှန်ပင်သဘောကျမိသည်။ ယန်ယဲ့က

သူ့လက်ကိုဖွဲ့ယမ်းလိုက်သည်။

ထိုခဏလေးတွင်

ဓားအစင်းတစ်ရာပေါ်လာပြီး

ပတ်ဝန်းကျင်ရှိအာကာသပြင်သည်

တဆက်ဆက်တုန်လာပါတော့သည်။

အဘိုးကြီး၏မျက်လုံးများသည်

ကျဉ်းမြောင်းသွားကာ

ညာလက်သီးကိုဖြည်းညင်းစွာဆုပ်ကိုင်လို

က်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ

ယုံကြည်မှုရှိသော်လည်း

သတိလက်လွှတ်မနေဝံ့ပေ။

ရုတ်တရက်ဆိုသလို ယန်ယွဲ့ထံမှ

သိပ်သည်းသောစွမ်းအားလှိုင်းတစ်ခုထွ

က်ပေါ်လာသည်။

ထိုခဏလေးအတွင်းမှာပဲ

ပတ်ဝန်းကျင်တွင်

အလင်းတန်းတစ်သောင်းနီးပါးပေါ်လာသ

ည်။

ဤစားစွမ်းအင်အလင်းတန်းများသည် စားနယ်မြေအတွင်းပိုင်းရှိ အာကာသပြင်ကိုချက်ချင်းလွှမ်းခြုံသွားခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း အဘိုးကြီးက သူ၏ညာလက်ကိုဆန့်ကာ ရုတ်တရက် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ယန်ယွဲ့၏စားနယ်မြေထဲရှိ အာကာသပြင်သည်

ချက်ချင်းဆိုသလိုကွဲထွက်သွားပြီး

အစိမ့်စိမ့်အမြွှာမြွှာဖျက်တောင့်ခံလိုက်ရ

သည်။

အသက်ရှူတစ်ရှိုက်စာခန့်အကြာတွင်

တော့

ဓားစွမ်းအင်အားလုံးပျောက်ကွယ်သွားခဲ့

သည်။

သို့သော်လည်း ယန်ယဲ့သည်

မည်သည့်နေရာတွင်မှ မတွေ့နိုင်တော့ပေ။

အဘိုးကြီး၏မျက်နှာက

အလွန်ကြည့်ရဆိုးနေခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့ထွက်သွားပါပြီ။

အဘိုးကြီး၏စိတ်အာရုံအသိက

ကီလိုမီတာရာချီသောဧရိယာကိုလွှမ်းခြုံ

ထားသော်လည်း

ယန်ယဲ့၏အရိပ်အယောင်ကိုမတွေ့ရပေ။

ယန်ယဲ့သည်

လေထုထဲတွင်ပျောက်ကွယ်သွားသလို

သာ။

''မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ...''အဘိုးကြီး၏မျက်

နှာက မဲမှောင်နေသည်။

Translated By NyiNyiSoe

.အပိုင်း ၂၄၄၈

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

''ပြေး...''

ယန်ယဲ့သည်

အဘိုးကြီးကိုတွေ့သည်နှင့်ထွက်ပြေးဖို့

ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အဘိုးကြီးကို

တိုက်ခိုက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်

အကောင်းဆုံးရလဒ်က သူသေပြီး
အဘိုးကြီးလည်းဒဏ်ရာရသွားခြင်းသာ။
ထို့ကြောင့် ယန်ယဲ့သည် ထွက်ပြေးဖို့သာ
ပြတ်ပြတ်သားသားရွေးချယ်လိုက်သည်။
သို့သော် ဘာမှမလုပ်ဘဲ ထွက်ပြေးလျှင်
သူလွတ်မြောက်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း
ကောင်းကောင်းသိနေသည်။

သမိုင်းမတင်မီကတည်းက
ကျင့်ကြံသူထံမှရရှိသော

မူလကျောက်တုံးကိုအသုံးပြုရင်
အဘိုးကြီးအားဂရုမစိုက်ဘဲ
တစ်ဖက်လှည့်ပြသခဲ့သည်။ လက်ရှိတွင်
သူသည် ကပ်ဆိုးမှလွတ်မြောက်ခဲ့လေပြီ။
သို့သော်လည်း ယန်ယွဲ့သည် သူ့ကိုယ်သူ
ထိုမျက်ကကောင်းမည်မဟုတ်ကြောင်း
ကောင်းကောင်းသိသည်။

သမိုင်းမတင်မီခေတ်၏အပျက်အစီးနယ်
မြေ။

ခန်းမထဲတွင် "ပြန်လာပြီလား..."

ယန်ယဲ့ဝင်လာသည်နှင့်

ခေါင်းတလားထဲမှအသံထွက်လာသည်။

ယန်ယဲ့သည်

ခေါင်းတလားကို စိုက်ကြည့်ကာ

"ဝိညာဉ်ဘုရင်လေးပါးစလုံးကို ငါတွေ့ပြီ

ဒါပေမဲ့ မင်းငါ့ကိုဘာလို့ရှာခိုင်းတာလဲ

ငါသိချင်တယ်"

အသံကရုတ်တရက် ''မင်းစိတ်ထဲမှာ

သူတို့ကို

ငါဒုက္ခပေးမှာစိုးရိမ်နေတာလား…''

ယန်ယွဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

အသံက ''ငါသူတို့ကို ဝါးမျိုချင်ရင်

မင်းဘယ်လိုလုပ်မလဲ'' ဟုမေးသည်။

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး "ဒီနေရာမှာ

ငါဘာမှမလုပ်နိုင်တော့ဘူး ဒါပေမဲ့

သူတို့ကို မင်းယူနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ

ငါအာမခံတယ် ငါ့ကိုသတ်ရင်တောင်

မင်းအဲဒါကိုမရသေးဘူး..."

သူသေဆုံးသွားသည့်တိုင်း

မှုလစေတီသည်

အကောင်းအတိုင်းရှိနေပေမည်။ ထိုဝိညာ

ဉ်ဘုရင်များက

မူလစေတီ၏အကာအကွယ်အောက်တွင် သချောပေါက်လုံခြုံပေမည်။ အသံက အကြာကြီးတိတ်ဆိတ်သွားသည်။

''မင်းက

တကယ်ကိုအံ့သြဖို့ကောင်းတယ်''

ယန်ယဲ့က အံ့သြသွားပြီး

''မဟုတ်ပါဘူး...''

အသံက ''စိတ်မပူပါနဲ့

ငါသူတို့ကိုဒုက္ခမပေးဘူး

ဝိညာဉ်ဘုရင်တွေက

ငါ့ရဲ့လူတွေယုံကြည်တဲ့အရာဖြစ်တယ်

သူတို့ကို ဖယ်ခိုင်းဖို့အတွက်

ဘယ်တန်ကြေးမဆို

ပေးဆပ်ဖို့ဆန္ဒရှိနေတယ်

အဲဒါကြောင့်လည်း အဲဒီနေ့က

မင်းနဲ့တွေ့ဖို့ ဆန္ဒရှိခဲ့တာ...'' ထိုလူက

နှင်းပွင့်အကြောင်းသဘာဝကျကျပြော
နေခြင်းဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့သည် ထိုစကားကိုကြားသောအခါ
သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။
ခေါင်းတလားထဲမှ အသံပိုင်ရှင်က
ဝိညာဉ်ဘုရင်များအပေါ်
မကောင်းသောရည်ရွယ်ချက်ရှိမည်ကိုစိုး
ရိမ်နေခဲ့သည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် သူသည်
ဝိညာဉ်ဘုရင်များကို

လုံးဝထုတ်ပေးမည်မဟုတ်ပေ။

ယန်ယဲ့သည်

အကြိမ်ကြိမ်လှည့်စားတတ်သူဖြစ်သော

လည်း သူ့တွင်

ကိုယ်ပိုင်စည်းမျဉ်းများရှိနေသည်။

ထိုစည်းမျဉ်းများကို

တစ်ခုခုချိုးဖောက်လျှင် သူသည်

လုံးဝလုပ်ဆောင်မည်မဟုတ်ပေ။

ခဏအကြာတွင် ယန်ယဲ့သည်
ဝိညာဉ်ဘုရင်လေးပါးစလုံးကိုဆင့်ခေါ်လို
က်သည်။ ရေဝိညာဉ် မြူနှင်းဝိညာဉ်
မီးဝိညာဉ်နှင့် အမှောင်ဝိညာဉ် နောက်ပြီး
နှင်းပွင့်လည်းအပြင်ထွက်လာသည်။
ဝိညာဉ်ဘုရင်များပေါ်လာသည်နှင့်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်နေကြ
သည်။ အမှောင်ဝိညာဉ်က နှင်းပွင့်ကို
မကြာခဏစိုက်ကြည့်နေသည်။

နှင်းပွင့်က အစောပိုင်းတွင်

သူ့အားရိုက်နှက်ခဲ့သောကြောင့်

၎င်း၏မျက်လုံးလေးထဲတွင်

ကြောက်ရွံ့မှုတစ်ချို့ရှိနေပါသည်။

''တကယ်တော့မင်းတို့အားလုံးပဲ...''

ထိုအသံလည်း ခဏလေးမှ

အသံကရုတ်တရက်ပြောခဲ့သည်။

''ငါ့မှာရွေးချယ်စရာမရှိတော့...ရွေးချယ်

စရာရှိရင် မင်းတို့အားလုံးကို ငါ

အနှောင့်အယှက်ပေးမှာမဟုတ်ဘူး

ဒါပေမဲ့ မင်းတို့အကူအညီမရှိရင်

ငါအသက်ရှင်တော့မှာမဟုတ်ဘူး

ဒါ့အပြင်

ငါတို့နောက်မှာကျန်ခဲ့တဲ့အစီအရင်တွေက

တဖြည်းဖြည်းအားလျော့လာတဲ့အတွက်

မင်းတို့အားလုံးကို အဲဒီမှာဆက်နေဖို့

တအားအန္တရာယ်များနေပြီ "

မီးဝိညာဥ်က

ရုတ်တရက်ပြောလိုက်သည်။

''နင်တစ်ယောက်တည်းပဲကျန်တော့တာ

လား...''

အသံက

''နောက်ထပ်အဲဒီအရာတွေရှိသေးတယ်

ဒါပေမဲ့အများကြီးမဟုတ်ဘူး...''

မီးဝိညာဉ်က အနည်းငယ်

ခေါင်းညိတ်သည်။ ''နင်ငါတို့ကို

ဘာလုပ်ပေးဖို့လိုအပ်သလဲ...''

အသံက ''သေဆုံးခြင်းကိုတွန်းလှန်ဖို့

ဓာတ်စင်ငါးပါးစွမ်းရည်ကိုသုံးရမယ်''

ဟုပြန်ဖြေသည်။ သူက

ခဏရပ်လိုက်သည်။

''သူမရဲ့သွေးပုလဲကိုပေးပါ...'' ''မင်း

သဘောပေါက်ရဲ့လား'' အသံက ယန်ယွဲ့ကိုပြောလိုက်ခြင်းပင်။

ယန်ယွဲ့သည် သွေးကောရီ၏သွေးပုလဲကို အမြန်ထုတ်ယူကာ ခေါင်းတလားဆီသို့ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

သွေးပုလဲက ခေါင်းတလားထက်တွင် လွင့်မျောနေကာ ''ဝိညာဉ်ဘုရင်တွေ မင်းတို့ရဲ့စွမ်းအားကို ငါလိုအပ်တယ်...''

ဝိညာဉ်ဘုရင်လေးပါးစလုံး
အချင်းချင်းအကြည့်ချင်းဖလှယ်ကာ
ငြင်းဆန်ခြင်းမရှိကြပေ။ ထို့နောက်တွင်
ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များထုတ်လွှတ်လျက်
သွေးပုလဲဆီသို့ပို့လိုက်ကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ခေါင်းသလားထဲမှ
ရွှေရောင်စွမ်းအင်များစိမ့်ထွက်လာသည်
။ သွေးပုလဲပေါ်တွင် ဆုံစည်းသွားသည်။
အချင်းချင်းသည် ငြင်းဆန်မနေကြပေ။

ထို့နောက်တွင်

ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များကိုထုတ်လွှတ်ကာ

သွေးပုလဲဆီသို့ပို့လိုက်ကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ခေါင်းတလားထဲမှ

ရွှေရောင်စွမ်းအင်များစိမ့်ထွက်လာသည်

။ သွေးပုလဲပေါ်တွင် ဆုံစည်းသွားသည်။

ခဏအကြာတွင် သွေးပုလဲက

အနည်းငယ်တုန်ခါသွားပြီးနောက်

သွေးပုလဲက လေထဲတွင်

(ဝေဝါးသောပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခု)

ပေါ်လာသည်။

သွေးကြောရှိ၏ပုံရိပ်ပင်။ ယန်ယဲ့သည်

ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်သောအခါ

လက်သီးများကို

ဖြည်းညင်းစွာဆုပ်ထားလိုက်သည်။

သူသည် စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့သည် အောက်စကြာဝဠာမှ

လောကသုံးပါးကိုရောက်လာပြီးနောက်

သွေးကောရီအားအသက်ပြန်သွင်းပေးမ

ည့်ကိစ္စကို မမေ့ခဲ့ပေ။ သို့သော်

သေလွန်သူများကို

အသက်ပြန်သွင်းပေးခြင်းသည်

မည်မျှခက်သောကြောင့်

သာမန်ကျင့်ကြံသူများက

၎င်းကိုမလုပ်ဆောင်နိုင်ကြပေ။

ပညာရှင်တစ်ပါးပင်

ထိုသို့ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။

တာအိုလမ်းစဉ်ကိုပြန်ရောက်ပြီးနောက်

သူ၏ဆရာသခင်

တာအိုဖန်ဆင်းရှင်ကိုမေးမြန်းရန်စီစဉ်

ထားသော်လည်း မူလစေတီကြောင့်

ထိုနေရာသို့မသွားနိုင်သဖြင့်

ယခုအချိန်ထိ ကြာမြင့်ခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့သည်

အပြစ်ရှိသည်ဟုခံစားရသည်။ သူ့ကြောင့်

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သဖြင့် အပြစ်ရှိသလို

ခံစားရသည်မှာ သဘာဝပင်။

ဤအချိန်တွင် ခေါင်းတလားထဲမှ

အသံထွက်လာသည်။ ''သူမရဲ့ဝိညာဉ်ကို

ငါပြန်ပြီးတည်ဆောက်ပြီးပြီ ဒါပေမဲ့

သူ့ဒဏ်ရာတွေက ပြင်းထန်လွန်တော့

သတိပြန်မရနိုင်သေးဘူး

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်စက်နေတာက

သူမကို ပြန်ပြီး

ကောင်းမွန်လာစေလိမ့်မယ် မင်းမှာ

အဲဒီလျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ခရမ်းရောင်စွ

မ်းအင်တွေရှိလို့

သူမရဲ့မူလစိတ်ဝိညာဉ်က

ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတာ ငါအာမခံနိုင်တယ်

ဒါပေမဲ့ မင်းက

မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကိုသန့်စင်နိုင်တဲ့

နတ်ရတနာတွေကို ရှာဖွေရမယ်

အဲဒီလိုဆိုရင် သူမက

သတိပြန်ရလာနိုင်တယ်

မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပေါ့

သတိပြန်ရလာတဲ့အခါ

သူမရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို

သူ့အလိုလိုပြန်ပြီးတည်ဆောက်နိုင်လိမ့်မ

ယ်..."

"မူလဝိညာဉ်ကိုသန့်စင်နိုင်သော

နတ်ရတနာများ"

ယန်ယဲ့သည် အံ့အားသင့်သွားပြီး ''ဘယ်လောက်အဆင့်ရှိတဲ့ နတ်ဘုရားရတနာတွေလဲ'' ဟုမေးလိုက်သည်။

''မြင့်လေ ပိုကောင်းလေလေပဲ...'' အသံက ဆက်ပြောလိုက်သည်။ ''မင်းက အလျင်လိုနေစရာတော့မလိုပါဘူး သူမအဆင့်ပြေသွားပြီ ဟုတ်တယ် မင်းက သူမရဲ့စိတ်ဝိညာဉ်ကို

ဘယ်လိုအန္တရာယ်နဲ့မဆိုဝေးဝေးထားရမယ် မဟုတ်ရင်
မဟာနတ်ဘုရင်တစ်ပါးတောင် သူ့ကို ကယ်နိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူး''

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်ပြီး
''ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ''

သူက ဝိညာဉ်ဘုရင်လေးပါးကို
တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ''အကြီးအကဲ

မင်းလိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုရပြီဆိုတော့

ငါနှုတ်ဆက်လိုက်မယ်''

ဟုပြောလိုက်သည်။

စကားပြောပြီးနောက် ယန်ယဲ့က

နောက်လှည့်ကာ ထွက်သွားသည်။

ရုတ်တရက် အသံက ''ခဏစောင့်...''

ယန်ယဲ့က နောက်လှည့်လိုက်သည်။

ခေါင်းတလားကိုစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

''ဒီဝိညာဉ်ဘုရင်လေးပါးကိုရှာတွေ့အောင်

ကူညီပေးနိုင်ရင် မင်းကို

ဒီလောကရဲ့ ဈာန်သခင်အဆင့်ရောက်

အောင် ကူညီပေးမယ်လို့ ငါပြောခဲ့တယ် "

ယန်ယဲ့က အနည်းငယ်ပြုံးကာ

"တော်လောက်ပါပြီ။ မင်းဟာ

ငါ့ဒုတိယအစ်မကို

ကုသပေးထားတာဆိုတော့ပြီးသွားပြီ"

အသံက ခဏမျှငြိမ်သွားပြီး ''ဒါဆို ငါတို့ဒါကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ငါ့ကိုကျေးဇူးကြွေးတင်အောင် မင်းရဲ့ကျင့်ကြံမှုအဆင့် ရှာန်အဆင့်ရောက်အောင် ကူညီပေးမယ်။ ဒါဟာတရားမျှတတဲ့ သဘောတူညီမှုတစ်ခုပဲလေ''

ယန်ယဲ့က ခဏမျှစဉ်းစားပြီး ''ကောင်းပြီလေ...''သဘာဝအားဖြင့်

သူ၏ခွန်အားတိုးလာမှာကို

ငြင်းဆန်မည်မဟုတ်ပေ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယန်ယဲ့က

''ငါကအခု

အမြင့်တာအိုအဆင့်မှာပဲရှိသေးတယ်

ကျင့်ကြံမှုအဆင့်ကို

တိုက်ရိုက်ဖြတ်ကျော်လိုက်ရင်

မလိုလားအပ်တဲ့ဆိုးကျိုးတွေချန်ထားခဲ့မ

လား...''

အသံက

''သာမန်အခြေအနေအရတော့ဟုတ်တယ်

ဒါပေမဲ့ မင်းနဲ့မတူဘူး

ကျင့်ကြံမှုအဆင့်ကို

အတင်းအကြပ်တိုက်ရိုက်တိုးမြှင့်တာက

သာမန်လူတွေအတွက် ခန္ဓာကိုယ်နဲ့အ

ခြေခံအုတ်မြစ်ကို ထိခိုက်စေတယ်။

ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့ခန္ဓာကိုယ်က

မင်းရဲ့လက်ရှိကျင့်ကြံမှုအဆင့်ထက်ကို

အများကြီးကျော်သွားပြီ။ ဒီတော့ကား
မင်းခန္ဓာကိုယ်က ကျင့်ကြံမှုအဆင့်နဲ့
လုံးဝကိုလိုက်လျောညီထွေမှုမရှိတော့ဘူး
လို့ပြောရမယ်။ ဒါကြောင့် မင်း အခု
ချာန်အဆင့်ကိုရောက်ပြီးဆိုရင်တော့
ညီမျှသွားမှာ။ ဒီတော့
ပြဿနာတွေပေါ်လာရင်တောင်
ဒါကအသေးအဖွဲ့တစ်ခုပြဿနာတွေပဲဖြ
စ်နိုင်တယ်။ ဒါကလည်း

နည်းနည်းလေးပိုပြီးကျင့်ကြံတာနဲ့
ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မယ်''

ယန်ယွဲ့သည် ထိုစကားကိုကြားသောအခါ
ချက်ချင်းပင် သက်သာရာရသွားသည်။
သူ၏အခြေခံအုတ်မြစ်ကို
ထိခိုက်စေမည်ဆိုလျှင်တော့
သဘောမကျလှပေ။
လတ်တလောအကျိုးအမြတ်အတွက်
အနာဂတ်အကျိုးအမြတ်ကို

ဘယ်တော့မှလက်လွှတ်ခံမည်မဟုတ်ပေ
။

အသံက ''ဈာန်အဆင့်က
နားလည်ဆင်ခြင်မှုလိုအပ်တယ်။
ငါမင်းကိုနားလည်ဆင်ခြင်အောင်ကူညီ
ပေးရုံပဲတတ်နိုင်မယ်။ ဒါပေမဲ့
ဘယ်လောက်နားလည်နိုင်မလဲဆိုတာ
တော့ မင်းအပေါ်မှာပဲမူတည်လိမ့်မယ်''

စကားသံတိုးသွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်

ယန်ယဲ့၏မျက်လုံးများရှေ့မှ

မြင်ကွင်းသည်

ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားသည်။

သူ့ရှေ့တွင် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်

တင်ပျဉ်ခွေထိုင်နေခဲ့သည်။ အဘိုးကြီးက

သူ့ရင်ဘတ်ရှေ့တွင်

တံဆိပ်တစ်ခုကိုဖန်တီးချက်

ပတ်ဝန်းကျင်ကြားကွက်လပ်အလွှာများ

လှူပ်ရမ်းနေလေသည်။ သေချာသည်မှာ

အဘိုးကြီးက

နောက်ထပ်ကျင့်ကြံမှုအဆင့်သို့

တက်လှမ်းရန်ကြိုးစားနေသည်။

၎င်းသည် ဈာန်အဆင့်ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ယန်ယဲ့သည်

သမိုင်းမတင်မီခေတ်၏ကျင့်ကြံသူက

သူ့အား မည်သည့်ကြောင့်

ဈာန်အဆင့်တက်လှမ်းနေသည့်မြင်ကွင်း

အားပြသည်ကို နားမလည်နိုင်ပေ။

Translated By NyiNyiSoe

May Be:

.အပိုင်း ၂၄၄၉

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ခဏအကြာတွင်ပဲ

ယန်ယဲ့၏အမူအရာသည်

ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားကာ

သူ၏မျက်လုံးထဲ၌

မယုံကြည်နိုင်မှုများပြည့်နှက်သွားခဲ့သည်

။ အကြောင်းမှာ သူသည်

အရာအားလုံးကို

ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိနိုင်လို့ပင်ဖြစ်သည်

။ အဘိုးကြီး၏ အတွေးအမြင်၊

လက်ရှိအခြေအနေ၊ သူသည်

ထိုအရာများကို

ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိနိုင်သည်။ သူသည်

အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သ

ည်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင်

သမိုင်းမတင်မီခေတ်၏ ကျင့်ကြံသူက

ဤဖြစ်စဥ်အား မည်သည်ကြောင့်

ပြသခဲ့သည်ကိုနားလည်သွားသည်။

အဘိုးကြီး၏ပါးစပ်ထဲမှ ရုတ်တရက်
သွေးတစ်လုပ်အန်ထုတ်လိုက်သည်။
ထိုအချိန်တွင် အဘိုးကြီးက
ခါးသက်သက်ရယ်မောလိုက်သည်။
သူ့ရယ်မောသံတွင် အကူအညီမဲ့မှုနှင့်
ဝမ်းနည်းမှုအချို့ရှိနေသည်။

''သူကျရှုံးခဲ့တယ်...''

ယန်ယဲ့သည် ငြိမ်သွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ့ရှေ့ရှိမြင်ကွင်းသည်

နောက်တစ်ကြိမ်ပြောင်းလဲသွားသည်။

သူနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားတစ်ဦးရှိနေခဲ့

သည်။ ထိုအချိန်တွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ရေတံခွန်ကိုမျက်နှာမူလျက်

ကျဆင်းနေသောရေကိုငေးကြည့်ရင်း

တရားထိုင်နေပုံရသည်။

ယခင်အတိုင်းပင် ယန်ယွဲ့သည်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား၏လက်ရှိအ

ခြေအနေအပေါ်အဝင် အရာရာတိုင်းကို

ရှင်းရှင်းလင်းလင်းခံစားမိလိုက်သည်။

သတ်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ယခင်အဘိုးကြီးထက်တည်ငြိမ်နေ၏။

အချိန်တော်တော်ကြာပြီးနောက်

သူ၏ပါးစပ်ထောင့်တွင်

အပြုံးတစ်ခုရုတ်တရက်ပေါ်လာသည်။

''မြင်တယ်...''

''ဘုန်း...''

သူပြောလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားထံမှ

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောအငွေ့အ

သက်များ လွင့်ထွက်လာသည်။ သို့သော်

အချိန်အနည်းငယ်အကြာတွင်

သူ့ဆီပြန်ဝင်လာသည်။ ''ရှာန်အဆင့်...''
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက
အောင်မြင်သွားပြီဖြစ်သည်။
ယန်ယွဲ့သည် လေးလေးနက်နက်
အတွေးထဲသို့ ကျဆင်းသွားခဲ့သည်။
သူဘာတွေးနေသလဲတော့မသိနိုင်ပေ။

သည်အချိန်မှာပဲ သူ့ရှေ့ရှိမြင်ကွင်းက
ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားပြန်သည်။
ထိုနည်းတူပင်

ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်နောက်မှ

နောက်တစ်ယောက်

သူ့ရှေ့တွင်ပေါ်လာကြသည်။

ချွင်းချက်မရှိ ထိုလူအားလုံးက

ဈာန်အဆင့်သို့တက်လှမ်းခဲ့ကြသည်။

သမိုင်းမတင်မီခေတ်၏ကျင့်ကြံသူက

သူ့အားပေးခဲ့သော အကူအညီသည်

ဈာန်အဆင့်တက်လှမ်းသည့်ဖြစ်စဉ်ကို

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ

တွေ့ကြုံခံစားစေခဲ့သည်။

ဤဖြစ်စဉ်သည် သူ့အတွက်

သဘာဝအားဖြင့်

အလွန်အသုံးဝင်ခဲ့သည်။ မှန်သည်။

၎င်းသည် လှည့်စားခြင်းနှင့်မတူပါ။

ဖြတ်လမ်းနည်းတစ်ခုနှင့်တူညီသည်။

သို့သော် ၎င်းသည်

ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးအနည်းငယ်သာရှိ

သောဖြတ်လမ်းနည်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူ၏အောင်မြင်မှုက

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ

အားကိုးရသည်မဟုတ်ပါလား။

အရေးကြီးဆုံးကတော့

သူ၏တာအိုနှလုံးသားအတိုင်း

သစ္စာရှိမှုပင်။ သူ၏စိတ်အခြေအနေကို

ထိခိုက်သွားအောင်

မည်သည့်အရာမျှဖြစ်လာခွင့်မပြုနိုင်ပေ။

သူ၏စိတ်နှလုံးကို

သစ္စာရှိရှိထိန်းထားနိုင်မှသာ

ရှေ့ဆက်တိုးရန်အခွင့်အရေးရှိပေမည်။

မဟုတ်လျှင် တိုးတက်မည်ကိုအသာထား

အတွင်းစိတ်နတ်ဆိုးပင်ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သ

ည်။ နောင်တွင်

ရှေ့ဆက်တိုးနိုင်မည်မဟုတ်တော့ပေ။

ထိုအတိုင်းပင်

အချိန်များတဖြည်းဖြည်းကုန်ဆုံးသွားသ

ည်။ ယန်ယဲ့သည်

အချိန်မည်မျှကြာသွားသည်ကိုပင်

မသိခဲ့ပေ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ

ကျင့်ကြံသူများသည် သူ့ရှေ့တွင်

ထပ်ခါထပ်ခါပေါ်လာကြသည်။

အရေအတွက်များလွန်းသဖြင့်

မရေတွက်နိုင်တော့ပေ။

ဤကာလအတွင်း သူသည်

ကျရှုံးသူများစွာကိုမြင်နေခဲ့သော်လည်း

အောင်မြင်သူများစွာကိုလည်း

မြင်ခဲ့ရသည်။ တစ်ချို့က

နောက်ဆုံးအခိုက်အတန့်တွင်သာ

ကျရှုံးသွားခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုနောက်ဆုံးအဆင့်သည်

လျှော့ကျလှမ်းရန်အခက်အခဲဆုံးခြေလှမ်း

ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ပင် ယန်ယဲ့သည်

သူ့ရှေ့ရှိ မြင်ကွင်းကိုကြည့်နေရင်း

မျက်လုံးမှိတ်ထားသည်။

ထိုသို့လုပ်လိုက်သည်နှင့်
သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိမြင်ကွင်းသည်
ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင်
ယန်ယဲ့သည် ခန်းမထဲ၌
တင်ပျဉ်ခွေထိုင်နေသည်။ သူသည်
ရှေးဟောင်းတာအိုဘုန်းကြီးတစ်ပါးနှင့်တူ
၏။

တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ကုန်ဆုံးဖြတ်သန်းကာ

အချိန်များ

တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးလာပါတော့သည်။

နားလည်ဆင်ခြင်ခြင်း။

နားလည်ဆင်ခြင်ခြင်းသည်

အလွန်နက်ရှိုင်းသောအရာတစ်ခုပင်ဖြစ်

သည်။ လူအများအပြားသည်

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး

နားလည်ဆင်ခြင်သော်လည်း

မည်သည့်အရာကိုမျှ နားမလည်နိုင်။

သို့သော်လည်း တချို့က

သူတို့လိုအပ်သည့်အရာမှန်သမျှကို

မရည်ရွယ်ဘဲနားလည်သွားတတ်ကြသ

ည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်

နားလည်ဆင်ခြင်ခြင်းသည်

ကံကောင်းခြင်း သို့မဟုတ်

ကံတရားအပေါ်

အလေးထားသောအရာတစ်ခုဖြစ်သည်။

သူသည် သမိုင်းမတင်မီခေတ်၏

ကျင့်ကြံသူထံမှ

အကူအညီရခဲ့သော်လည်း

ထိုနောက်ဆုံးအဆင့်ကို ပြီးမြောက်အောင်

ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဖြစ်စေ

ကိုယ်တိုင်အပေါ်တွင်သာ မူတည်ခဲ့သည်။

ခန်းမထဲတွင်

တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ကုန်ဆုံးသွားသည်။

နှင်းပွင့်က ယန်ယွဲ့အနားတွင်ရှိနေသည်။

ဤအချိန်တွင် သူမလေးက
ယန်ယဲ့၏အစောင့်အကြပ်အဖြစ်
ဆောင်ရွက်နေသလိုပါ။ သူမက
ယန်ယဲ့၏ ပုခုံးပေါ်၌ ထိုင်လျက်
လှည့်ပတ်ကြည့်နေသည်။

မီးဝိညာဉ် ရေဝိညာဉ်နှင့်
မြူနှင်းဝိညာဉ်တို့က နှင်းပွင့်လေးဆီသို့
မကြာခဏရောက်လာကြသည်။
အကောင်လေးများက တစ်

ယောက်နှင့်တစ်ယောက်နားမလည်နိုင်

သော ဘာသာစကားဖြင့်

အချင်းချင်းရေရွတ်ကြသည်။

အမှောင်ဝိညာဉ်က အဝေးမှ

ငေးကြည့်နေရုံမျှသာ။ နှင်းပွင့်နှင့်

အနီးကပ်မနေရဲပေ။ ထိုနေ့က

နှင်းပွင့်၏ရိုက်နှက်ခြင်းခံရသောကြောင့်

၎င်းကိုအလွန်ရန်လိုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်

နီးကပ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်

နှင်းပွင့်က သူမ၏လက်သီးလေးများကိုမြှောက်ပြ လိုက်ရာ အမှောင်ဝိညာဥ်က အဝေးသို့ ပြေးထွက်သွားခဲ့သည်။

နှင်းပွင့်က ယန်ယဲ့နှင့်ဆင်တူသော အကျင့်စရိုက်ရှိခဲ့သည်။ သူမလေးက ချစ်စရာကောင်းနေသည့်အချိန်တွင် အရမ်းချစ်စရာကောင်းသောလည်း ဒေါသထွက်လာပါက

ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။ သို့သော်
ဝိညာဉ်အင်ပါယာတစ်ပါးအနေဖြင့်
သဘာဝအတိုင်း
ဒေါသကိုထိန်းထားရပေမည်။

''မင်းသူ့ကို ရွေးချယ်လိုက်ပြီလား...''
ကလေးမလေးတစ်ယောက်ဆီမှ
ရုတ်တရက်အသံထွက်လာသည်။
နှင်းပွင့်က ခေါင်းတလားကို
လှမ်းကြည့်ပြီးနောက်

၎င်းအားစိုက်ကြည့်နေသည်။ အသံက
သူမနှင့်စကားပြောနေသလားဟု
မေးနေသလိုမျိုး
ပေါ့ပေါ့ပါးပါးခေါင်းညိတ်ပြသည်။

''မင်းဘာလို့ သူ့ကိုရွေးခဲ့တာလဲ။
ဝိညာဉ်အင်ပါယာတွေက
ဖြူစင်ပြီးကြင်နာတတ်တယ်။
သူတို့ရွေးချယ်တဲ့သူကလည်း
ကြင်နာသင့်တယ်မဟုတ်ဘူးလား''

နှင်းပွင့်က မျက်တောင်ခတ်လိုက်ပြီး

ယန်ယွဲ့ကိုငုံ့ကြည့်ကာ

လေးနက်သောပုံစံဖြင့်

လက်သည်းများကိုဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်

။ ဆိုလိုသည်မှာ

ယန်ယွဲ့ကလူကောင်း...အလွန်ကောင်းမွန်

သည်ဟုပြောနေတာပါ။

အသံက အချိန်အတော်ကြာမှ နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ပြောသည်။ ''မင်း မှန်တယ်၊ လူကောင်းဆိုတာ လူတိုင်းမှာ ကိုယ်ပိုင်အမြင်ရှိတယ်။ ငါ့အပေါ်ကောင်းတဲ့သူက လူကောင်းပဲ၊ ငါ့အပေါ်မကောင်းတဲ့သူက လူဆိုးပဲ။ သူက မင်းကိုအရမ်းကောင်းတာပဲလို့ ငါမြင်တယ်''

နှင်းပွင့်က

အားရပါးရနှင့်ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

သူမ၏အမြင်အရတော့ ယန်ယဲ့က

လောကတွင် အကောင်းဆုံးသူဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ သူမက

အဆိုးမဲ့အမှောင်ထုထဲတွင်

ယန်ယဲ့နှင့်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ယန်ယဲ့က

သူမ၏ကယ်တင်ရှင်ဟု ပြောနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယန်ယဲ့သည်သာ သူမအတွက်
အရာရာဖြစ်သည်။

''ဟူးးး''

ခန်းမထဲတွင်
လေတိုးသံသဲ့သဲ့ထွက်ပေါ်လာသည်။
နှင်းပွင့်သည် တုန်လှုပ်သွားပြီး
ယန်ယဲ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။
တစ်ချိန်တည်းမှာပင်

ယန်ယဲ့၏မျက်လုံးများသည်

ဖြည်းညင်းစွာ ပွင့်လာသည်။

ယန်ယဲ့၏မျက်လုံးများပွင့်လာသည်ကိုမြ

င်သည်နှင့် နှင်းပွင့်က ပုခုံးပေါ်မှ

ချက်ချင်းပျံတက်သွားပြီး

ခေါင်းလေးနှင့်ပွတ်သပ်လိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က နှင်းပွင့်လေး၏ခေါင်းကို

ပွတ်သပ်ရင်းပြုံးလိုက်ပြီး

လုံးဝငြိမ်သက်နေသည်။

အလွန်ကောင်းသော

ခံစားချက်တစ်ခုကိုရနေသည်။

ဤအချိန်တွင် ခေါင်းတလားထဲမှအသံက

''ဈာန်အဆင့်...'' ယန်ယဲ့သည်

ခေါင်းတလားကို စိုက်ကြည့်ပြီးနောက်

သူ့ဆီမှ

အရှိန်အဝါတစ်ခုထွက်ပေါ်လာသည်။

သို့သော်လည်း ခဏအကြာတွင်

သဲလွန်စမရှိဘဲ

ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ကနဦးဈာန်အထွတ်အထိပ်အဆင့်။

သူသည်

အလယ်အလတ်ဈာန်နှင့်ခြေလှမ်းတစ်ဝ

က်သာ ဝေးတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင်

''ဂုဏ်ယူပါတယ်...''

ယန်ယဲ့က ခေါင်းတလားဆီသို့

လက်သီးဆုပ်လျက်

''ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အကြီးအကဲ''

ဟုပြောလိုက်သည်။ အကယ်၍

ခေါင်းတလားထဲမှ

ကျင့်ကြံသူကြောင့်သာမဟုတ်လျှင်

ကနဦးစျာန်အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်ရန်

နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ယူရပေမည်။

သူသည်

ခေါင်းတလားထဲမှကျင့်ကြံသူပေးခဲ့သော ကြွင်နာမှုကိုသတိရနေမည်မှာသေချာပါ သည်။

ထိုအချိန်တွင် အသံက ရုတ်တရက်မေးလိုက်သည်။
''မင်းလိုက်ဖမ်းခံနေရသလိုပဲ...''

ယန်ယွဲ့က ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။
''ဟုတ်တယ်...''

အသံက

ခဏမျှတိတ်ဆိတ်သွားပြီးနောက်

ယန်ယဲ့ရှေ့တွင် အစိမ်းရောင်သစ်ရွက်တ

စ်ရွက်ပေါ်လာသည်။ ယန်ယဲ့သည်

ခေါင်းတလားကို အံ့သြသင့်သွားစွာ

စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ အသံက

''ဗောဓိပင်ကနေ ကြွေကျတဲ့

ဗောဓိရွက်တစ်ရွက်ပဲ...ငါတို့သမိုင်းမတင်

မီခေတ်မှာ ဗောဓိပင်က

နတ်ရတနာတစ်ပါးပဲ။ အဲဒီအရွက်က ကောင်းကင်ဘုံရဲ့အော်ရာတွေကိုတောင် ဖုံးကွယ်ပြီးပုန်းအောင်နိုင်တယ်။ မင်း ဒါကို ကိုယ်နဲ့မကွာအောင်သိမ်းထားရင် ဖန်ဆင်းရှင်တစ်ပါးတောင်ရှာတွေ့နိုင်မှာမ ဟုတ်ဘူး...ဟုတ်တယ် ဘယ်အရာကမှ အကြွင်းမဲ့စွမ်းအားမရှိဘူး ဒါကြောင့် သတိထားတာက အကောင်းဆုံးပဲ''

ယန်ယဲ့သည် မငြင်းဆန်ပေ။ သူသည် ဗောဓိရွက်ကိုယူကာ ပြုံးပြီး "အကြီးအကဲ၊ တစ်နေ့နေ့မှာ မင်းက ငါ့အကူအညီလိုလာရင် တကယ်ပြန်ပေးမှာပါ"

အသံက "ဒါက အဆင်ပြေပါတယ်။ အနာဂတ်မှာ မင်းရဲ့အကူအညီကို ငါသေချာပေါက်လိုအပ်လိမ့်မယ်။

အချိန်တန်ရင် မင်းငြင်းမှာမဟုတ်ဘူးလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်''

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး ''ကောင်းပြီ ငါ့ရဲ့အရည်အချင်းကန့်သတ်ချက်ဘောင်တွေထဲရှိနေရင် ငြင်းမှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါထက်ကျော်ရင်တောင် ငါအကောင်းဆုံးကြိုးစားပေးမယ်''

ထိုနောက် သူသည်

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သ

ည်။ ''အကြီးအကဲ...ငါ

မူလစိတ်ဝိညာဉ်သန့်စင်နိုင်တဲ့

နတ်ရတနာတစ်ခုကို

ရှာဖွေရတော့မယ်ဆိုတော့

အခုပဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်''

အသံက ''ဂရုစိုက်ပါ''

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်ပြီး နှင်းပွင့်ကို

လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ့ချီလျက်

ခန်းမထဲမှထွက်လာခဲ့သည်။ နှင်းပွင့်က

တခြားဝိညာဉ်ဘုရင်များကို

ဝှေ့ယမ်းလိုက်ပြီး ယန်ယဲ့၏ပုခုံးပေါ်တွင်

အကျအနတက်ထိုင်လိုက်သည်။

ယန်ယဲ့ထွက်သွားသည်နှင့် မီးဝိညာဉ်က

''ဘာလို့သူ့ကိုမနေခိုင်းတာလဲ''

ဟုမေးသည်။ မီးဝိညာဉ်က

နှင်းပွင့်အကြောင်းပြောနေခြင်းဖြစ်သည်

။

Translated By NyiNyiSoe

.အပိုင်း ၂၄၅၀

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ခေါင်းတလားထဲရှိ ကျင့်ကြံသူက ''

ဝိညာဉ်ဘုရင်တွေက

သူတို့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်အတွေးအမြင်တွေရှိတ

ယ်။

သူတို့လိုက်မဲ့သူကိုရွေးချယ်ကြတယ်။

သူတို့ကို အတင်းအကြပ်လုပ်ခိုင်းတာက

အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူး။ မင်းတို့အားလုံးလိုပဲ

မင်းတို့အားလုံးကို

ငါအပြီးနေခိုင်းမှာမဟုတ်ဘူး

အကုန်လုံးကြိုက်တဲ့အချိန်ထွက်သွားနိုင်

တယ်..."

သမိုင်းမတင်မီခေတ်တွင်

ဝိညာဉ်ဘုရင်များက

လေးစားရသောတည်ရှိမှုများဖြစ်ခဲ့သည်

။ ဝိညာဉ်အင်ပါယာကတော့

ဝိညာဉ်ဘုရင်များထက်ပင်

ကြီးမြတ်ခဲ့သည်။

ထိုအချက်ကြောင့်လည်း

ခေါင်းတလားထဲရှိကျင့်ကြံသူက

ယန်ယဲ့နှင့်တွေ့ဆုံဖို့ဆန္ဒရှိခဲ့သည့်

အကြောင်းအရင်းဖြစ်သည်။ ယန်ယဲ့တွင်

ဝိညာဉ်အင်ပါယာရှိနေသောကြောင့်ပါ

မဟုတ်လျှင်

ယန်ယဲ့၏ပင်ကိုယ်စွမ်းရည်က

မည်မျှကြီးကျယ်ခမ်းနားနေပါစေ

သူ့အတွက် တွေ့ဆုံရမထိုက်တန်ပါ။

ယန်ယွဲ့သည်

ခန်းမထဲမှထွက်သွားသည်နှင့်

လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မှန်သည်။

ထိုနေရာသည်

တဖြည်းဖြည်းပုံမှန်အသွင်ပြောင်းလာသ

ည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့မျက်စိရှေ့မှာပဲ

ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ ယန်ယွဲ့သည်

အချိန်တော်တော်ကြာတိတ်ဆိတ်သွားပြီး

နောက်မှ လှည့်ထွက်သွားသည်။

''မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကိုသန့်စင်နိုင်သော
နတ်ရတနာ...''
အပျက်အစီးနယ်မြေထဲမှထွက်လာပြီး
နောက်တွင် ယန်ယွဲ့သည်
လူသားကမ္ဘာသို့ပြန်လာခဲ့သည်။
လောလောဆယ်
ဗောဓိရွက်ရှိနေပြီဖြစ်သောကြောင့်
သူ့အခြေအနေက အနည်းငယ်
အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ

လုံခြုံသွားပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်

စုချင်းရှိ()နှင့်

တခြားသူများကိုသွားတွေ့ရန်

ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မတွေ့သည်မှာ

ကြာပြီးဖြစ်သောကြောင့် လူတိုင်းကို

သတိရလွမ်းဆွတ်နေပါပြီ။

လူသားကမ္ဘာထဲသို့ဝင်လာသည်နှင့်

ယန်ယွဲ့သည် ယန်လျန်ရှမ်းကို ချက်ချင်း

ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

သိပ်မကြာလိုက်ပေ။ ယန်လျန်ရှမ်းက သူ့ရှေ့တွင်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူမက ပြုံးပြီး "မတွေ့တာကြာပြီ"

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"မင်းတို့အားလုံးဘယ်လိုလဲ။

အဆင်ပြေလား၊

တစ်ယောက်ယောက်ကများ

လိုက်ရှာနေသေးလား..."

ယန်လျန်ရှမ်းက

အနည်းငယ်ခေါင်းယမ်းကာ "ငါတို့က

အမြဲတမ်းပုန်းနေခဲ့တာ။ ပြီးတော့

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နိမ့်ကျတဲ့အဆင့်အတန်း

ကို ထိန်းသိမ်းထားတယ်။ နင့်ရဲ့

ဇနီးမယားတွေ သမီးသားတွေ

ငါတို့နဲ့အတူရှိနေတာကို ဘယ်သူမှ

သတိမထားမိကြဘူးလေ။ ဒါကြောင့်

ငါတို့ကို ဘယ်အင်အားစုကမှ

ပြဿနာလာရှာတာမျိုးမရှိဘူး''

ယန်ယဲ့က ''ဒါလည်းကောင်းပါတယ်''

အခြားအင်အားစုများက စုချင်းရှီ

နှင့်တခြားသူများအား

ပစ်မှတ်ထားမည်ကိုစိုးရိမ်နေခဲ့သည်။

ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် သူသည်

အစစအရာရာစိုးရိမ်နေခဲ့ရသည်။

ဤအချိန်တွင် ယန်ယဲ့က ''လျန်ရှမ်း၊
ငါ့ကိုတစ်ခုခုရှာဖို့ ကူညီပေး။
မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကို
သန့်စင်နိုင်တဲ့နတ်ရတနာအကြောင်း
အချက်အလက်ရှာပေးပါ။
ပညာရှင်အဆင့်ဆိုရင်တော့
အကောင်းဆုံးပဲ''

''မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကို
သန့်စင်နိုင်တဲ့နတ်ရတနာတစ်ခုလား... ''

ယန်လျန်ရှမ်းက ခဏာမျှစဥ်းစားပြီး

''ကောင်းပြီ။

မကြာခင်ငါသိရအောင်ရှာပေးမယ်။ လာ..

.နင့်ဇနီးတွေနဲ့သွားတွေ့ရအောင်''

ယန်လျန်ရှမ်းက ယန်ယဲ့အား

နက်ရှိုင်းသော

တောင်တန်းကြီး၏အတွင်းပိုင်းသို့

ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင်

မြို့တစ်မြို့ရှိခဲ့သည်။ မြို့က

သိပ်မကျယ်သော်လည်း

ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့်

တစ်မျိုးတစ်ဖုံကောင်းမွန်ပါသည်။

တောင်ကုန်းများစွာဖြင့် ဝိုင်းရံထားလေရာ

ထိုနေရာတွင် တည်ရှိနေသည့်

အရိပ်အယောင်ပင်မပြပေ။

ပညာရှင်အဆင့် (ပညာရှင်တစ်ပါး)

အထက်ကနေဖြတ်သွားခြင်းမရှိပါက

မြို့ကို

မည်သူမဆိုသတိပြုမိဖို့မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယန်လျန်ရှမ်းက "

ယန်ကလန်ကလူတိုင်းကို

ငါဒီနေရာခေါ်လာခဲ့တယ်။ ဒါဟာ

ငါတို့ရဲ့အခြေခံအုတ်မြစ်ပဲလေ။

ငါတို့ဒီမှာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖွဲ့စည်းပြီး

တခြားအင်အားစုတွေအားလုံးရဲ့အချက်

အလက်တွေကို စုဆောင်းဖို့

အာရုံစိုက်ထားတယ်။ အခုလက်ရှိမှာ

မျိုးနွယ်စုအားလုံးရဲ့လုပ်ဆောင်တာတွေ

နဲ့ပတ်သက်တဲ့သတင်းတွေကို ပထမဆုံး

ဖြစ်နိုင်ချေရှိတဲ့အရာတွေ

ငါတို့ရနိုင်တယ်။ နင့်ကို

ပညာရှင်တစ်ပါးက လိုက်ရှာပြီး

လက်နက်လမ်းစဉ်က

ကယ်တင်လိုက်တာတောင်မှ ငါတို့က

ပထမဆုံးရှာတွေ့တဲ့အင်အားစုအနည်းငယ်ထဲက တစ်ခုဖြစ်ခဲ့တယ်''

ယန်ယဲ့က အံ့သြစွာဖြင့် ယန်လျန်ရှမ်းကို စိုက်ကြည့်ရင်း ''မင်းဒါတွေအကုန်သိနေတာလား''

''ဒါပေါ့'' ယန်လျန်ရှမ်းက ပြုံးပြီး ''ငါတို့မျက်လုံးတွေက မျိုးနွယ်စုအားလုံးကို ဖုံးလွှမ်းထားတယ်။

ဒါပေမဲ့ နင်က ငါတို့ကို

တကယ်အံ့သြသွားစေတယ်။

ဒီမတိုင်ခင်မှာ ငါတို့က နင့်ကို

အဆက်မပြတ် ခြေရာခံနိုင်ပေမဲ့

အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် နင့်ရဲ့နေရာကို

ဖုံးကွယ်ထားလိုက်တယ်။ ငါတို့ နင့်ကို

လုံးလုံးခြေရာခံလို့မရတော့ဘူး ''

ယန်ယဲ့က ပြုံးရုံသာပြုံးလိုက်သည်။

ဗောဓိသစ်ရွက်၏

ဖိုးကွယ်ခြင်းစွမ်းရည်ကြောင့်ဖြစ်ကြော င်းသိလိုက်သည်။

ယန်လျန်ရှမ်းက ရုတ်တရက် ''ငါတို့ဒီမှာရောက်ပြီ''

ယန်ယွဲ့သည် ရပ်လိုက်သည်။ မြို့ဝင်ပေါက်တွင် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံဝတ်အမျိုးသမီးတစ် ဦးရပ်နေသည်။ သူမက

သူနှင့်မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ်သော စုချင်းရှီပင်ဖြစ်သည်။ '' နင်ပြန်လာပြီ...''

ယန်ယဲ့သည် စုချင်းရှီထံသို့လျှောက်သွားကာ သူမ၏လက်ကိုဆွဲလျက် ပြုံးလိုက်ကာ '' ငါပြန်လာပြီ''...

စုချင်းရှီက ခေါင်းညိတ်ပြီး ''လာ.. ယွဲ့အာ နဲ့ တခြားသူတွေကို သွားကြည့်ရအောင်...''

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား နေရာမှာပင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ယန်လျန်ရှမ်းက ပုခုံးတွန့်ကာ စုချင်းရှီ နှင့်အတူ ယန်ယွဲ့ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကိုကြည့် နေရင်း လက်ကောက်ဝတ်ကို

တစ်ချက်ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး ''

၁၂နှစ်ရှိခဲ့ပြီ...'' ထို့နောက်

ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်ရင်း

''ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေတုန်းက

ငါကောင်းကောင်းလေ့ကျင့်ခဲ့မယ်ဆိုရင်

အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ မဟုတ်ရင်

ဒီလိုဗုံးတွေထဲကတစ်လုံးကို

ဖန်တီးနိုင်လိမ့်မယ်...''

ဤအချိန်တွင် ယန်လျန်ရှမ်း၏

မျက်နှာလှလှလေးတွင် ရှားရှားပါးပါး

နောင်တရသည့်အရိပ်အယောင်ကို

ခံစားလိုက်ရသည်။

လွန်ခဲ့သည်နှစ်များအတွင်း

ကောင်းကောင်းမလေ့ကျင့်ခဲ့သောကြော

င့် နောင်တရမိသည်။

နောက်ရက်အနည်းငယ်အတွင်း

ယန်ယွဲ့သည် စုချင်းရှီ၊

တခြားလူတိုင်းနှင့်အတူ

အချိန်ဖြုန်းခဲ့သည်။ သူ့အမြင်အရတော့

မိသားစုနှင့်အတူ ရှိနေသည်ထက် သူ့အား

ပျော်ရွှင်စေသောအရာ

လောကတွင်မရှိခဲ့ပေ။ အထူးသဖြင့်

ယွွဲ့အာပင်။ သူမက

အရပ်ပုံရှည်လာသော်လည်း လဲ့လင်

ကတော့

အမြဲလိုလိုသေးသေးလုံးလုံးလေးပင်။

လဲ့လင်က ယန်ယဲ့နှင့်

နှင်းပွင့်ကိုပြန်တွေ့သောအခါ

အလွန်ပျော်ရွှင်နေသည်။ သူမက

နှင်းပွင့်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်လျက်

အဆက်မပြတ်နမ်းရှိုက်နေသည်။

နှင်းပွင့်က ငြင်းဆန်ခြင်းမရှိပေ။

နှင်းပွင့်က လူတော်တော်များများကို

အသိအမှတ်မပြုပေ။ လဲ့လင်က

သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ယွဲ့အာလည်းပါပေသည်။ နှင်းပွင့်နှင့်

တခြားကလေးငယ်များ

ကစားနေသည်ကိုငေးကြည့်နေရင်း

ယန်ယွဲ့၏မျက်နှာပေါ်တွင်

အပြုံးတစ်ခုရစ်ခွေနေခဲ့သည်။

ဒီလိုမျိုး ထာဝရရှိနေနိုင်ရင်

သိပ်ကောင်းမှာပဲ.....

ယန်ယဲ့၏စိတ်ထဲတွင်

ထိုအတွေးမျိုးပေါ်လာခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ယန်ယဲ့သည်

တစ်စုံတစ်ယောက်အတွက်

ငြိမ်ချမ်းစွာနေထိုင်ပြီး သို့တည်းမဟုတ်

ဤလောကတွင်ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်ရန်

မလွယ်ကူခဲ့ပေ။ အကြောင်းမှာ သူသည် (

ဒုက္ခများ)

လောကရေဝဲတွင်နစ်မြုပ်သွားပြီဖြစ်
သောကြောင့်ပါ။

၅ ရက်ခန့်အကြာတွင် ယန်လျန်ရှမ်းသည်
ယန်ယဲ့ဆီသို့ပြန်ရောက်လာသည်။

အဝိဇ္ဇာသစ်သား။

ယန်လျန်ရှမ်းက
လေးနက်စွာပြောခဲ့သည်။ '' ဒါဟာ

တစ်ချိန်တုန်းက

ကောင်းကင်မျိုးနွယ်ရဲ့အဖိုးတန်

နတ်ရတနာတစ်ပါးပဲ။

မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကိုသန့်စင်တဲ့နေရာမှာ

အထူးအလေးထားတဲ့

နတ်ရတနာတစ်ခုဖြစ်တယ်။

မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကို သန့်စင်ပေးတဲ့အပြင်

အဆင့်ပါမြှင့်တင်နိုင်သေးတယ်။ ဒါဟာ

စိတ်ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူတွေ

ရယူလိုတဲ့အရင်းအမြစ်နတ်ရတနာတစ်ခု

လို့ပြောနိုင်တယ် ''

ယန်ယဲ့က ''ဒါဟာ

ကောင်းကင်မျိုးနွယ်မှာလား...''

ယန်လျန်ရှမ်းက ခေါင်းခါလိုက်သည်။

''အဲဒါက

ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်မှာရှိတယ်။

ဒါဟာမျိုးနွယ်ခြားအသီးသီးအတွက်

ကုန်သွယ်တဲ့မြို့တော်ပဲ။ သူတို့က
အဲဒီနေရာမှာ လုပ်ငန်းတွေအားလုံးကို
လက်တွေ့ကျကျလုပ်ဆောင်ကြတယ်။
အဲဒီမှာ မျိုးနွယ်ခြားအသီးသီးရဲ့
နတ်ရတနာတွေကို ကြည့်ရှုနိုင်တယ်''

ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်။

ယန်ယွဲ့က ခေါင်းညိတ်သည်။
''ငါအခုပဲသွားလိုက်မယ်...'' သူသည်

သွေးကြေရှိ

အသက်ပြန်ရှင်လာမည့်အချိန်ကို

မနှောင့်နှေးချင်ပေ။

ဤအချိန်တွင် သူ့အနားကနေ

အသံတစ်သံ

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ''အဖေ

နောက်ထပ်ထွက်သွားအုံးမှာလား...''

ယန်ယဲ့က ယွဲ့အာရပ်နေသည်ကို

တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ယွဲ့အာဆီသို့

လျှောက်သွားကာ

သူမ၏ခေါင်းကိုပုပ်လိုက်သည်။

''အဖေက

လုပ်စရာအရေးကြီးတာတစ်ခုရှိတယ်။

နားလည်ပေးမယ်မလား

ဟုတ်တယ်မလား...''

ယွဲ့အာက ခေါင်းလေးကိုအောက်ငုံ့ပြီး

ငြိမ်သွားသည်။ ယန်ယွဲ့သည်

သူ့နှလုံးသားထဲတွင်

အမျိုးအမည်မသိသော

ခံစားချက်များသာရှိနေသည်။

ဤအချိန်တွင် စုချင်းရှီက

လမ်းလျှောက်လာပြီး

ယန်ယွဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ကာ

''သတိထားပါ...''

သူက ယွဲ့အာကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ''အဖေပြန်လာပြီးတွေ့မယ်လို့ကတိပေး တယ် '' စကားပြောပြီးသည်နှင့် ယန်ယွဲ့သည် ချက်ချင်းပင် အိမ်ထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ယွဲ့အာက ရုတ်တရက်ခေါင်းမော့လာပြီး ယန်ယွဲ့ပျောက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်သဖြင့် ချက်ချင်းပင် မျက်ရည်များစီးကျလာသည်။

ဤအချိန်မှာပဲ ယန်ယဲ့သည်
နောက်တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်လာသည်။
ယွဲ့အာက ချက်ချင်းပင်
ယန်ယဲ့၏ရင်ခွင်ထဲသို့ခုန်ဝင်လာသည်။
ထို့နောက် ငိုကြွေးနေလေတော့သည်။
ယန်ယဲ့သည် သမီးဖြစ်သူကိုကြည့်ရင်း
နှလုံးသားတစ်ခုလုံး
ကွဲကြေလုဖြစ်သွားသည်။ ယွဲ့အာက
ယန်ယဲ့ကို မော့ကြည့်သည်။ '' အဖေ၊

ယွဲ့အာနဲ့နောက်ထပ်တစ်ရက်နေဖို့တောင်း ဆိုပါတယ်။ တစ်ရက်ပဲ ရတယ်မလား..."

ယန်ယဲ့က သမီးဖြစ်သူ၏ မျက်ရည်များကိုသုတ်လိုက်ပြီး "ဒါပေါ့ ဒါပေါ့..." ထိုအတိုင်းပင် ယန်ယဲ့သည် ယွဲ့အာနှင့်အတူ နောက်ထပ်အချိန်တစ်ရက်ဖြုန်းလိုက်သ ည်။

တစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ယန်ယဲ့သည် ပြန်ထွက်သွားသည်။ သူသည် ထွက်သွားဖို့ တုံ့ဆိုင်းနေသော်လည်း ထွက်သွားခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ သူ၏မိသားစုနှင့် ပျော်ရွှင်ဖို့ အချိန်မကျသေးလို့ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ယံထက်တွင် ယန်လျန်ရှမ်းက ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး ''နင့်ကို

အဲဒီနေရာရောက်တဲ့အထိ

ငါလိုက်ပို့ပေးမယ်''

ယန်ယဲ့က သူမကိုစိုက်ကြည့်သည်။

''မင်းပြောစရာရှိလို့ ငါ့နဲ့သေချာပေါက်

လိုက်လာခဲ့တာပဲမလား...''

''ဉာဏ်ကောင်းလိုက်တာ...'' ယန်လျန်ရှမ်း

ကပြုံးပြီး လက်သီးဆုပ်အရွယ်

ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်လာသည်။

သူမက ''တစ်ခုခုလိုချင်ရင်
ဒီကျောက်တုံးကိုပြောလိုက်။ ဒါ့အပြင်
ငါရတဲ့အချက်အလက်တွေအရတော့
နတ်မျိုးနွယ်က
တစ်ခုခုလုပ်ဆောင်တော့မယ်''

ယန်ယဲ့က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
''နတ်မျိုးနွယ်လား''

ယန်လျန်ရှမ်းက

အနည်းငယ်ခေါင်းညိတ်သည်။

''တခြားမျိုးနွယ်ခြားတွေ နတ်မျိုးနွယ်နဲ့

တခြားလူမျိုးဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့အဖွဲ့အစ

ည်းတစ်ချို့ကြားကဆက်ဆံရေးတွေ

အရေးကြီးကိစ္စတွေ ပဋိပက္ခတွေကို

ငါခွဲခြားထားတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေမှာ

နတ်မျိုးနွယ်က (အမြင့်မြတ်ဆုံး)

အသန်မာဆုံးဖြစ်တော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့

တခြားလျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့အဖွဲ့အစ
ည်းတွေက ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။
အဲဒီတိုက်ပွဲမှာ နတ်မျိုးနွယ်က
စစ်ရှုံးသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့
သူတို့မျိုးနွယ်ခြားတွေဖွဲ့စည်းထားတဲ့အဖွဲ့
အစည်းဘက်က နတ်မျိုးနွယ်ကို
အပြီးတိုင်ဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ဘူး။
အခုနတ်မျိုးနွယ်က တဖြည်းဖြည်း
ပြန်ပေါ်လာပြီ။ ဒါကြောင့်

မျိုးနွယ်ခြားအတော်များများက

သူတို့ကိုအာရုံစိုက်လာပြီလို့ထင်တယ်''

Translated By NyiNyiSoe

May Be:

...အပိုင်း ၂၄၅၁

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ယန်ယဲ့သည်
ယန်လျန်ရှမ်းပေးလိုက်သော
အချက်အလက်အရ အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို
လေလံတွင် ရောင်းချတော့မည်ဟု
သတင်းရခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည်
ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်သို့
သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။ ယန်ယဲ့သည်
ဓားပျံကို စီးနင်းလျက်
လျင်မြန်စွာပျံသန်းနေခဲ့သည်။ သို့သော်

(၃) ရက်ဆက်တိုက်ကြာ
ပျံသန်းပြီးနောက်မှသာ
ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်သို့ရောက်လာ
ခဲ့သည်။

ကြယ်ပုံရိပ်မြို့တော်သည်
အာကာသအတွင်းပိုင်းတွင်
လွင့်မျောနေသည်။ ၎င်းသည်
အာကာသအတွင်းပိုင်းထဲ၌
လဲလျောင်းနေသော

ရောမသားရဲကြီးများကဲ့သို့ကြီးမားလှသ

ည်။ မြို့တစ်ဝိုက်တွင် နက်မှောင်သော

အနီရောင်အလင်းတန်းများ

အဆက်မပြတ်လင်းလက်နေကာ

မြို့အနှံ့လင်းလက်နေကြသည်။

၎င်းသည်

အဆုံးမဲ့ပျံသန်းခြင်းအစီအရင်တစ်ခုဖြစ်

သည်။ အနီရောင်အလင်းစက်ဝိုင်းသည်

ယန်ယွဲ့အတွက်ပင်

အလွှန်အန္တရာယ်များသည်ဟု

ခံစားရသည်။ သူသည်

ဆက်ပြီးပျံသန်းနေပါက

သေဆုံးခြင်းမရှိလျှင်

ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရသွားမည်ဟုသိလို

က်သည်။

ယန်ယဲ့သည်

အနီရောင်အလင်းစက်ဝိုင်းများကို

တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

မြို့အဝင်ပေါက်ဆီသို့

လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင်

အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ရှိနေသည်။

သို့သော် အလွယ်တကူမမြင်နိုင်ပါ။

ယန်ယွဲ့ဖြတ်လျှောက်လာသည်ကိုမြင်

သောအခါ အဘိုးကြီးက ရုတ်တရက်

မျက်လုံးပွင့်သွားသည်။

''ရျာန်သခင်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက် (၁၀၀)''

ယန်ယဲ့က ''ဝင်ကြေးတစ်ခုလား...''

အဘိုးကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

''မြို့ထဲကိုဝင်လာတဲ့သူတိုင်းက

ဝင်ကြေးပေးရမယ်

ကျင့်ကြံမှုအဆင့်ပေါ်မူတည်ပြီး

ဝင်ကြေးပမာဏ ကွဲပြားသေးတယ်''

ယန်ယဲ့က '' ပညာရှင်ဆိုရင်

ဘယ်လိုလုပ်မလဲ...''

အဘိုးကြီးက ''ပညာရှင်တွေအတွက်

သဘာဝအတိုင်း အခမဲ့ဝင်ခွင့်ရတယ်

ဒါပေမဲ့ မင်းက

ပညာရှင်မဟုတ်ဘူးမလား...''

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး

သိုလှောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်းထုတ်ကာ

အဘိုးကြီးဆီ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

အဘိုးကြီးက တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး

''ဝင်သွားလို့ရပြီ...''ဟုပြောလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့ဝင်ခါနီးတွင် အဘိုးကြီးက

ရုတ်တရက်မေးလိုက်သည်။

''ဒါမင်းအတွက်

ကြယ်ပုံရိပ်မြို့ကိုလာတာ

ပထမဆုံးအကြိမ်လား..."

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

အဘိုးကြီးက "ဒီလိုဆို

မင်းသိသင့်တာတစ်ခုရှိတယ်...အခန်း

တွေမှာ တိုက်ခိုက်တာကို

တားမြစ်ထားတယ်

အပြင်မှာပဲတိုက်ခိုက်နိုင်တယ်

ဒါပေမဲ့...အခန်းထဲမှာ တစ်ခုခုပျက်စီးရင်
လျော်ကြေးပြန်ပေးရမဲ့တန်ကြေးက
မူလထက် (၁၀) ဆ ပြန်ပေးဆပ်ရမယ်''

ယန်ယဲ့က အဘိုးကြီးကို စိုက်ကြည့်ရင်း
''ဘာလဲ...ငါ့ရုပ်က တခြားလူတွေကို
တိုက်ခိုက်မဲ့သူနဲ့တူသလား...''

အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ကို
တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။
''အရမ်းတူတယ်...''

ယန်ယဲ့၏မျက်နှာက အေးခဲသွားသည်။
''တကယ့်လက်တွေ့မှာ ငါဘယ်တုန်းကမှ
မတိုက်ခိုက်တတ်ဘူး''
ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။
ထိုစကားပြောပြီးနောက် မြို့ထဲသို့
လျှောက်ဝင်သွားသည်။ သူသည်

လိမ်ညာခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။ မကြာခဏ
တိုက်ခိုက်လေ့မရှိဘဲ
သတ်ပစ်ခဲ့သည်အထိသာ။ အဘိုးကြီးက
ယန်ယဲ့မြို့ထဲဝင်သွားသည်ကို
လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို
နံရံနဲ့ကပ်ကာ ပြန်အိပ်လိုက်သည်။

''ကြီးမားလိုက်တာ...'' ယန်ယဲ့သည်
လမ်းလျှောက်သွားရင်း မြို့က
သူမျှော်လင့်ထားသည်ထက်

များစွာကြီးမားနေသည်ကို

သတိပြုမိခဲ့သည်။ လမ်းမများသည်

မီတာ (၃၀) ကျော်အထိ ကျယ်ပြန့်သည်။

အလွန်ထိတ်လန့်စရာပင်ဖြစ်သည်။

မြို့ထဲတွင် လူအများအပြားရှိနေ၏။

အတော်များများက အပြင်ကနေ

ဝင်လာကြသူများပင်ဖြစ်သည်။ မြို့ထဲမှ

ပြန်ထွက်သွားကြသူများလည်း

မရေမတွက်နိုင်အောင်ပင်။

လူသားမျိုးနွယ်၊ ဝိညာဉ်မျိုးနွယ်၊

ကောင်းကင်နတ်ဆိုးမျိုးနွယ်စသည့်မျိုးနွ

ယ်ခြားအသီးသီး၏

အဖွဲ့ဝင်များရှိခဲ့သည်။

အတိုချုပ်ပြောရလျှင် ဤနေရာတွင်

မျိုးနွယ်ခြားအသီးသီးကို မြင်တွေ့နိုင်၏။

တစ်နည်းအားဖြင့်

မျိုးနွယ်ခြားအသီးသီးကို အညီအမျှ

နေရာချထားပေးသော

မျိုးနွယ်စုကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။
ယန်ယဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး နေရာမှာပင်
ပျောက်သွားခဲ့သည်။

သူတွင် ဗောဓိရွက်ရှိနေသော်လည်း
ပေါ့ပေါ့ဆဆပြုမူခြင်းမရှိပေ။
နောက်ဆုံးတွင် သူသည်
မျိုးနွယ်ခြားအသီးသီးကြားတွင်
အလွန်နာမည်ကျော်နေသည်မဟုတ်ပါ

လား။ ထို့ကြောင့် မည်သူမဆို သူ့အား

မှတ်မိသွားခဲ့လျှင်

အဆုံးမရှိဒုက္ခများရောက်လာနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယန်ယွဲ့သည်

အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး

ဗောဓိရွက်နှင့်

ဓားနယ်မြေ(၂)ခုစလုံးကိုသုံးလျက်

သူ့ကိုယ်သူ ဖုံးကွယ်ထားလိုက်သည်။

လက်ရှိတွင် စုချင်းရှီ

သူ့ဘေးနားရပ်နေရင်တောင်

မှတ်မိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

ယန်ယွဲ့သည်

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမဟုခေါ်သော

လေလံခန်းမသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

ဤနေရာတွင် အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို နောက်

(၃)ရက်အတွင်း

လေလံတင်ရောင်းချမည်ဟု

ကြေညာထားခဲ့သည်။ သို့သော်

လေလံပွဲသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ရန်အတွက်

ဖိတ်စာတစ်ခုရထားရမည်ဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့သည် ခဏမျှစဉ်းစားပြီး

တံခါးဝဆီသို့လျှောက်သွားလိုက်သည်။

အထဲဝင်ခါနီးတွင်

အမျိုးသမီးငယ်တစ်ယောက်

သူ့ရှေ့တွင်ပေါ်လာသည်။ သူမက

အသက် (၂၀)ဝန်းကျင်ရှိပုံရ၏။

မျက်နှာက ချောမောလှပပြီး
နွေးထွေးသောအပြုံးဖြင့် သူမအား
ကြည့်ရှုသူတိုင်း၏နှလုံးသားကိုပင်

ကြည်နူးရွှင်လန်းစေသည်။

အမျိုးသမီးငယ်က ပြုံးပြီး
''လေးစားရပါသော ဧည့်သည်တော်
လိုအပ်တာလေးသိနိုင်မလား...ငါနင့်ကို
တစ်ခုခုများ ကူညီပေးနိုင်မလား...''

ယန်ယဲ့က

အမျိုးသမီးငယ်ကိုမော့ကြည့်လိုက်ပြီး ''

ငါတစ်ခုခု လေလံပစ်ချင်တယ်...''

အမျိုးသမီးငယ်က ပြုံးပြီး ''အဲဒါက

ဘာလဲဆိုတာ သိခွင့်ရှိမလား...''

ယန်ယဲ့က ''ကောင်းပြီး ငါတို့အထဲမှာ

စကားပြောလို့ရမလား...''

''ဒါပေါ့ ငါ့နာမည်က

ရှောင်ရွှဲ့...လေးစားရပါသောညော့သည်

တော် ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ကျေးဇူးပြုပြီး

အထဲကိုဝင်လာခဲ့ပါ''ဟုပြောပြီးနောက်

အထဲဝင်ရန် လက်ဟန်ပြသည်။

ထို့နောက်တွင် ရှောင်ရွှဲ့ဟူသော

အမျိုးသမီးငယ်က ယန်ယွဲ့အား အခန်း

(၁)ခုဆီသို့ခေါ်သွားခဲ့သည်။ အခန်းက

တော်တော်လေးကျယ်သည်။

ယန်ယွဲ့ထိုင်လိုက်သည်နှင့် ရှောင်ရွဲ့က

လက်ဖက်ရည် (၁)ခွက်လာချသည်။

မှန်သည်။ လက်ဖက်ရည်က

သာမန်မဟုတ်သော်လည်း

သိပ်တော့ထူးခြားခြင်းမရှိပေ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရှောင်ရွဲ့က

လေလံတင်မည့်အရာကို သိနိုင်မလားဟု

ထပ်မေးခဲ့သည်။ ယန်ယွဲ့သည်

သူ့၏သိုလှောင်လက်စွပ်ထဲမှ လက်အိတ်

(၁)စုံကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

၎င်းသည် သူ၏ရန်သူ (၁)ဦးထံမှ

ရရှိခဲ့သော လက်အိတ်များဖြစ်သည်။

လက်အိတ်က

ပညာရှင်အဆင့်အကာအကွယ်လက်နက်

များပင်။

ကောင်းကင်နဂါးနှင့်ပေါင်းစပ်ပြီးနောက်

ထိုလက်အိတ် (၁)စုံက သူ့အတွက်

အသုံးမဝင်တော့ပေ။ သူသည်

ကောင်းကင်နဂါးကို

အသက်သွင်းလိုက်သည်နှင့်

သူ၏လက်သည်းများက

လက်အိတ်ထက်ပင်

ပို၍ကြောက်စရာကောင်းခဲ့သည်။

ပညာရှင်အဆင့်လက်အိတ်များကို

မြင်သောအခါ ရှောင်ရွဲ့က

အံ့အားသင့်သွားပြီး ယန်ယွဲ့ကို

အလျင်အမြန်ဦးညွတ်ကာ

''လေးစားရပါသောဧည့်သည်တော်

ငါ့ရဲ့အခုဝန်ဆောင်မှုက

အဆင်မပြေခဲ့ရင် တောင်းပန်ပါတယ်

မန်နေဂျာဆီကိုသွားပြီး အ

ကြောင်းကြားပေးပါ့မယ် ခဏစောင့်ပါ''

ထိုစကားပြောပြီးနောက် အခန်းထဲမှ

အမြန်ပြေးထွက်သွားသည်။

ခဏအကြာတွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားတစ်ဦးဝင်လာ

ခဲ့သည်။ အစောပိုင်းက ရှောင်ရှဲ့ကတော့

သူ့နောက်တွင်ရှိနေသည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ယန်ယွဲ့ရှေ့တွင်ချထားသော

လက်အိတ်ကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်

။ ထို့နောက် ယန်ယွဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ကာ

လက်သီးဆုပ်လျက် ''ငါက

ဒီလေလံခန်းမရဲ့မန်နေဂျာလီပဲ...မင်းဒီရ

တနာကို လေလံပစ်ချင်သလား''

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား၏မျက်နှာပေါ်

တွင် အပြုံးတစ်ခုက ကပ်ပါလျက်

''အင်မော်တယ်ကျောက်တုံး ဒါမှမဟုတ်

တခြားရတနာတွေကိုပြန်လိုချင်သလား

ငါသိနိုင်မလား...''

ယန်ယဲ့က ''အင်မော်တယ်ကျောက်တုံး

ဘယ်နှတုံးလောက်ရနိုင်မလဲ''ဟုမေးလို

က်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ခဏမျှစဥ်းစားပြီး

''အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၅)သိန်းလောက်ရှိမယ်''ဟုပြန်ဖြေသည်။

'' (၅)သိန်း...'' ယန်ယဲ့သည်

အံ့ဩသွားမိသည်။ ထိုပမာဏသည်

လုံးဝကိုများပြားသော

ရောင်းဈေးပင်ဖြစ်သည်။ သူ့တွင်

နှင်းပွင့်လေးရှိသော်လည်း

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်များထုတ်

လုပ်ရန် အနည်းဆုံး (၃)နှစ်မှ (၅)

နှစ်အထိအချိန်ယူရပေသည်။ ထို့အပြင်

နှင်းပွင့်က

မပျင်းမရိအလုပ်ကြိုးစားမှသာ
ဖြစ်နိုင်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက
ယန်ယဲ့ငြိမ်နေသည်ကို တစ်မျိုးထင်ပြီး
''ဒီလက်အိတ် (၁)စုံက တကယ့်ကို
စစ်မှန်တဲ့ ပညာရှင်အဆင့်ရတနာတစ်ခုပါ
ကံမကောင်းစွာဘဲ ဒါကို
ခန္ဓာကိုယ်လမ်းစဉ်ကျင့်ကြံသူတွေအတွ
က်ပဲ အဓိကထားပြုလုပ်ထားတယ်

ခန္ဓာကိုယ်လမ်းစဉ်ကျင့်ကြံသူဘယ်လော

က်ရှိတာကို မင်းသိမယ်ဆိုတာ

ငါသေချာပေါက်ယူဆတယ်...လို့

ဒါမှမဟုတ် ဓားလိုလက်နက်မျိုးက

အကာအကွယ်လက်နက် ဒါမှမဟုတ်

ဓားနဲ့ဆိုရင် အနည်းဆုံး (၈)သိန်း

ဒါမှမဟုတ်

(၁)သန်းလောက်နဲ့ရောင်းလိမ့်မယ်''

ယန်ယဲ့က ''ကောင်းပြီး

ငါနားလည်ပါတယ် မကြာခင်

လေလံပွဲကျင်းပတော့မယ်ကြားတယ်

အဲဒါကိုလေလံတစ်ခါတည်းတင်လို့ရမ

လား...''

''ဒါပေါ့...''သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ပြုံးသည်။ အမှန်တော့ ယန်ယဲ့သည်

လေလံတင်ရောင်းချရန်

တောင်းဆိုလာသောကြောင့်

လေလံခန်းမသည်

အမြတ်တစ်ခုရမည်ဖြစ်ကြောင်း

သေချာပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင်လေလံပွဲ၌

မရေမတွက်နိုင်အောင်

ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ကျင့်ကြံသူများ

ပါဝင်လာမည်ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယန်ယွဲ့က

ဆက်ပြောလိုက်သည်။

''လေလံပွဲတက်ဖို့အခြေအနေရှိတယ်လို့

ငါကြားမိတယ်...''

''ငါနားလည်ပါတယ် '' လီဟယ်()က

ပြုံးပြီး

ရှောင်ရှဲ့ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

အမျိုးသမီးငယ်က

လီဟယ်ဘာဆိုလိုသည်ကို

နားလည်ပုံရသည်။ အမြန်ထွက်သွားပြီး

ခဏအကြာတွင် ရှောင်ရှဲ့က

ပြန်ရောက်လာပြီး ငွေရောင်ကဒ်ပြားကို

ယန်ယွဲ့ထံ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

လီဟယ်ကပြုံးပြီး '' ဒါက

ငါတို့ရဲ့အဖွဲ့ဝင်ကဒ်ပါ အဲဒါနဲ့ဆို

ငါတို့ရဲ့လေလံပွဲတွေမှာ

မင်းပါဝင်နိုင်ပါတယ်''

ယန်ယွဲ့က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

''ကောင်းပြီ (၃)ရက်အတွင်း

ငါပြန်လာမယ်...''စကားပြောပြီးနောက်

လှည့်ထွက်သွားသည်။ သို့သော်

ရုတ်တရက် တံခါးဝတွင်ရပ်လိုက်ပြီး

ရှောင်ရွဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ကာ

''ဒီကလေးမလေးက မဆိုးပါဘူး သူမမှာ

တော်တော်လေးခွဲခြားသိမြင်တတ်တဲ့အ

ကြည့်တွေရှိတယ်

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နှိမ့်ချပြီး

သူ့နေရာသူသိတယ်

သာမန်အစေခံတစ်ယောက်အနေနဲ့ထိန်း

ထားရတာက

သူ့ရဲ့အရည်အချင်းတွေကိုချုံ့ပစ်လိုက်

တာပဲ..."

ထိုစကားပြောပြီးနောက်

ပြန်ထွက်သွားသည်။

...အပိုင်း ၂၄၅၂

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ရှောင်ရွှဲ့ဓါးခန္ဓာကိုယ်လေးက

တောင့်တင်းသွားသည်။ ဤအချိန်တွင်

အကြီးအကဲလီ က သူမကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ''ဒီနေ့ကစပြီး

မင်းဟာ

ငါတို့လေလံခန်းမရဲ့လက်ထောက်မန်နေ

ဂျာဖြစ်လာလိမ့်မယ်...''

ရှောင်ရွဲ့က အံ့အားသင့်သွားပြီးနောက် လီဟယ်အား အမြန်ဦးညွှတ်ကာ ''ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မန်နေဂျာလီ'' တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူမက ''ရှောင်ရွဲ့ကို ကြည့်ပေးတဲ့အတွက်ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အကြီးအကဲ'' သူမပြောခဲ့သည့် အကြီးအကဲဟူသောအခေါ်အဝေါ်က သဘာဝအတိုင်း ယန်ယွဲ့ပင်ဖြစ်သည်။

ယန်ယွဲ့သည် လေလံခန်းမထဲမှ

ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အမှန်ပင် သူသည်

ရှောင်ရှဲ့ကို

နှမြောတသစွာဖြင့်ပြောခဲ့သည်။ သို့သော်

သူပြောလိုက်သောစကားလေးတစ်ခွန်း

က လူတစ်ယောက်၏ကံကြမ္မာကို

ပြောင်းလဲစေမည့်ဟုပင်

သတိမပြုလိုက်ပေ။ ယန်ယွဲ့သည်

မြို့ထဲတွင်

လွတ်နေသောနေရာတစ်ခုကိုအမြန်ရှာပြီး

နောက်

မူလစေတီထဲသို့အမြန်ဝင်လိုက်သည်။

ကျင့်ကြံခြင်း။

သူသည်

ဗျာန်အဆင့်ကိုတက်လှမ်းခဲ့သော်လည်း

အနည်းငယ်ဖြတ်လမ်းနည်းကို

အသုံးပြုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်

သူ၏ကျင့်ကြံမှုအဆင့်ကို
အခြေခိုင်အောင်
အချိန်အနည်းငယ်ပေးရပါမည်။

ဈာန်အဆင့်။

ကွဲအက်စပြုနေသော
တောင်ကြီး(၁)လုံးကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မှာ
သေချာပါသည်။ ဈာန်အဆင့်ကို
တက်လှမ်းပြီး ရလဒ်အနေနှင့်

သူ၏ခွန်အားက

သိသိသာသာတိုးတက်လာခဲ့သည်။

လက်ရှိတွင် သူသည်

ပညာရှင်အဆင့်အောက် မည်သူ့ကိုမှ

ကြောက်စရာမလိုတော့ပေ။

သို့သော်လည်း ပြဿနာမှာ

သူ၏ပြိုင်ဘက်အားလုံးက

ပညာရှင်များချည်းသာ။ ထို့ကြောင့်

သူသည် ခက်ခဲသော
အနေအထားတွင်ရှိနေသည်။

လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်
ကျင့်ကြံခြင်းသည်
တောင်တက်ခြင်းနှင့်တူကြောင်းသတိပြု
မိခဲ့သည်။ တောင်ထိပ်ကိုရောက်သည်နှင့်
ရှေ့ဘက်တွင် ပိုမြင့်မားသော
တောင်ကြီးတစ်တောင်ရှိနေကြောင်းတွေ့
လိုက်ရသည်။ ထိုတောင်ထိပ်ကို

ထပ်မံတက်ရောက်သွားသည်နှင့်

တခြားတခြားသောတောင်များကို

ရှာတွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အတိုချုပ်ပြောရလျှင်

ကျင့်ကြံခြင်းဟူသည် အဆုံးအစမဲ့သော

လမ်းကြောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

ဘိုးဘေးအဆက်ဆက်ပင်လျှင်

ကျင့်ကြံမှုလမ်းစဉ်၏

အဆုံးသတ်သို့ရောက်မည်ဟု

မပြောဝံ့ကြပေ။

သို့သော်လည်း ယန်ယဲ့သည်

လုပ်စရာတစ်ခုရှိနေသေး၏။ ၎င်းသည်

နှင်းပွင့် တျန်းရှုတို့နှင့်

ကစားပေးရခြင်းဖြစ်သည်။

နှင်းပွင့်၏အတွေးများက

အလွန်ရိုးရှင်းပြီး ကစားဖို့သာဖြစ်သည်။

သူမ၏ဘဝက သဘာဝအားဖြင့်

ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း

ထိုအခြေအနေကပင်

ယန်ယွဲ့လိုချင်သည့်အတိုင်းဖြစ်သည်။

သူသည် ထိုအကောင်ငယ်လေးအား

မည်သည့်ဖိအားမျိုးကိုမှ

မခံစားစေလိုပေ။ ထို့အပြင်

နှင်းပွင့်၏အရည်အချင်းပေါ်မူတည်၍

မည်သူနှင့်နေချင်သည်ဖြစ်စေ

ဘဝကိုပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြတ်သန်းနိုင်ပေသ

ည်။ မျိုးဆက်ဟောင်းများပင် နှင်းပွင့်ကို

အလေးအနက်ထားဂရုစိုက်မည်ဖြစ်သော

ကြောင့် တစ်ခါမှ သံသယမဝင်ခဲ့ပေ။

မည်သူက ဝိညာဉ်အင်ပါယာကို

မလိုချင်ဘဲနေမည်လော။

အချိန်သည်

အလွန်လျင်မြန်စွာကုန်ဆုံးသွားသည်။

မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းမှာပင် (၃)

ရက်ကုန်သွားပါပြီ။ ယန်ယဲ့သည်

မူလစေတီထဲမှ ချက်ချင်းထွက်လာပြီး

လေလံခန်းမသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင်တော့

ရှောင်ရွှဲ့မဟုတ်သောအစေခံတစ်ယောက်

နှင့် တွေ့လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးက

ယန်ယွဲ့ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

''ဒီနေ့ လေလံပွဲကျင်းပနေတယ်။

ဒါကြောင့် အထဲဝင်ခွင့်ရဖို့

နင့်ရဲ့အထောက်အထားကို

အရင်ဆုံးပြပေးပါ..."

ယန်ယဲ့သည် ငွေရောင်ကဒ်ပြားတစ်ခုကို

ထုတ်ယူလိုက်စဉ် အသံတစ်သံက

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

"အကြီးအကဲ...ဒါက

အကြီးအကဲကိုယ်တိုင်လား..."

ယန်ယဲ့သည် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ

ရှောင်ရွှဲ့ကိုတွေ့လိုက်သည်။ ရှောင်ရွှဲ့က

ယန်ယဲ့ဆီသို့ လျင်မြန်စွာလျှောက်လာကာ

အနည်းငယ် ဦးညွှတ်ပြီး ''အကြီးအကဲ

ကျေးဇူးပြုပြီး

ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ပါ...ငါနင့်အတွက်

အခန်းပြင်ဆင်ပြီးပြီ''

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်ပြပြီး သူမနှင့်အတူ

ဝင်လိုက်သည်။ ရှောင်ရွဲ့က ယန်ယဲ့ကို

ဇိမ်ခံအခန်း(၁)တစ်ခုဆီသို့

ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ၎င်းသည်

ပထမအကြိမ်

ယန်ယွဲ့ဝင်ရောက်ဖူးသည့်အခန်းထက်

အဆများစွာ ပိုပြီး ခမ်းနားလှသည်။

ထို့အပြင် လက်ဖက်ရည်မှာလည်း

မတူကွဲပြားလှသည်။ ယခု

သူရထားသောလက်ဖက်ရည်တွင်

သိပ်သည်းသန့်စင်သောဝိညာဉ်စွမ်းအင်

များပါနေသဖြင့် ထူးခြားလှသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရှောင်ရွဲ့က နံရံပေါ်ရှိ ဖန်သားပြင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

''အကြီးအကဲ လေလံပွဲစတင်ရင် ဒီကနေကြည့်လို့ရတယ် တစ်ခုခုသဘောကျရင် နင့်ဘေးနားက အနီရောင်ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်လို့ရတယ်...သူမက ခဏရပ်ပြီး ဒါပေမဲ့အကြီးအကဲ...တကယ်လေလံပွဲ တွေကိုပဲ နှိပ်ဖို့မမေ့ပါနဲ့

ပေးချေရမဲ့အချိန်ရောက်ရင်

အကြီးအကဲမှာ

ငွေအလုံအလောက်ရှိဖို့လိုသေးတယ်...မ

ရှိရင်တော့ လေလံခန်းမက

ဒေါ်သထွက်လိမ့်မယ်''

ယန်ယဲ့ကခေါင်းညိတ်ပြီး

''ငါနားလည်ပါတယ်''

ရှောင်ရွဲ့က အနည်းငယ်

ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"အကြီးအကဲ...ဒီနေ့မှာ

နင့်ရဲ့ရတနာတွေကိုပါလေလံတင်မယ်။

ဟုတ်တယ်... အဲဒါကိုရောင်းချရင်

လေလံခန်းမက

(၅)ရာခိုင်နှုန်းယူလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ

စည်းမျဉ်းပေါ့..."

ယန်ယွဲ့က

''အများကြီးပါဝင်လာမှာလား...''ဟုမေး

လိုက်သည်။

ရှောင်ရွဲ့ကပြုံးပြီး

''ဟုတ်တယ်...ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့

ဒီတစ်ကြိမ်လေလံခန်းမမှာ

နတ်ဘုရားရတနာရှိတယ် ဒါပေမဲ့

ငါ့ရဲ့လုပ်ပိုင်ခွင့်က အကန့်အသတ်ရှိတော့

ဘာလဲဆိုတာမသိဘူး ဒါပေမဲ့
ခဏကြာရင် တွေ့နိုင်မှာပါ''

ယန်ယဲ့က မော့ကြည့်လိုက်ပြီး
စကားမပြောတော့ပေ။ ရှောင်ရွဲ့က
''အကြီးအကဲ...တခြားလိုအပ်တာရှိသေး
ရင် ငါ့ကိုပြောပါ...'' ထို့နောက် သူမက
အလွန်သတိရှိပြီး စကားပြောပြီးသည်နှင့်
ထွက်သွားခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့သည်
နံရံကိုစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

အချိန်သိပ်မကြာလိုက်ပေ။
မိန်းမလှတစ်ယောက်ပေါ်လာသည်။

မိန်းမလှက
စင်မြင့်ထက်တွင်ရပ်နေသည်။ စင်မြင်က
လေထဲ၌လွင့်မျောနေသည်။ သူမက
ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး
ပြုံးကာ
''ငါတို့ရဲ့လေလံပွဲကိုတက်ရောက်လာတဲ့
အတွက် ဧည့်သည်တော်အားလုံးကို

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အခု

ရှားပါးတဲ့ရတနာတွေအများကြီးကို

လူတိုင်းကိုပြသခွင့်ပြုပါ...ဒီနေ့

လူတိုင်းစိတ်ကျေနပ်မယ်လို့

ငါမျှော်လင့်ပါတယ်" စကားဆုံးသည်နှင့်

သူမ၏လက်ကို

ညင်သာစွာဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ထိုခဏလေးအတွင်းမှာပဲ

အဖြူရောင်ကျောက်စိမ်းသေတ္တာကြီး(၁)

လုံးပေါ်လာသည်။ အမျိုးသမီးက မျက်နှာတွင် အပြုံးတစ်ခုနှင့်အတူ သေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်ပါတော့သည်။ အထဲတွင် လက်သီးဆုပ်အရွယ် ပုလဲဖြူ (၁)လုံးရှိနေသည်။ ယန်ယဲ့က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ''အဲဒါကဘာလဲ...'' ဟုရေရွတ်လိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင် အမျိုးသမီးကပြုံးကာ ''ပညာရှင်အဆင့် နတ်ဆိုးသားရဲရဲ့

အတွင်းအမြုတေ ''

ကျယ်လောင်သောဆူညံသံများထွက်ပေါ်

လာသည်။

''ပညာရှင်အဆင့်နတ်ဆိုးသားရဲ၏အတွ

င်းအူတိုင်...'' လုံးဝကို

အဖိုးတန်သောရတနာဖြစ်သောကြောင့်

ယန်ယဲ့သည်ပင်

အံ့သြတုန်လှုပ်သွားသည်။ အထူးသဖြင့်

သူ့အတွက်

သူ၏လက်ရှိရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ခွန်အားက

အလယ်အလတ်ဈာန်သခင်နတ်ဆိုးသား

ရဲနှင့် ယှဉ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်သူသည်

နတ်ဆိုးသားရဲအမြုတေကို

မျိုချလိုက်သည်နှင့်

နောက်ထပ်အဆင့်တစ်ခုသို့

မြှင့်တင်နိုင်လိမ့်မည်။ သို့သော်

ပညာရှင်အဆင့်နတ်ဆိုးသားရဲ၏အမြု

တေက လုံးဝကို တန်ကြေးကြီးမည်ဟု

သိထားသည်။ သေချာပါသည်။

အမျိုးသမီးက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

''အနိမ့်ဆုံးလေလံကြမ်းခင်းဈေးက

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၃)သိန်းပါ အနိမ့်ဆုံးထပ်တိုးမှာက

လေလံတစ်ခါပစ်ရင်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက် (၅၀၀၀၀)

ကနေစရပါမယ်

ကောင်းပြီ…အခုလေလံဆွဲတာ

စလို့ရပါပြီ''

အခန်းထဲတွင် ယန်ယဲ့သည် အမှန်ပင်

သွေးဆောင်ခံရသည်။ လက်ရှိတွင်

သူသည် နှင်းပွင့်ကို အပြင်ခေါ်ထုတ်ပြီး

သန်းချီသောအင်မော်တယ်သလင်းကျော

က်များထုတ်ပေးဖို့ပင်

လုပ်ချင်နေမိသည်။ ကံကောင်းစွာပဲ

ဝုင်းသည် လက်တွေ့မကျလှသော

အတွေးဖြစ်ရာ နှင်းပွင့်က သူ့အား

ဒေါသထွက်သွားပါလိမ့်မည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်

နတ်ဆိုးသားရဲအတွင်းအူတိုင်အတွက်

လေလံတန်ကြေးက

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၈)သိန်းအထိ ထိုးတက်သွားသည်။

သို့မဟုတ် ၎င်းသည်

တဖြည်းဖြည်းပိုမြင့်လာပုံရသည်။

''(၉)သိန်း...''

မိန်းမလှက ရုတ်တရက်

''အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၉)သိန်း...ပိုများတဲ့

လေလံပစ်ကြေးရှိသေးလား...''

'' (၉)သိန်းခွဲ...''

အနည်းငယ်တိုးလျသောအသံတစ်သံထွ

က်ပေါ်လာသည်။

အမျိုးသမီးက မျက်နှာပေါ်တွင်

တောက်ပသောအပြုံးတစ်ခုပေါ်လာသည်

။ အသံထွက်ပေါ်လာသည့်အခန်းဘက်သို့

လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ

''အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၉)သိန်းခွဲ ဘယ်သူက (၁)သန်းလောက်

ကမ်းလှမ်းချင်သေးလဲ...''

ပတ်ဝန်းကျင်သည်

တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ပညာရှင်အဆင့်နတ်ဆိုးသားရဲအတွင်းအူ

တိုင်သည် အဖိုးတန်သော်လည်း

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၉)သန်းခွဲဟူသော ပမာဏသည်

ကြီးမားလှသည်။

အင်အားကြီးမျိုးနွယ်စုကြီးများနှင့်

တခြားထိပ်သီးအဖွဲ့အစည်းတစ်ချို့သော

ထိုကဲ့သို့

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်ပမာဏ

ကို ထုတ်ယူနိုင်စွမ်းရှိသည်။ သို့သော်

ထိုအဆင့်အင်အားစုများပင်

နာကျင်သွားနိုင်၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ

ယန်ယွဲ့သည် မတတ်နိုင်ပါ။

မိန်းမလှက ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစ်ချက်ကြည့်ကာ '' (၁)ကြိမ်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၉)သိန်းခွဲ...(၉)သိန်းခွဲ (၂)ကြိမ်...
(၉)သိန်းခွဲ (၃)ကြိမ်... ထို့နောက်
ကျောက်စိမ်းသေတ္တာကိုဖယ်လိုက်ပြီး
လေလံရောင်းချလိုက်ပါပြီ..."

ထိုကဲ့သို့ပင် ပညာရှင်အဆင့်အူတိုင်က
ရောင်းချပြီးသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
ဤအချိန်တွင် ယန်ယွဲ့သည် ၎င်းအား
လုယက်ရန်ပင် အနည်းငယ်
စိတ်အားထက်သန်နေခဲ့သည်။ သို့သော်

အတွေး (၁)ခုမျှသာဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူသာ ဉာဏ်ကောင်းလျှင် အတင်းအကြပ်လုယက်ဖို့ ကြိုးစားမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့အပြင် ဝယ်ယူသူက ထိုတန်ကြေးကိုပေးဆပ်ခဲ့သောကြောင့် သာမန်လူမဟုတ်မှန်းသိသာပါသည်။

မိန်းမလေးက ရုတ်တရက်ဆိုသလို ဆက်ပြောလိုက်သည်။ ''ပထမဆုံးအနေနဲ့

ဒီလေလံပွဲကိုတက်ရောက်တဲ့အတွက်

လူတိုင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ငါ့ရှင်းပြစရာတစ်ခုရှိတယ်... ဒီနေရာမှာ

လူတိုင်းက စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကို

လိုက်နာရမယ် တိုက်ခိုက်တာတွေကို

တားမြစ်ထားတယ်။

လေလံခန်းမအပြင်ဘက်မှာဆို အဲဒါက

လေလံခန်းမရဲ့

လုပ်ငန်းမဟုတ်တော့ဘူး..."

Translated By NyiNyiSoe

May Be:

...အပိုင်း ၂၄၅၃

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ယန်ယွဲ့သည် ထိုအမျိုးသမီးကို

လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သေချာသည်မှာ

ထိုအမျိုးသမီးက တစ်စုံတစ်ဦး

ပြဿနာရှာမည်ကို

စိုးရိမ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ

လေလံခန်းမတွင် မလုံခြုံပါက

ရောင်းသမျှကို မည်သူက

ဝယ်ယူမည်လော။ ထို့ကြောင့်

ဤနေရာတွင် တစ်စုံတစ်ဦးက

တခြားတစ်ဦးကိုတိုက်ခိုက်ပါက

၎င်းသည် လေလံခန်းမအတွက်

အကျိုးသက်ရောက်မှုက

ဆိုးရွားလှပေသည်။ ဤအတောအတွင်း

မိန်းမလှက ပြုံးပြီး ''ကောင်းပြီ နှင်တို့

ဒီကိုရောက်လာပြီဆိုတော့

ငါ့လေလံခန်းမရဲ့စည်းမျဥ်းတွေကို

သေချာပေါက်သိတယ်လို့

ငါယုံကြည်ပါတယ်... ဒီတော့

ငါဒီအကြောင်းကို ထပ်မပြောတော့ဘူး

ဒီနေ့အတွက်

ဒုတိယမြောက်လေလံတင်မဲ့ရတနာကို

ကြည့်လိုက်ရအောင်..."

စကားပြောပြီးသည်နှင့်

သူမ၏လက်ကိုဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ

လက်ထဲတွင် နောက်ထပ်

ကျောက်စိမ်းသေတ္တာတစ်လုံးပေါ်လာသ

ည်။ သူမက ပြုံးပြီး

ကျောက်စိမ်းသေတ္တာကို

ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ အထဲတွင်

အနက်ရောင်ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးရှိနေသည်။

အရွယ်ရောက်ပြီးသူ၏ခေါင်းအရွယ်အစားဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးက

ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

''ဥက္ကာပျံသံမဏိကျောက်တုံးလို့ခေါ်တယ်

အဲဒါပညာရှင်အဆင့်မှာရှိတယ်

ငါ့လေလံခန်းမရဲ့ခန့်မှန်းချက်တွေအရ

ဆား ဒါမှမဟုတ်

တခြားလက်နက်တစ်ခုခုကို ဖန်တီးဖို့

အသုံးပြုနိုင်တယ်...တတ်ကျွမ်းတဲ့လက်န

က်သခင်နဲ့ဆိုရင် အနည်းဆုံးလက်နက်

(၃)မျိုးလောက်ဖန်တီးနိုင်တယ်

တစ်နည်းပြောရရင်တော့ ဒါဟာ

အနည်းဆုံး ပညာရှင်အဆင့်လက်နက်

(၃)မျိုးဖန်တီးနိုင်တယ်..."

သူမက ခဏရပ်ပြီး ပြုံးကာ ''ဟုတ်တယ်

ဒါဟာ ငါတို့ရဲ့ခန့်မှန်းချက်ပါ

လက်နက်သန့်စင်တဲ့သူရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုက

ဒီအထဲမှာ အတော်လေးအရေးပါတယ်

ကောင်းပြီ

ဒီဥက္ကာပျံသံမဏိကျောက်တုံးအတွက်

လေလံကြမ်းခင်းဈေးက အင်မော်တယ်

သလင်းကျောက်

(၂)သိန်း...လေလံကြေးတစ်ခါတိုးရင်

အနိမ့်ဆုံး အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၅၀၀၀၀) စလို့ရပါပြီ''

ဥက္ကာခဲသံမဏိကျောက်တုံး။

ယန်ယဲ့သည် သူ့အကြည့်ကို

လွှတ်လိုက်သည်။ ရတနာကောင်း (၁)ခု

ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အတွက်

စွဲဆောင်မှုမရှိခဲ့ပေ။ သူသည်

ဓားသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

လောကတွင်

အကောင်းတကာ့အကောင်းဆုံးများ

ပိုင်ဆိုင်ထားပါပြီ။ အဓိပတိများနှင့်

တရားစီရင်ခြင်း...များနှစ်ချောင်းစလုံးက

ဤလောကတွင်

အကောင်းဆုံးများထဲမှ

(၂)လက်ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။

သူလိုချင်သည့်အရာ မရသေးပေ။

ဈာန်အဝိဇ္ဇာသစ်သားပင်။ ၎င်းသည်

သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

ကျန်အရာအားလုံးက လိုချင်လျှင်ပင်

ကြည့်ရှုံသာတတ်နိုင်၏။

(၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင်

ဉက္ကာခဲသံမဏိကျောက်တုံးကို

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၅)သိန်းဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင် အမျိုးသမီး၏လက်ထဲ၌

တခြားကျောက်စိမ်းသေတ္တာတစ်လုံးပေါ်

လာသည်။

ကျောက်စိမ်းသေတ္တာကိုဖွင့်လိုက်သည်နှ

င့် လက်အိတ်(၁)စုံမြင်လိုက်ရသည်။

လက်အိတ်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်နှင့်

ယန်ယဲ့က ချက်ချင်းပင်

အာရုံစိုက်လာသည်။ နောက်ဆုံးတွင်

အမျိုးသမီးကပြုံးပြီး "ဒါက

ပြီးပြည့်စုံတဲ့ပညာရှင်အဆင့်လက်အိတ်

(၁)စုံပါ တစ်ယောက်ယောက်က

ခန္ဓာကိုယ်ကျင့်ကြံသူပဲဖြစ်ဖြစ်

တခြားကျင့်ကြံသူပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒါကို

ပိုင်ဆိုင်ထားရင် ခွန်အားကို

အဆင့်တစ်ခုထိ

မြှင့်တင်ပေးလိမ့်မယ်…အဲဒါကို

လူတိုင်းက ကိုယ့်ဘာသာ မြင်နိုင်မယ်လို့

ငါယုံကြည်တယ်

အနိမ့်ဆုံးလေလံကြမ်းခင်းဈေးက

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက် (၄)သိန်း

တစ်ခါတိုးရင်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၅၀၀၀၀)ကနေစပါမယ်...ကောင်းပြီ

အခုလေလံစလို့ရပါပြီ''

''(၅)သိန်း...''

အောက်မှအသံတစ်သံထွက်ပေါ်လာသည်

။

''(၅)သိန်းခွဲ...''

ဒုတိယမြောက်အသံတစ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

''(၆)သိန်း...''

ယန်ယွဲ့၏နှုတ်ခမ်းလုံးသားသည်

လေလံဆွဲတိုင်းခုန်ကျော်သွားသည်။

သူသည် အတိတ်က

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်များကို

အမှန်တကယ်ဂရုမစိုက်ပေ။ ၎င်းသည် သူ့အတွက်လုံလောက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ လက်ရှိတွင် ၎င်းသည် အလွန်အသုံးဝင်ကြောင်းသဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် သူသည် အလွန်ဆင်းရဲကြောင်းပါ သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။

''(၇)သိန်း...''

''(၇)သိန်းခွဲ...''

ထိုအတိုင်းပင်

(၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာပြီးနောက်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၇)သိန်းခွဲနှင့်ရပ်သွားသည်။

''အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၇)သိန်းခွဲ...'' ယန်ယဲ့သည်

အသက်ပြင်းပြင်းရှူပြီး သူ့ကိုယ်သူတည်

ငြိမ်အောင်ထိန်းလိုက်သည်။ ပမာဏကို

အနည်းငယ် မကျေနပ်သော်လည်း...

''လူတိုင်း...''ရုတ်တရက်ဆိုသလို

အမျိုးသမီးကပြောသည်။

''နောက်တစ်ခုကတော့

ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူနဲ့

မူလဝိညာဉ်ထိခိုက်ထားတဲ့သူတွေ

လက်လွှတ်မခံသင့်တဲ့အရာပဲ''

ဟုကြေညာခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့၏မျက်လုံးများသည်

အနည်းငယ်ကျဉ်းမြောင်းသွားသည်။

သေချာပါသည်။

နောက်ထပ်လေလံတင်မည့်ရတနာက

အဝိဇ္ဇာသစ်သားပင်။

အဝိဇ္ဇာသစ်သား။

၎င်းသည် ကြယ်ပုံရိပ်မြို့တော်သို့

သူရောက်လာသည့်

အဓိကရည်ရွယ်ချက်ပင်။ ဤအချိန်တွင်

စင်မြင့်ထက်၌ သေတ္တာကြီး

(၁)လုံးပေါ်လာသည်။ သေတ္တာက

ကျောက်စိမ်းရောင်မဟုတ်တော့ဘဲ

အနက်ရောင်ဖြစ်ကာ

အနက်ရောင်အလင်းတန်းကြီးများ

ဝန်းရံထားသည်။

အနက်ရောင်သေတ္တာပေါ်လာသည်နှင့်တ
စ်ပြိုင်နက် ယန်ယွဲ့သည်
အလွန်သက်တောင့်သက်သာရှိသောခံ
စားချက်ကိုခံစားလိုက်ရသည်။
ယန်ယွဲ့တစ်ဦးတည်းတော့မဟုတ်ပါ။

တခြားသောလူတိုင်းလည်း
ထိုအတိုင်းခံစားရသည်။

မိန်းမလှကပြုံးပြီး

''လူတိုင်း...ထိုအဝိဇ္ဇာသစ်သားက

ထိပ်တန်းဝိညာဉ်သစ်သားတွေနဲ့ဖန်တီး

ထားတယ်

ငါတို့ရရှိထားတဲ့အချက်အလက်တွေအရ

ဆို ဒါကို ပညာရှင်အဆင့်ဝိညာဉ်သစ်ပင်

(၉)မျိုးနဲ့ပါပေါင်းစပ်ထားတယ် ဒါ့အပြင်

အဲဒီမှာ ဝိညာဉ်သစ်ပင်မျိုးစိပ်

(၁)ခုရှိတယ် ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပြောရရင်

မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူက

ဒါကိုရသွားရင်

အဲဒီလူရဲ့အဆင့်တက်နှုန်းက အနည်းဆုံး

(၃)ဆကနေ (၅)ဆပိုမြန်သွားလိမ့်မယ်

နင်က ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူမဟုတ်ရင်တော့

မူလစိတ်ဝိညာဉ်က

မြန်မြန်ဆန်ဆန်အဆင့်မြင့်လာလိမ့်မယ်...

''

သူမက ပြုံးပြီး ဆက်ပြောလိုက်သည်။

''ဒါဟာ

ဒီတက်ရောက်မှုတစ်ခုတည်းတော့မဟုတ်

ဘူး ဒီဟာကို ပိုင်ဆိုင်ထားမယ်ဆိုရင်

သာမန်ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူတွေက

နင့်အတွက်

လုံးဝကိုခြိမ်းခြောက်နိုင်မှာမဟုတ်တော့

ဘူး

မူလစိတ်ဝိညာဉ်အတက်အကျတွေကိုခွဲ

ထုတ်ပေးနိုင်လို့...ဒါ့အပြင်

ဒါဟာတခြားသူရဲ့

မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကိုဖိနှိပ်နိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူက

ဒါကိုရလိုက်ရင် ကျားတစ်ကောင်ကို

အတောင်ပံတပ်ပေးလိုက်သလိုပဲ...သာမ

န်ကျင့်ကြံသူက ဒါကိုရယူလိုက်ရင်

အဲဒီလူက

ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူတွေရဲ့အန္တရာယ်ဖြစ်လာနိုင်တယ်''

အဝိဇ္ဇာသစ်သား။

ယန်ယွဲ့သည် သူ၏လက်သီးများကို ဖြည်းညင်းစွာဆုပ်ထားသည်။ သူသည် အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို ရယူရန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ဤအချိန်တွင် စင်မြင့်ပေါ်ရှိ မိန်းမလှက

ပြုံးပြီး ''ပညာရှင်တွေအတွက်တောင်

အရမ်းအသုံးဝင်တဲ့အတွက်

တန်ကြေးကတော့

နည်းနည်းကြီးပါမယ်...ဒါပေမဲ့ အဲဒါက

လူတိုင်းအတွက် ပြဿနာမဟုတ်ဘူးလို့

ငါယုံကြည်တယ် ကဲ...ငါတို့တွေ

လေလံပွဲဆီ ပြန်သွားလိုက်ရအောင်...

လေလံကြမ်းခင်းဈေးက

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက် (၅)သိန်း

အနိမ့်ဆုံးတစ်ခါတိုးတိုင်း
အင်မော်တယ်သလင်းကျောက် (၅၀၀၀၀)
ကဲ...လေလံပွဲကို စတင်လိုက်ရအောင်..."

စကားပြောပြီးသည်နှင့် သူမ၏လက်ကို
ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။ လက်ဖက်ရည်
(၁)ခွက်ကို
ကောက်ကိုင်ကာသောက်လိုက်သည်။

''(၇)သိန်းခွဲ...'' အသံတစ်သံ

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူတိုင်းအသံထွက်ပေါ်လာသည့်ဆီသို့

မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ

ယန်ယဲ့ရှိနေသောအခန်းဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့က မျက်နှာတွင်

ဘာမှထူးခြားဟန်မပြပေ။

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၇)သိန်းခွဲဟူသော လေလံကြေးက

သူ့တွင်ရှိသမျှ

ထုတ်သုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အရင်ဦးဆုံး လေလံကြေးကိုမြှင့်ပြီး

ဆွဲလိုက်ရသည့်အကြောင်းအရင်းမှာ

အများအပြားပါဝင်လာဖို့မလိုလားသော

ကြောင့်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးက ယန်ယဲ့၏အခန်းကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ''(၇)သိန်းခွဲ

တစ်ကြိမ်ပါ... ''

''(၈)သိန်း...''

စကားပင်မဆုံးသေး။

တခြားအသံတစ်သံထွက်လာသည်။

အမျိုးသမီး၏နှုတ်ခမ်းထောင့်ရှိအပြုံး

သည်

အနည်းငယ်ပို၍ကော့တက်လာသည်။

ယန်ယဲ့၏အသံက

''အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၁)သန်း... ''

အမျိုးသမီး၏မျက်နှာက

တင်းမာသွားကာ ယန်ယဲ့၏အခန်းဆီသို့

လှမ်းကြည့်နေသည်။

ယန်ယဲ့၏မျက်နှာသည်

အလွန်တည်ငြိမ်နေသည်။ သူသည်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၁)သန်းနှင့်

လေလံဆွဲမည့်သူမဟုတ်ပုံရသည်။

ကြွယ်ဝမှုပြိုင်ဆိုင်မလား...သူ့တွင်

ငွေကြေးအများကြီးမရှိသော်လည်း

ရတနာအများအပြားရှိသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ...သူသည်

အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို

အရယူရန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်သည်

တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည်

၎င်းကိုအရယူရန်

စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်မှာ

သိသာပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို ရယူလိုသူ

အများအပြားက

ထိုအတွေးများကိုစွန့်လွှတ်လိုက်ကြသည်

။ သာမန်အခြေအနေတွင် လူတိုင်း

အပြိုင်လေလံဆွဲနိုင်သော်လည်း

လက်ရှိအခြေအနေက

ပုံမှန်မဟုတ်တော့ပါ။ မိန်းမလှက

ယန်ယဲ့ဆီသို့

အချိန်အကြာကြီးကြည့်လိုက်ပြီး

''တစ်ကြိမ် (၁)သန်း...''

အသံထွက်ပေါ်မလာပေ။ အမျိုးသမီးက

''(၁)သန်း နှစ်ခါ...'' ပတ်ဝန်းကျင်က

တိတ်ဆိတ်နေတုန်းပင်။

''(၁.၁)သန်း…''ဟူသော

အသံရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုစကားကြားသောအခါ

အမျိုးသမီး၏မျက်နှာတွင်

အပြုံးတစ်ခုပေါ်လာပြန်သည်။

အဝိဇ္ဇာသစ်သားက

အညွှံ့စားမဟုတ်သော်လည်း အများဆုံး

(၁)သန်းသာတန်သည်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင် (၁.၁)သန်းနှင့်

လေလံဆွဲလိုက်သည်ဖြစ်ရာ

လေလံခန်းမတွင်

သူမ၏မျှော်လင့်ချက်ထက်

များစွာကျော်လွန်သွားလေပြီ။

အမျိုးသမီးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ

ယန်ယဲ့၏အခန်းဆီသို့

စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

သူမ၏မျက်လုံးများတွင်လည်း

မျှော်လင့်သောအရိပ်အယောင်ကို

မြင်နေရပေသည်။

ရုတ်တရက်

ယန်ယဲ့၏အခန်းတံခါးပွင့်လာသည်။

အနက်ရောင်အရိပ်တစ်ခု

စင်မြင့်ရှေ့သို့လျှောက်လာသည်။

မိန်းမလှုက '' သူ ဆိုတာ

တကယ်ဟုတ်လား''

အသံတိုးတိုးဖြင့်မေးလိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင် ယန်ယဲ့သည်
အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို
တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

''(၁.၃)သန်း'' ဟုကြေညာလိုက်သည်။
သူသည်
ပတ်ဝန်းကျင်ကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး
''ကောင်းပြီ ငါ့ဘဝမှာ
ငွေကြေးကလွဲလို့အများကြီးမရှိပါဘူး
တခြားတစ်ယောက်ယောက်ပြိုင်ဆွဲနေသ

လား...လာပါ ငါတို့စိတ်ကျေနပ်တဲ့အထိ
လေလံဆွဲကြရအောင်''

''(၁.၄)သန်း...''

ယန်ယဲ့သည် အသံဆီသို့
တစ်စက်မှပင်မကြည့်ဘဲ ''(၁.၅)သန်း...''

အသံက ''(၁.၆)သန်း...''

ဤအချိန်တွင်

ယန်ယွဲ့လေလံဆက်ဆွဲတော့မည်ဟု

လူတိုင်းထင်နေသည်။ သို့သော် ယန်ယွဲ့က

ပုခုံးတွန့်ပြီး ''ဂုဏ်ယူပါတယ်

ဒါမင်းအတွက်ပဲ…'' ထို့နောက်

သူ့အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားသည်။

ဤနေရာရှိ အငွေ့အသက်သည်

အလွန်ဆိုးရွားလာသည်။

Translated By NyiNyiSoe

...အပိုင်း ၂၄၅၄

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

''ဟမ့်''

အခန်းထဲရှိလူငယ်တစ်ဦးက ရုတ်တရက် ကျိန်ဆဲလိုက်သည်။ လူငယ်က

အခန်းနံရံကို ဒေါသတကြီး

ထုရိုက်လိုက်သည်။

''ဘုန်း…''

အခန်းတစ်ခုလုံးပြင်းထန်စွာတုန်ခါနေပြီး

သူ့လက်ချက်ကြောင့်

ပေါက်ကွဲလုနီးပါးပင်။ အမှန်တော့

ယန်ယဲ့သည်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်(၁)သန်းနှ

င့် လေလံဆွဲသည့်အခါ

စွန့်လွှတ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူဆက်ပြောခဲ့သည်အကြောင်းအရင်းတ

စ်ခုတည်းမှာ ယန်ယဲ့က

အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို ရယူရန်

စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပုံရလို့ပါ။ ၎င်းသည်

သူ့အား

အမှန်တကယ်စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်

စေသောကြောင့်ပင်။ ထို့ကြောင့်

ယန်ယဲ့မှာ ပါလာသမျှငွေကြေးအားလုံး

အကုန်ပြောင်းသွားအောင်

လုပ်ဆောင်ရန်ကြံစည်ခဲ့သည်။

သို့သော်

သူ့အရိုးနှင့်သူပြန်ထိုးခံရလိမ့်မည်ဟု

မမျှော်လင့်ထားပေ။ သူသည်

ဆုံးရှုံးမှုကိုမတတ်နိုင်ပါ။

ခဏအကြာတွင် လူငယ်က

ငြိမ်သွားသည်။ ဤအချိန်တွင်

မိန်းမလှတစ်ဦးအခန်းထဲသို့

ဝင်လာခဲ့သည်။ အပြင်ဘက်တွင်

လေလံပွဲတာဝန်ယူကျင်းပနေသည့်

မိန်းမလှပင်ဖြစ်သည်။ မိန်းမလှက

ပြုံကျနေသောနံရံများကို

သတိမထားမိသလိုပြုံမူသည်။ သူမက

သိုလှောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်းကိုထုတ်ယူ

လိုက်သည်။

''လေးစားရပါသောဧည့်သည်တော်

ဧည့်သည်တော်ရဲ့ဝယ်ယူမှုက ဒီမှာပါ...''

လူငယ်က မိန်းမလှကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး

''ဒါဘယ်သူလဲဆိုတာ ငါသိချင်တယ်...''

မိန်းမလှက ''တောင်းပန်ပါတယ် အဲဒါကို

ငါတို့မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘူး''

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူငယ်က

ခရမ်းရောင်ကဒ်တစ်ခုကိုထုတ်ပြလိုက်ရာ

အမျိုးသမီး၏အမူအရာကပြောင်းသွားသည်။ ''ငါသိလိမ့်မယ်''ဟု လေးနက်စွာပြောခဲ့သည်။ ထို့နောက် လှည့်ထွက်သွားသည်။ ဤအချိန်တွင် လူငယ်က ရုတ်တရက် ''ငါ အဝိဇ္ဇာသစ်သားကို မလိုချင်တော့ဘူး ''

အမျိုးသမီးက လူငယ်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး ''ကောင်းပြီ''

ဤအချိန်တွင် လူငယ်က

''သူလိုချင်တာမဟုတ်ဘူးလား

သူ့ကိုလျော့စျေးနဲ့ရောင်းလို့ရတယ်''

ထိုစကားများပြောနေစဉ်

လူငယ်၏နှုတ်ခမ်းသား၌

အေးစက်သောအပြုံးတစ်ခုဖြစ်နေခဲ့သ

ည်။

မိန်းမလှက လူငယ်ကိုစိုက်ကြည့်ကာ

''နည်းနည်းလေး

စကားကျော်ပြောခွင့်ပြုပါ…နင့်ရဲ့မျိုးနွယ်

က

ဒီခရမ်းရောင်ကဒ်ပေးထားတာလို့ငါထင်

တယ်

ဒီလိုအသေးအမွှားကိစ္စလေးအတွက်သုံး

ချင်တာ သေချာရဲ့လား''

လူငယ်က ''ဒါဟာ

ငါ့ကိစ္စပဲမဟုတ်လား…''

မိန်းမလှက ခေါင်းညိတ်ပြီး

သိုလှောင်လက်စွပ်ကိုယူကာ

စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ

ထွက်သွားခဲ့သည်။ အခန်းထဲတွင်

ကျန်နေခဲ့သောလူငယ်လေး၏ မျက်နှာက

တဖြည်းဖြည်းမဲမှောင်လာသည်။

သူပေးလိုက်ရသော တန်ကြေးက

ကြီးမားလှသည်။ သို့သော်

နောင်တမရခဲ့ပေ။

ယန်ယွဲ့သည် သူ့အခန်းထဲတွင်

ပြန်ဝင်ကာထိုင်လိုက်သည်။ သူ့စိတ်က

တော်တော်လေး ထူးထူးခြားခြား

တည်ငြိမ်နေသည်။ ရှောင်ရွှဲ့က

သူနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင်ရပ်နေခဲ့သည်။

ယန်ယွဲ့က သူမကို စိုက်ကြည့်ရင်း

''ရှောင်ရွှဲ့လေး

မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကိုသန့်စင်နိုင်တဲ့

နောက်ထပ်ရတနာတစ်ခုခုရှိသလား...''

ရှောင်ရွဲ့ကခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

''ငါကြည့်ဖူးတယ်

ဝိညာဉ်ဖန်ဆင်းရှင်လို့ခေါ်တဲ့

ငါတို့ရဲ့စာရင်းထဲကရတနာတစ်ခုရှိတယ်

ဒါဟာနတ်ဘုရားရတနာတစ်ခုပဲဖြစ်သေး

တယ် အဲဒါရဲ့အကျိုးသက်ရောက်မှုက

အဝိဇ္ဇာသစ်သားနဲ့တူတယ် ကျင့်ကြံဖို့နဲ့

မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကိုသန့်စင်ဖို့အတွက်ပဲအ

သုံးပြုရင် လုံးဝလုံလောက်တယ်

ဒါ့အပြင်

လေးစားရပါသောဧည့်သည်တော်အတွ

က် အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၆)သိန်းလောက်ပဲရှိတယ်

နင်သေချာပေါက်တတ်နိုင်လိမ့်မယ်..."

ယန်ယွဲ့၏ပါးစပ်ထောင့်တွင်

အပြုံးတစ်ခုရစ်ဝဲလာသည်။

"အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၁.၆)သန်းလား..." သူသည် အရူးလား။

မှန်သည်။ သူသည် အရူးမဟုတ်ပါ။

ရှောင်ရှဲ့သော

ဝိညာဉ်ဖန်ဆင်းရှင်အကြောင်းမပြောပြခဲ့

လျှင် သူသည်

အဝိဇ္ဇာသစ်သားကိုအရယူဖို့

နည်းလမ်းမျိုးစုံကိုသုံးပေးမည်။

နောက်ဆုံးတော့

သွေးကေရီကိုအသက်ပြန်သွင်းဖို့ထက်

ဘာမှအရေးမကြီးပေ။ သို့သော် သူ့တွင်

တခြားရွေးချယ်စရာရှိသောကြောင့်

သဘာဝအတိုင်း

ထိုကဲ့သို့အရှုးအတွေးမျိုးကို

လုပ်ဆောင်မည်မဟုတ်ပေ။ ယန်ယွဲ့သည်

ရှောင်ရွဲ့ကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

''နည်းနည်းလေးကောင်းတာပြောလိုက်

တာက ကောင်းတဲ့အရာပြန်ပေးတာပဲ...''

သူပေါ့ပေါ့တန်တန်ပြောခဲ့သောစကားအ

ချို့က

ဤအခြေအနေမျိုးပြန်ပေးခဲ့သည်။

မဟုတ်လျှင် သူ့အတွက်

ဆုံးရှုံးမှုကြီးမားလိမ့်မည်။ ဤအချိန်တွင်

ရှောင်ရွဲ့က

သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

ရုတ်တရက် မိန်းမလှက

အထဲဝင်လာသည်။ ရှောင်ရွဲ့ကို

မြင်သောအခါ

အနည်းငယ်ဦးညွတ်လိုက်သည်။

မိန်းမလှကု

ယန်ယွဲ့ဆီသို့လျှောက်လာကာ''

လေးစားရပါသောညှော်သည်တော်

ငါတို့မှာပြဿနာနည်းနည်းရှိလို့

အရင်ဝယ်တဲ့သူက

အကြောင်းပြချက်ကြောင့်မဝယ်နိုင်တော့

ဘူး...''

'' ဒါဆို...'' ယန်ယွဲ့က ''ဒါဆို...မင်းငါ့ကို

ရောင်းပေးချင်လို့လား''

မိန်းမလှကာ ရှက်ရွံ့စိတ်လုံးဝမရှိဘဲ

''လေးစားရပါသော ညော့်သည်တော်

မင်းက ထက်မြက်တဲ့သူမို့လို့ ငါတို့က

ဒွဲပဲပြောမယ် နင်လိုချင်ရင် ငါတို့က

(၁.၃)သန်းနဲ့ရောင်းနိုင်တယ်... ''

ယန်ယဲ့က ထရပ်လိုက်ပြီး

''တောင်းပန်ပါတယ်

ငါမလိုချင်တော့ဘူး...ထပ်ပြီး

လေလံတင်လိုက်ရင်

(၁.၆)သန်းလောက်ရှိမယ်ထင်တယ် ''

မိန်းမလှက ယန်ယဲ့ကို

အချိန်အကြာကြီးစိုက်ကြည့်ပြီးနောက်

''ငါမြင်ပါတယ်

မင်းကိုအနှောင့်အယှက်ပေးမိလို့တောင်း

ပန်ပါတယ်'' လို့ပြောကာ ချက်ချင်းပင်

အခန်းထဲမှ ထွက်သွားခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့က

ရုတ်တရက် ''အဲဒီလူက

ဝယ်ထားတာကိုတောင်

ပယ်ဖျက်ပစ်နိုင်တယ်ဆိုတော့

ငါလည်းသိချင်တယ် ဟုတ်တယ်

ငါပြောနေတာက အဲဒီလူကို ငါ့အတွက်

တစ်ခုခုပြောလိုက် ငါက ပြဿနာရှာဖို့

ကြွယ်တာရာပုံရိပ်မြို့ကိုရောက်နေတာမ

ဟုတ်ဘူး ဒါကြောင့်ငါ့ကို

ပြဿနာလာရှာမနေပါနဲ့ မဟုတ်ရင်

ငါသူ့ကိုရရာနည်းနဲ့ ဆုံးမပေးလိုက်မယ် "

မိန်းမလှက ယန်ယွဲ့ကို

လေးလေးနက်နက်ဖြင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ''ကောင်းပါပြီ''

အခန်းထဲကထွက်သွားပါတော့သည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ရှောင်ရွဲ့က

အခန်းထဲသို့ဝင်လာပါသည်။ ယန်ယွဲ့က

သူမကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ရှောင်ရွဲ့က

မတွန့်ဆုတ်ဘဲ

သိုလှောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်းပစ်ပေးကာ

'' အကြီးအကဲ ဒါဟာ

အကြီးအကဲရောင်းချတဲ့လက်အိတ်အတွ

က်တန်ကြေး...ကျေးဇူးပြုပြီး

အခုချက်ချင်းထွက်သွားပါ...''

ယန်ယဲ့က ''အံ့သြသွားပြီး

ဘာဖြစ်လို့လဲ...''

ရှောင်ရှဲ့က ''အဲဒီလူက

အရမ်းမြင့်မားတဲ့အဆင့်အတန်းကို

ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်

အထက်အာဏာပိုင်တွေက

အကြီးအကဲရဲ့အကြောင်းကို

စပြီးစုံစမ်းနေပြီ''

''ဟုတ်လား'' ယန်ယဲ့၏မျက်နှာက

ဘာမှမထူးခြားပါ။

ရှောင်ရွှဲ့က ''အနောက်တံခါးကနေ

မြန်မြန်ထွက်သွားပါ'' ရုတ်တရက်

တံခါးတွန်းဖွင့်လိုက်သံနှင့်အတူ
မိန်းမလှဝင်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက်
ရှောင်ရွဲ့ကိုစူးစိုက်ကြည့်ကာ
ရှောင်ရွဲ့၏မျက်နှာက
ချက်ချင်းပင်ပြောင်းထွက်သွားသည်။
မိန်းမလှက
ချက်ချင်းပင်ထွက်သွားတော့။

ရှောင်ရွဲ့က
အသံများတုန်ရီလာသော်လည်း

ပြန်ပြီးမတိုက်ခိုက်ဝံ့ဘဲ

ထွက်သွားရန်ပြင်သည်။ သို့သော်လည်း

ယန်ယဲ့က ''ထွက်သွားဖို့မလို့ပါဘူး ဒီမှာပဲ

နေပါ မင်းကိုဘယ်သူမှ

ထိရဲမှာမဟုတ်ဘူး...''

ရှောင်ရှဲ့က

မိန်းမလှကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။

ယန်ယဲ့က ရုတ်တရက် နေရာမှာပင်

ပျောက်သွားသည်။

မိန်းမလှရှေ့တွင်ဖြတ်ခနဲပေါ်လာသည်။

သူမ၏အမူအရာက သိသိသာသာ

ပြောင်းလဲသွားသည်။

တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်လိုက်သော်လ

ည်း နောက်ကျသွားပါပြီ။ ယန်ယွဲ့၏

လက်တစ်ဖက်က

မိန်းမလှ၏လည်ပင်းကိုဖမ်းဆုပ်ထားသ

ည်။ ယန်ယွဲ့က

သူမကိုလေထဲသို့မြှောက်လိုက်ပြီး

''ရှောင်ရှဲ့ ဒီနေရာက

အထက်အာဏာပိုင်းတွေကို

အကြောင်းကြားလိုက်

သူတို့ရဲ့စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေအ

ကြောင်းဆွေးနွေးချင်ပါတယ်လို့ပါ

တစ်ခါတည်းပြောလိုက် အချိန်

ဆယ်မိနစ်အတွင်းဘယ်သူမှ

မလာဘူးဆိုရင်

ဒီနေရာကိုငါကိုယ်တိုင်ဖျက်ဆီးပစ်မယ်''

ထိုစကားကြားသောအခါ ရှောင်ရွှဲ့သည်

အံ့အားသင့်သွားသည်။ ယန်ယွဲ့သည်

ရုတ်တရက်တိုက်ခိုက်မည်ဟု

မမျှော်လင့်ထားပေ။ အမှန်တော့

ၝင်းသည်

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် တစ်စုံတစ်ဦး

ပြဿနာမရှာရဲသည်မှာ

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာခဲ့ပါပြီ။

မိန်းမလှကလည်း အလားတူပင်။
ထိုအခြေအနေအတွက်မမျှော်လင့်ထား
သည့်အတွက် သူမ၏မျက်နှာက
မနေနိုင်သောအမူအရာတစ်ခုပေါ်လာသ
ည်။ ထိုလူက
ပေါ်တင်တိုက်ခိုက်ရဲသောကြောင့်
နောက်ခံတစ်ခုခုထူးခြားနိုင်ကြောင်း
သိလိုက်သည်။ ထို့အပြင်
ထိုအဖြစ်အပျက်က

တဖြည်းဖြည်းပိုပြီးကြီးသွားလျှင်
သူမအတွက် ပိုပြီးဆိုးရွားသွားနိုင်သည်။
ထိုအချက်ကိုတွေးမိသည်နှင့်
အမျိုးသမီးက
''ဒါကိုငါတို့ဆွေးနွေးလို့ရမလား''
ဟုမေးလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က သူမကို ဆွဲမြှောက်လျက်
''မင်းက တစ်ယောက်ယောက်က
ငါ့ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ပြောလာတဲ့အခါ

ဘာလို့ငါ့နဲ့မဆွေးနွေးတာလဲ

တစ်ယောက်ယောက်ကို

စုံစမ်းထောက်လှမ်းဖို့ကူညီတဲ့အခါ

မလုပ်ခင်ဘာလို့အရင်ဆုံးလာမပြောတာ

လဲ"

မိန်းမလှက ရှောင်ရှဲ့ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ ရှောင်ရှဲ့က

မထိန်းနိုင်ဘဲ

လက်နှစ်ဖက်လုံးတုန်နေသည်။ ယန်ယဲ့က

ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည်။

''သူမကိုကြည့်နေတာရပ်လိုက်

သူမကိုပြဿနာရှာဖို့ မင်းမှာ

အခွင့်အရေးရှိတာမဟုတ်ဘူး''

ယန်ယွဲ့သည် ပြဿနာဖန်တီးရတာကို

မကြိုက်လှပေ။

သူနှင့်ပြဿနာရှာနေသူက

မည်သူမှန်းမသိပေ။ သို့သော်လည်း

လေလံခန်းမသည်

ထိုလူကိုကူညီနေကြောင်းသိသာပါသည်။

''စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ...''

လေလံခန်းမသည် ပါဝင်သူများအား

စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအတိုင်းလိုက်နာစေ

ချင်သော်လည်း သူတို့ကိုယ်တိုင်က

ဖောက်ဖျက်ခဲ့သည်။ အကယ်၍

ရှောင်ရှဲ့ကြောင့်သာမဟုတ်လျှင်

သူသည်အဖမ်းခံရနိုင်သည်။

တရားမျှတသလား။

တရားမျှတမှုဟူ၍မရှိပေ။

ဤလောက၏သဘာဝပင်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်

လက်ရှိသူကတစ်ယောက်တည်းဖြစ်သည်

။ ထို့ကြောင့်

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမအကြောင်းထ

ည့်မပြောဘဲ

ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့ကိုပင်

ယှဉ်ဆိုင်နိုင်သည်။

အနိုင်ယူနိုင်ခြင်းရှိမရှိအတွက်တော့

နောက်မှဖြစ်လာမည်မဟုတ်ပါလား။

အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ရုတ်တရက်ဝင်

လာခဲ့သည်။ ပညာရှင်တစ်ပါး။

ရှောင်ရွဲ့က အဘိုးကြီးရှေ့တွင်

တလေးတစားနဲ့ ''အကြီးအကဲဟန်''

အဘိုးကြီးက

ခေါင်းအနည်းငယ်ညိတ်ပြလျက်

ယန်ယဲ့နှင့်မိန်းမလှကို

စိုက်ကြည့်နေသည်။

သူ၏အကြည့်များက

ယန်ယဲ့ပေါ်သို့ဆင်းကျလာသည်။''ဒီမှာတ

ကယ်တာဝန်ရှိတဲ့သူကိုမတွေ့ချင်ဘူးလား

ငါကအဲဒီလူလို့ယူဆနိုင်တယ် ဒါဆို

မင်းသူ့ကိုလွှတ်ပေးလို့ရမလား''

ယန်ယဲ့က

မိန်းမလှကိုလွှတ်ပေးလိုက်သည်။ သူမက

အဘိုးကြီး၏နံဘေးသို့သွားကာ

ရိုရိုသေသေဦးညွှတ်ကာ

''ဒီနိမ့်ကျတဲ့ရင်ပျောင်က အကြီးအကဲကို

အနှောင့်အယှက်ပေးမိတဲ့အတွက်တောင်း

ပန်ပါတယ် ''

အဘိုးကြီးက

သူ့လက်ကိုဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ

ချက်ချင်းနောက်သို့ရွှေ့သွားသည်။

ထို့နောက် အဘိုးကြီးက

ယန်ယဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း '' ဈာန်သခင်

မင်းဒီမှာ ပြဿနာရှာရဲတဲ့အတွက်

မင်းမှာအားကိုးစရာတစ်ခုခုရှိတယ်လို့ငါ

ထင်တယ် လာ ...အဲဒါဘာလဲဆိုတာ

ငါ့ကိုပြောပြပါဦး... ''

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမ၏တပ်ဖွဲ့ဝင်

များသည် အားနည်းခြင်းမရှိသော်လည်း

သူတို့အား ရန်စတော်ကားဝံ့ခြင်းမရှိပေ။

သို့သော်လည်း အချို့က

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမကပင်

ပြဿနာမရှာနိုင်သူများဖြစ်ကြသည်။

ယန်ယွဲ့က ရယ်မောလိုက်သည်။

ထို့နောက်ဘေးတွင်ထိုင်ချပြီး

''မင်းငါ့ရဲ့ကျောထောက်နောက်ခံအကြော

င်း ချက်ချင်းမေးနေတော့

ဘာဖြစ်သွားလဲမသိဘူး

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမက

တကယ်ဝင်စွက်ဖက်တာထင်တယ်

မင်းရဲ့ရတနာခန်းမက

ညှော်သည်တစ်ယောက်ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့

တခြားသူတွေနဲ့ပူးပေါင်းနေတယ်

ဒီလိုလုပ်ရပ်ကို

အပြင်လူတွေသာသိသွားရင်

ဘယ်လိုထင်ကြမလဲ..."

Translated By NyiNyiSoe

May Be:

…အပိုင်း ၂၄၅၅

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

အဘိုးကြီး၏ မျက်လုံးများက

အနည်းငယ်

ကျဉ်းမြောင်းသွားသည်။ “မင်းထွက်သွားဖို့ အခွင့်အရေးရှိမယ်မထင်ဘူး”

“ ငါ့ကို သတ်ပြီး

နှုတ်ပိတ်ချင်နေတာလား...”

ယန်ယဲ့က အဘိုးကြီးကို စိုက်ကြည့်ကာ

“ဒီလိုဆို မင်းဘာလို့

မစမ်းကြည့်တာလဲ...”

သူသည် လုံးဝနောက်မဆုတ်ပါ။

ယင်ပောင်၏ မျက်နှာသည် ပို၍ပင် ဆိုးရွားလာခဲ့သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်က ကိုင်တွယ်ရပိုခက်ခဲလာကြောင်း သိသာပါသည်။

အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ရှေ့တွင် ရုတ်တရက် ပေါ်လာပြီးနောက် ကြောက်မက်ဖွယ်မိအားလှိုင်းများ ကျရောက်လာသည်။ သူသည် ယန်ယဲ့အကြောင်းကို

စုံးစမ်းနေခြင်းဖြစ်သည်။
မည်သည်နည်းနှင့်မဆို ပညာရှင်
တစ်ပါးဖြစ်ရာ စကားလုံးအနည်းငယ်ဖြင့်
မည်သို့ကြောက်လန့်နိုင်မည်နည်း။

သို့သော် သူသည်
ချက်ချင်းမလုပ်ဆောင်ဘဲ ယန်ယဲ့ကို
စုံးစမ်းလိုက်သည်။ ပညာရှင်အော်ရာက
မည်သူမဆို တောင်ခံနိုင်သော
အရာမဟုတ်ပေ။ သို့သော်

ယန်ယဲ့၏အမြင်အရ ပညာရှင်တစ်ပါးကို
အနိုင်ယူဖို့ ပြဿနာရှိသော်လည်း
အရှိန်အဝါဖြင့် ဖိနှိပ်ခြင်းဟာ
အိမ်မက်မက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့သည် ရှေ့သို့
ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်ရာ
နတ်နဂါးဖိအားများ ပျံ့လွင့်လာသည်။
သဘာဝအတိုင်း ကောင်းကင်တိမ်နဂါးမှ
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။

မှန်သည် နတ်နဂါး ဖိအားတင်မဟုတ်ဘဲ

သူ၏ ကိုယ်ပိုင်အရှိန်အဝါပင်

ပေါင်းစပ်ထားသည်။

ကောင်းကင်တိမ်နဂါး၏ အရှိန်အဝါသ

က်သက်ဖြင့် ပညာရှင် ဖိအားကို

တွန်းလှန်ရန် လုံလောက်မှုမရှိပေ။

အခန်းထဲရှိ လေထုသည်

တင်းမာလာသည်။

အမျိုးသမီးငယ်နှစ်ယောက်က

အလင်းတန်းများ တညီတညွတ်တည်း

ပေါင်းစည်းနေသည်ကို

ကြည့်နေကြသည်။

ခဏမျှတိတ်ဆိတ်သွားပြီးနောက်

ပေါက်ကွဲသံများ အနည်းငယ်

ထွက်ပေါ်လာကြသည်။ အဘိုးကြီးက

ယန်ယွဲ့ကို လေးလေးနက်နက်နှင့်

အကြာကြီး စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

“မင်းမှာ ဒီလိုအော်ရာနဲ့ ဒီလို

ခွန်အားတွေပိုင်ဆိုင်ထားတာက

ထူးထူးခြားခြားပဲ ဒါပေမဲ့

ဒါပဲရှိတယ်ဆိုရင် မင်းမှားသွားပြီးလို့

ငါပြောရမယ်”

ထိုအချိန်တွင် ယန်ယဲ့က

သူ၏လက်ဖဝါးကို မြှောက်ကာ

ဓားတစ်ချောင်းထုတ်ယူလိုက်သည်။

ဓားကိုမြင်သည်နှင့်

အဘိုးကြီး၏အမူအရာက အနည်းငယ်ပြောင်းသွားသည်။

သူသည် ယန်ယဲ့ကို စိုက်ကြည့်ကာ "ဒါကမင်းဖြစ်နေတာပဲ"

အဘိုးကြီး ထိတ်လန့်သွားသော အကြောင်းအရင်းက ဓားကို မြင်သောကြောင့်ပါ။ ယန်ယဲ့၏ လက်ထဲက ဓားက အဓိပတိဓားပါ။

အဘိုးကြီးက သဘာဝကျကျ

မှတ်မိနေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူကဲ့သို့

ခေတ်မှ မျိုးဆက်ဟောင်း ကျင့်ကြံသူမှာ

အဓိပတိအားကို မမှတ်မိဘဲ နေမည်လော။

ထို့ပြင် လက်ရှိ အဓိပတိအားက

ယန်ယွဲ့ပိုင်ဆိုင်ထားကြောင်းမသိသူဟူ၍

မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ယန်ယွဲ့မှန်း

ချက်ချင်းမှတ်မိလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က “ငါဒီကို

ပြဿနာရှာဖို့လာတာမဟုတ်ဘူး။

တရားမျှတမှုလိုချင်လို့ဘဲ လုပ်ခဲ့တာ

မင်းရဲ့လူတွေက ငါ့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့

အခြားလူတွေနဲ့ ပူးပေါင်းခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် အင်မော်တယ်ခန်းမက

ငါ့အတွက်

တရားမျှတမှုကိုဘယ်လိုဖြေရှင်းပေးမလဲ

…။ ဟုတ်တယ် မင်းငြင်းနိုင်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒါလည်းအဆင်ပြေပါတယ်။

ငါကိုယ်တိုင်လုပ်ယူရတာပေါ့။

ရိုးရိုးသားသားပြောရရင် ငါ့မှာရန်သူတွေ

အများကြီးရှိလို့ နောက်တစ်ယောက်

ထပ်ပေါင်းလိုက်တာနဲ့

ဘာမှမကွာတော့ဘူး”

အဘိုးကြီး၏ အမူအရာက

အလွန်ဆိုးရွားလာသည်။

ထိုမကောင်းဆိုးဝါး တည်ရှိမှု။ သူသည်

ယန်ယွဲ့အကြောင်းကို အနည်းငယ်တော့
သဘာဝကျကျသိထားသည်။
ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့က ထိုအရူးအား
လိုက်ရှာနေသည်။ ထို့ပြင်
ပညာရှင်တစ်ပါးထပ်ပင်
ပိုပြီးလွှတ်ထားခဲ့၏။ သို့သော်
ယန်ယွဲ့သည် အသက်ရှင်နေသေးသည်။

ထို့ကြောင့် လက်နက်လမ်းစဉ် သို့မဟုတ်
တာအိုလမ်းစဉ်သည် ယန်ယွဲ့အား

မကူညီခဲ့ဟု မယုံပေ။ ယန်ယဲ့သည်

ထက်မြက်သော

ညာဏ်ကြီးရှင်တစ်ပါးဖြစ်သော်လည်း

ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့ကို

တိုက်ခိုက်နိုင်လောက်အောင်

သန်မာသည်တော့မဟုတ်ပေ။ ဒီအချိန်မှာ

သူသည် တော်တော်လေး

ခေါင်းကိုက်နေသည်။

“ဒီမကောင်းဆိုးဝါးတည်ရှိမှုကို
ငါတို့ဘယ်လိုစော်ကားလိုက်တာလဲ”

ဤအချက်ကို တွေးမိသည်နှင့်
မိန်းမလှတစ်ဖြစ်လည်း ယင်ဟောင်ကို
စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။
ယင်ဟောင်၏မျက်နှာက ချက်ချင်း
ဖြူဖျော့သွားသည်။ သူမရှေ့ရှိ
ထိုလူငယ်က
အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမပင်

အရှုးအမူးစော်ကားဝံ့သူမဟုတ်မှန်းသိလိုက်၏။

“ဒါဆို ငါဒုက္ခရောက်တော့မယ်”

အဘိုးကြီးက “အခုချိန်ကစပြီး မင်းက ဒီမှာ မန်နေဂျာမဟုတ်ဘူး။ ဌာနချုပ်ကို ပြန်လာတော့”

ယင်ပောင်က

ခါးသက်သက်ရယ်မောလိုက်သည်။

၎င်းသည် သူမမျှော်လင့်ထားသည့်

အကောင်းဆုံးရလဒ်ပင်။

အကယ်၍ သူမသည် ဤနှစ်များ

တစ်လျှောက်

အကျိုးအမြတ်ကြီးကြီးမားမား

ရှာမပေးနိုင်ပါက သေဒဏ်ပင်

ကျနိုင်သည်။ အစွမ်းထက်

ပညာရှင်များ၏ အမြင်တွင်

တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဘဝက တန်ဖိုး

မရှိပေ။ ပညာရှင်အားလုံးက

ကြင်နာမှုမရှိကြပေ။ ယင်ဟောင်က

ယန်ယဲ့ကို

စိုက်ကြည့်ကာ ထွက်သွားတော့သည်။

ဤအချိန်တွင် အဘိုးကြီးက

“လုံလောက်ပြီးလား…”ဟုမေးလိုက်သည်

။

“စိတ်ခံစားမှုအတွက်
လျော်ကြေးငွေပေးသင့်တယ်
မဟုတ်ဘူးလား...”

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယန်ယွဲ့က
ရုတ်တရက် ပြောခဲ့သည်။ “မင်းငါ့ကို
တိုက်ခိုက်ဖို့ အခြားတစ်ယောက်နဲ့
ပူးပေါင်းခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ကုသလို
ခက်ခဲတဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ

ဒုက္ခတွေပေးခဲ့တယ်။ ငါ့ရဲ့
အနာဂတ်ကျင့်ကြံမှုအတွက်
တော်တော်လေး ဆိုးရွားသွားတဲ့အတွက်
မင်းငါ့ကို တစ်နည်းနည်းနဲ့
လျော်ကြေးပေးသင့်တယ် လို့ ထင်တယ်။
ဟုတ်တယ်မလား...”

အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ကို စိုက်ကြည့်ကာ
“အရမ်း ဝေးဝေးအထိ
မသွားသင့်ဘူးနော်”

“ဝေးဝေးသွားမှာလား...”

ယန်ယဲ့သည် ရုတ်တရက် ထလာကာ

“ဘာဖြစ်လဲ။ ငါပြောတာမှားလား...။

မင်းတို့က အဲ့ဒီလူနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး

ငါ့အချက်အလက်တွေကိုတောင်

ရောင်းလိုက်သေးတယ်”

သူကရပ်လိုက်ပြီး “ကောင်းပြီ
မင်းလိုချင်ရင် ငါ့ကို
လျော်ကြေးပေးစရာမလိုဘူး”

စကားပြောပြီးနောက် ယန်ယဲ့သည်
လှည့်ပြီး တံခါးဆီသို့
လျှောက်သွားလိုက်သည်။
တံခါးရှေ့ရောက်သည်နှင့် ရုတ်တရက်
ရပ်လိုက်သည်။

“အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမအကြောင်း
အခြားသူတွေ သိသွားတာနဲ့ အဲ့ဒါက
ဆိုးကျိုးတွေရှိမလား…” ဟု
မေးလိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင် အဘိုးကြီးက
ယန်ယွဲ့ရှေ့မှာ ပေါ်လာပြီး
“မင်းဘာလိုချင်လို့လဲ…”

ယန်ယဲ့သည် ချုံပုတ်တစ်ဝိုက်တွင်

ပတ်ရိုက်မနေတော့ဘဲ

"ဝိဇ္ဇာသစ်သားအတွက်

ငါဒီကိုလာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့

အရမ်းတန်ကြေးကြီးတယ်။ ပြီးတော့

ငါ့မှာ အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၅)သိန်းပဲရှိတယ်။ ငါမတက်နိုင်ဘူး။

ငါတကယ် မတက်နိုင်ဘူး။ ငါက

အရမ်းဆင်းရဲတယ်"

အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ကို
အချိန်အကြာကြီး စိုက်ကြည့်ပြီး
“ကောင်းပြီ ငါတို့ကမင်းကို
အင်မော်တယ်သလင်းကျောက် (၅)သိန်းနဲ့
ရောင်းဖို့ ဆန္ဒရှိတယ်။ ဒါဆို ငါတို့က
မင်းနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့လိုက်သလိုပဲ
လုပ်လိုက်ရအောင်”

"တကယ်လား...”

ယန်ယဲ့သည်

စိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

“ဒါအမှန်လား…။ အို့ အဲ့ဒါကို

လက်မခံနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းက

အရမ်းရိုးသားနေတာဆိုတော့

ငြင်းဆန်တာက ရိုင်းရာကျမယ်။

ကောင်းပြီ။ ငါသဘောတူတယ် အခုဒီကို

ယူလာပါ”

ရှောင်ယွဲ့က အံ့အားသင့်သွားသည်။

အဘိုးကြီးက

ယန်ယွဲ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူသည်

မတွန့်ဆုတ်ဘဲ တစ်စုံတစ်ဦးကို

ဝိဇ္ဇာသစ်သားယူဆောင်လာဖို့

ချက်ချင်းအကြောင်းကြားလိုက်သည်။

ယန်ယွဲ့သည် ဝိဇ္ဇာသစ်သားကိုသိမ်းကာ

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

(၅)သိန်းကို အဘိုးကြီးထံ

လွှဲပေးလိုက်သည်။

ထိုနောက် ယန်ယဲ့သည်

လက်သီးဆုပ်လျက်ပြုံးကာ

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဟုတ်တယ် ငါ့မှာ

လုပ်စရာတွေရှိတယ်။ ဒါ့ကြောင့်

ငါနှုတ်ဆက်လိုက်မယ်”

သူသည် တစ်ခုခုကို တွေးနေပုံရပြီး

ထွက်သွားခါနီးတွင် ရှောင်ယွဲ့ ရုတ်တရက်

စိုက်ကြည့်ပြီး "ငါသူမကို

ခေါ်သွားချင်ပါတယ်။ ပြဿနာမရှိဘူး

ဟုတ်တယ်မလား..."

အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်

"ကိစ္စမရှိပါဘူး"

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ရှောင်ယွဲ့နှင့်အတူ ထွက်သွားလိုက်သည်။ သူတို့ထွက်သွားသည်နှင့် ယင်ဟောင်က အခန်းထဲပြန်ဝင်လာသည်။ ထိုနောက် ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။

“အကြီးအကဲဟန် သူက ဘယ်သူလဲ…”

အဘိုးကြီးက “အရှုး။ မကောင်းဆိုးဝါးတည်ရှိမှု။ ငါတို့က သူ့ကို

စော်ကားဖို့ မတတ်နိုင်ဘူး။

ဒါမှမဟုတ်ရင် ငါတို့က

တချို့ရေဝဲကတော့တွေထဲ

ဆွဲသွင်းခံရလိမ့်မယ်”

ယင်ဟောင်က “အခန်းသုံးက

လူငယ်သခင်လေးက သူကိုသတ်ဖို့

ကြံစည်နေတယ်။ ငါသူ့ကို

သတိသွားပေးလိုက်ရမလား…”

အကြီးအကဲဟန်က “ဘယ်သူ့ကို

သတိပေးဖို့ စီစဉ်ထားသလဲ...”

ဟုမေးလိုက်သည်။

“အဲ့ဒီအနက်ရောင် ဝတ်စုံလူကို”

ယင်ဟောင်က “လီကလန်က

သာမန်မဟုတ်ဘူး”

အဘိုးကြီးက လှောင်ပြောင်ရယ်မောရင်း
“မဟုတ်ဘူး မင်းက လီမျိုးနွယ်ထဲက
အမှိုက်တစ်စကိုပဲ သတိပေးသင့်တာ။
လီကလန်ရဲ့ အဘိုးကြီး သူဘာကို
တွေးနေလည်း ငါတကယ်မသိဘူး။သူက
တကယ်ပဲ တန်ဖိုးမရှိတဲ့
လူမိုက်တစ်ယောက်ကို အရှက်ကွဲခံဖို့
စေလွှတ်ခဲ့တယ်။ ဒါ့အပြင် အဲ့ဒီလူမိုက်ကို
ခရမ်းရောင် ညှော်သည် ကဒ်ပြားတောင်

ပေးလိုက်သေးတယ်။ တကယ့်ကို

သောက်ရူးပဲ”

သူသည် လီကလန်နှင့်စာလျှင် ယန်ယဲ့ကို

ပိုပြီး မစော်ကားလိုပေ။ သူသည်

ယန်ယဲ့ကို ကြောက်ရွံ့တာတော့

မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ ယန်ယဲ့နှင့်

ပြဿနာတက်လျှင် အဆုံးအစမဲ့သော

ဒုက္ခများ

ရောက်လာနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယင်ဟောင်က အံ့သြသွားသည်။ “သူက ဘယ်သူလဲ လီကလန်ကိုတောင်…”

အကြီးအကဲဟန်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။ “ဒါကိုလျစ်လျူရှုထားလိုက် အဲ့ဒီအသုံးမကျတဲ့ အရူးအကြောင်း ထပ်ပြောမနေနဲ့တော့။ လီကလန်က ခံသင့်တယ်။ ဒါ့အပြင်ငါတို့ကိုပါ ဒုက္ခပေးလိုက်သေးတယ်။

အဲ့ဒီသောက်ရူးကောင်တွေ”ကျိန်ဆဲပြီး

နောက် ထွက်သွားပါတော့သည်။

ယင်ပေါင်က နေရာမှာပင်

ထိတ်လန့်သွားသည်။

လီမျိုးနွယ်။

၎င်းသည်ကောင်းကင်မျိုးနွယ်တွင်

နံပါတ် (၁) မျိုးနွယ်စုကြီးဖြစ်သည်။

မြို့ပြင်ဘက်။

ယန်ယဲ့သည် ရှောင်ယွဲ့ကို မြို့အပြင်ဘက် ခေါ်လာပြီးနောက် ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမကို ရုတ်တရက် စိုက်ကြည့်ကာ "မင်းကိုငါနဲ့အတူ ဆွဲချမိလိုက်တာ တောင်းပန်ပါတယ်"

ရှောင်ယွဲ့က အနည်းငယ်

ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး “ဒါကို

ငါရွေးချယ်လိုက်တာ”

သူမ၏အနာဂတ်ကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရသလို

ခံစားမိသော်လည်း ယန်ယွဲ့အား

အပြစ်မတင်ပေ။ အကြောင်းမှာ ထိုနေ့က

ယန်ယွဲ့ပြောခဲ့သည့် စကားတစ်ခွန်းက

သူမ,အဆင့်အတန်းကို

မြင့်တက်သွားစေသောကြောင့်ပင်။

ထို့ကြောင့် ယန်ယဲ့အား

မကောင်းကြံလာသောအခါတွင်

အငြိမ်မနေနိုင်တော့ပေ။

ယန်ယဲ့က “မိန်းကလေးရှောင်ယွဲ့မင်းရဲ့

ကျင့်ကြံမှုစွမ်းရည်က သိပ်မကောင်းပေမဲ့

စီမံခန့်ခွဲမှုတဲ့ စွမ်းရည်ကတော့

တော်တော်လေးကောင်းတယ်။ ငါမင်းကို

အကြံပေးနိုင်တဲ့ နေရာရှိတယ်

မင်းဆန္ဒရှိလားလို့ ငါသိချင်တယ်။

သေချာပါတယ် မင်းအဲ့ဒီကို

သွားမယ်ဆိုရင်

မင်းရဲ့အရည်အချင်းတွေကို

ထုတ်ဖော်နိုင်စေမဲ့ အရေးကြီးတဲ့

ရာထူးတစ်ခုကို သေချာပေါက်

ရလိမ့်မယ်လို့ ငါအာမခံနိုင်တယ်”

ရှောင်ယွဲ့က

ယန်ယဲ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး

“အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမလောက်

တော့ မကြီးမားဘူး။ ဒါပေမဲ့

သူ့အလားအလာကတော့ လုံးဝ

ကြီးမားတယ်။ အရေးအကြီးဆုံးကတော့

မင်း အဲ့ဒီနေရာမှာ အရေးကြီးတဲ့

ရာထူးတစ်ခုရလိမ့်မယ်။ သေချာတယ်

မင်းသွားစရာ နေရာရှိရင် ငါမင်းကို

တားမှာမဟုတ်ဘူး”

သူမက ခေါင်းခါလိုက်သည်။ "ငါ့မှာ
သွားစရာနေရာမရှိပါဘူး”

ယန်ယဲ့က “ဒါဆို လူသားကမ္ဘာကို
သွားပြီးတော့ ယန်လင်ရှမ်းကို ရှာလိုက်”

သူ၏ ညာလက်ကို
ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်နှင့် ရှောင်ယွဲ့၏
နံဘေးတွင် အနက်ရောင်

အရိပ်တစ်ခုပေါ်လာသည်။ ၎င်းက

သူကိုယ်တိုင် သန့်စင်ထားသော

အလယ်အလတ်ချောန်သခင်

ဓားအစေခံဖြစ်သည်။ သူသည်

အလယ်အလတ်ချောန်သခင် ဓားအစေခံ

နှစ်ဦးကို သန့်စင်ထားခဲ့သည်။

ရှောင်ယွဲ့က ခဏမျှစဉ်းစားပြီး

"ကောင်းပြီ။ မှန်တယ် နင့်ကို

စုံစမ်းနေတဲ့လူကို သတိထားရမယ်။
ဒီကိစ္စကို သတိလက်လွှတ်မနေပါနဲ့”

ယန်ယဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်
“ငါလုပ်မယ်။ စိတ်ချလက်ချသာ သွားပါ”

ရှောင်ယွဲ့က စကားထပ်မပြောတော့ဘဲ
ယန်ယဲ့ကို ဦးညွှတ်လျက်
ထွက်သွားခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့သည် ရှောင်ယွဲ့
ထွက်သွားသည့် လမ်းကြောင်းကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် မြို့ကို ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“မင်း ဒီအတိုင်း ထွက်သွားတော့မှာလား…”

သူထွက်သွားခါနီးတွင် အသံတစ်သံ မြည်လာသည်။ အသံထွက်လာသည်နှင့် ယန်ယဲ့၏ ညာဘက်မလှမ်းမကမ်း၌ လူငယ်တစ်ယောက်ပေါ်လာသည်။

ထိုလူငယ်က အသက်နှစ်ဆယ်

ဝန်းကျင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ရုပ်ရည်ချောမောပြီး

ညာဘက်တွင် အပြာရောင်

အလင်းလုံးတစ်လုံးကိုင်ထားသည်။

သူ့နောက်တွင် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်

ရှိနေသည်။ အဘိုးကြီးက လက်နှစ်ဖက်

နောက်ပစ်လျက်

မျက်လုံးမှိတ်ထားသည်။

ယန်ယဲ့က လူငယ်ကိုစိုက်ကြည့်ကာ "မင်းက ဝိဇ္ဇာသစ်သားဝယ်လိုက်တဲ့ လူပဲမလား..."

"မင်းမှန်တယ်"

လူငယ်က ယန်ယဲ့ဆီသို့ ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်လာကာ "မင်းအတွက်နဲ့ ငါက အဖိုးတန်တဲ့ အခွင့်အရေးကို ဆုံးရှုံးခဲ့တာ သိလား...။ အဲ့ဒါက ငါ့မျိုးနွယ်ကို

ဒီထက်ပိုပြီး ကူညီပေးနိုင်ပေမဲ့

မင်းကြောင့် ပျက်စီးသွားတယ်”

ယန်ယဲ့က ရယ်မောပြီး "ဒါဆို

ငါ့အပြစ်လား...”

လူငယ်က ပြုံးပြီး "ငါဘယ်သူ့ကို

အပြစ်တင်ရမလဲ...”

Translated by NyiNyiSoe.

...အပိုင်း ၂၄၅၆

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယန်ယဲ့က

ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီး

“ငါတို့နှစ်ယောက်စလုံးက

ယောက်ျားတွေဆိုတော့ ရိုးရိုးသားသားနဲ့

ရိုးရိုးရှင်းရှင်း

ပြောရအောင်အပိုစကားတွေရပ်လိုက်၊

ငါ့မှာ မင်းအတွက် အချိန်ဖြုန်းဖို့

အချိန်အလုံအလောက်မရှိဘူး။

အချိန်တိုင်း အသက်ရှူချိန်တိုင်းက

ငါ့အတွက် သိန်းနဲ့ချီတဲ့

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်တွေ

ရနိုင်တယ်”

“ဟုတ်လား…”

လူငယ်က ရယ်မောရင်း “ဒါဆို မင်းရဲ့အချိန်တွေကို ငါအကြာကြီး ဖြုန်းမိလိုက်ပြီ။ ဒီတော့ မင်းရဲ့ ဆုံးရှုံးမှုအတွက် ငါလျော်ကြေးပေးသင့်တယ်”

“မင်းမှန်တယ်”

ယန်ယဲ့က သူ့လက်ချောင်းကို

လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး

“ညဏ်ကောင်းလွန်းတယ်။ အနည်းဆုံး

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်တွေမရှိ

ဘဲနဲ့ ဒီအခြေအနေက

ပြီးဆုံးမှမဟုတ်ဘူး”

“ဘယ်လောက်ရယ်စရာကောင်းလိုက်သ

လဲ…”

ဤအချိန်တွင် အဘိုးကြီးက ရုတ်တရက် စကားစပြောသည်။

ယန်ယဲ့က အဘိုးကြီးကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး “မင်းရဲ့ မျိုးနွယ်ကို အခုချက်ချင်း အကြောင်းကြားနိုင်ပြီ”

အဘိုးကြီးကမျက်လုံးပွင့်လာပြီး ယန်ယဲ့ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ယန်ယဲ့ကပြုံးပြီး "ကျွန်တော်ကို
ပိုက်ဆံပေးမဲ့သူမရှိမှာကို
ငါကြောက်တယ်"

စကားပြောပြီးသည်နှင့် နေရာမှာပင်
ဖျတ်ခနဲ ပျောက်သွားသည်။
ဤအခိုက်အတန့်တွင်
အဘိုးကြီး၏မျက်လုံးများ
ကျဉ်းမြောင်းလာသည်။ နဂိုက

အထင်အမြင်သေးမှုအစား

လေးနက်သောအမူအရာဖြင့်

အစားထိုးလာသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူလည်း

နေရာမှာပင် ပျောက်သွားခဲ့သည်။

နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ပေါ်လာသည့်အချိန်

တွင် လူငယ်လေး၏ ရှေ့တွင်ရှိနေသည်။

ဒီအချိန်မှာ လက်သီးတစ်ချက်က

သူ့ဆီသို့ ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

လက်သီးထဲမှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ

စွမ်းအင်က အဘိုးကြီးကို ပြင်းထန်သော

ဖိအားလှိုင်းတစ်ခု ခံစားရစေသည်။

ဤအချိန်တွင် ဝတ်ရုံအောက်ရှိ

အဘိုးကြီး၏လက်များက အနည်းငယ်

လှုပ်ရှားသွားသည်။

“ဝှစ်…ဝှစ်…”

အေးစက်စက်အလင်းတန်းနှစ်ခုက
ယန်ယဲ့၏ လက်သီးများဆီသို့
ပြေးဝင်သွားသည်။

ယန်ယဲ့သည် နေရာတွင်
ရပ်တန့်နေသော်လည်း အဘိုးကြီးသည်
လွင့်ထွက်သွားသည်။ သို့သော်
သူ့လက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ
နက်ရှိုင်းသော ဒဏ်ရာနှစ်ခုကို
မြင်လိုက်ရသည်။ ၎င်းသည် အစိက

မဟုတ်ပါ၊ အဓိကကတော့ လျင်မြန်စွာ ဆွေးမြည့်နေခြင်းပင်။

“အဆိပ်လား…”

ယန်ယွဲ့သည် အဘိုးကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

အဘိုးကြီးက အေးစက်စက်ရယ်မောကာ “ဒါဟာ ပညာရှင်အဆင့်အောက်

ဘယ်သူ့ကိုမဆို သေစေနိုင်တဲ့ အဆိပ်ပဲ။ မင်း…”

သို့သော်လည်း အဘိုးကြီး၏ မျက်လုံးများက မယုံကြည်နိုင်မှုများ ပြည့်နှက်သွားသည်။ သူ့အသံကလည်း ရုတ်တရက် ရပ်သွားသည်။ ယန်ယဲ့၏လက်က လုံးဝ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာသောကြောင့်ပင် ။

အဘိုးကြီးက သူ့ကို စိုက်ကြည့်ရင်း
“မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ဤအချိန်တွင် ယန်ယဲ့သည် နေရာမှာပင်
ပျောက်သွားခဲ့သည်။

“အုန်း…”

အဘိုးကြီးက ၁ ကီလိုမီတာအကွာအထိ
ချက်ချင်း လွင့်ထွက်သွားသည်။
သို့သော်လည်း ၎င်းသည်
အဆုံးတော့မဟုတ်ပါ။ ယန်ယွဲ့သည်
သူ့ရှေ့တွင် ပြန်ပေါ်လာပြီး နောက်ထပ်
လက်သီးတစ်ချက် လှမ်းထိုးလိုက်သည်။

"ဘုန်း... ဘုန်း...ဘုန်း... ဘုန်း..."

အဘိုးကြီး အကြိမ်ကြိမ်

လွှင့်ထွက်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး

လူငယ်သည်

တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေခဲ့သည်။

အဘိုးကြီးက လုံးဝကို

ဖိနှိပ်ခံလိုက်ရသည်။ လူငယ်က

လက်သီးကို တင်းတင်းဆုပ်ထား၏။

သူသည်ဤအချိန်မှ

ကြောက်စရာကောင်းသော

လူတစ်ယောက်နှင့်

ကြုံတွေ့ရပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ပါပြီ။

“အုန်း…”

အဘိုးကြီးက မြေပြင်ပေါ်သို့

ပြုတ်ကျသွားရာ မြေပြင်တစ်ခုလုံးသည်

တုန်လှုပ်သွားခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယန်ယဲ့၏

ခြေထောက်တစ်ဖက်က

အဘိုးကြီး၏ကျောပေါ်
တက်နင်းထားလေရာ
မတ်တတ်ရပ်မနေနိုင်တော့ပေ။

အဘိုးကြီးက ပညာရှင်မဟုတ်ပါ။ သူက
အလယ်စျာန်သခင်တစ်ဦးသာဖြစ်သည်။
သို့သော်လည်း လက်ရှိတွင်
အလယ်စျာန်သခင်များက
ယန်ယဲ့အတွက် ခြိမ်းခြောက်မှုမရှိပါ။
နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ကနဦး

ဈာန်အထွတ်အထိပ်အဆင့်သို့

ရောက်နေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ဓားမပါဘဲ

သာမန် အလယ်ဈာန်သခင်များကို

အသာအယာ ဖိနှိပ်ထားနိုင်သည်။

ယန်ယွဲ့သည် အဘိုးကြီးကို မသတ်ခဲ့ပေ။

ထိုအစား လူငယ်ကို

လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“မင်းရဲ့ မျိုးနွယ်ထဲက

တစ်ယောက်ယောက်လာနေတာလား…”

လူငယ်က ယန်ယဲ့ကို
အချိန်အတော်ကြာစိုက်ကြည့်ပြီး “ငါ
မင်းရဲ့ခွန်အားကို မသိခဲ့ဘူး
ကျေးဇူးပြုလို့...”

“၁ သန်း...”

ယန်ယဲ့က လက်ညှိုးတစ်ချောင်း
ထောင်ပြရင်း “မင်းအသက်အတွက်

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

တစ်သန်း။ ၁၀မိနစ်အတွင်း

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

တစ်သန်းမတွေ့ရင် မင်းတို့ခေါင်းနှစ်လုံး

ကို

ဖြုတ်ပေးထားလိုက်မယ်”ဟုပြောလိုက်

သည်။

လူငယ်၏မျက်နှာက အေးခဲသွားကာ “ငါက လီမျိုးနွယ်၊ ကောင်းကင်ကမ္ဘာရဲ့ လီမျိုးနွယ်...”

“ကောင်းကင်အင်ပါယာအရှင်ရောက်လာရင်တောင်မှ ဘာမှမပြောင်းလဲဘူး”

ဤအချိန်တွင် ယန်ယဲ့က လူငယ်၏စကားကို ဖြတ်ပြောလိုက်သည်။ “မင်းမှာ

အချိန်သိပ်မကျန်တော့ဘူး။ ငါ့

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်တွေ

မရရင် မင်းကို ငါသတ်ပစ်မယ်”

"အဲ့ဒီလို ပြင်းထန်တဲ့ ခံစားချက်တွေ...”

အသံတစ်သံ ရုတ်တရက်

ထွက်ပေါ်လာသည်။

ခဏအကြာတွင်တော့ လက်ထဲတွင်

တုတ်ကောက်တစ်ချောင်း ကိုင်ထားသော
အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ပေါ်လာခဲ့သည်။

ပညာရှင်တစ်ပါး။

အဘိုးကြီးက ပညာရှင်ဖြစ်သည်။
အဘိုးကြီးကို မြင်သောအခါ လူငယ်က
သိသိသာသာ သက်သာရာရသွားသည်။

ထို့နောက်အဘိုးကြီးထံသို့ လျင်မြန်စွာ

ပြေးသွားကာ “အဖိုး”

အဘိုးကြီးက လူငယ်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း

“ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာ”

လူငယ်က စကားပြန်မပြောဘဲ ကောင်းကို

အနည်းငယ် ငုံ့ထားလိုက်သည်။

သို့သော်လည်း သူ့အကြည့်များက

ယန်ယွဲ့ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ရင်း

နာကျည်းမှုများ ပြည့်နှက်နေခဲ့သည်။ သူသည် ဤနေ့တွင် အမှန်တကယ်ကို သောက်ရှက်ကွဲခဲ့ရသည်။

ဤအတောအတွင်း အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း "မင်း ငါ့လီကာလန်ကိုတောင် အလေးအနက်မထားဘူး။ ဒီတော့ မင်းဘာကြောင့် ဒီလောက် ယုံကြည်မှုရှိနေတာလဲ

ငါတကယ်သိချင်မိတယ်။ လာပါ....

အဲ့ဒါဘာဖြစ်မလဲ ကြည့်ရအောင်”

ယန်ယွဲ့သည် မြေပြင်ပေါ်ရှိ

အဘိုးကြီးထံမှ ခြေထောက်ဖယ်လိုက်ပြီး

“ဂေါ်ဖီထုပ်လို ပေါ့များနေတဲ့

ပညာရှင်ဖြစ်ဖို့ မမျှော်လင့်ထားမိဘူး။

သူတို့က

သေးငယ်တဲ့အရာတွေအတွက်တောင်မှ

ပေါ်လာတယ်။

မင်းကိုတစ်ခုလောက်မေးလို့ရမလား။
လီကလန်မှာ ပညာရှင် ဘယ်နှစ်ပါး
ရှိလဲ...”

"ဘာလို့လဲ...”

အဘိုးကြီးက "ငါမလုံလောက်ဘူးလား...”
ဟု ဂရုမစိုက်ဘဲ ပြောလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က တဟားဟားရယ်လိုက်ပြီး

သူ့လက်ထဲမှာ

ဓားတစ်ချောင်းပေါ်လာသည်။

ခဏအကြာတွင် အလင်းတန်းတစ်ခု

လင်းလက်လာသည်။ ပြင်းထန်သော

ဓားစွမ်းအင်က ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ

အာကာသပြင်ကို

အက်ကွဲသွားစေပါသည်။ ထို့နောက်

ဓားစွမ်းအင်က အဘိုးကြီးရှေ့တွင်

ချက်ချင်းရောက်လာသည်။

အဘိုးကြီးက ထိတ်လန့်မသွားဘဲ

လက်ညှိုးတစ်ချောင်းဖြင့်

ပုတ်လိုက်သည်။

“အုန်း...”

ဓားစွမ်းအင်များ

ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်။ သို့သော်

ဓားတစ်ချောင်းက အဘိုးကြီး၏

လက်ချောင်းအဖျားကို ပိုင်းချသွားသည်။

“ဘုန်း…”

ပေါက်ကွဲသံထွက်ပေါ်လာပြီး

အဘိုးကြီး၏ လက်ချောင်းများက မီတာ

(၃၀)ကျော် အကွာအထိ

ပြုတ်ထွက်သွားသည်။ ဤအချိန်တွင် နောက်ထပ် ဓားတစ်ချောင်းက လေထုကို ဆုတ်ဖြဲလာကာ အဘိုးကြီး၏ ခေါင်းတည့်တည့်ခုတ်ပိုင်းချသည်။

အဘိုးကြီးက သူ့လက်ဝါးကို အပေါ်သို့ ပုတ်လိုက်သည်။

“အုန်း…”

ယန်ယဲ့သည် လွင့်ထွက်သွားသော်လည်း

အဘိုးကြီးအား နောက်ထပ်

ဓားသုံးချောင်းဖြင့်

ထပ်မံပစ်လွှတ်လိုက်သည်။

မရဏဓားချက်။

တရားစီရင်ခြင်း။ အဓိပတိဓားနှင့်

ဓားနှင့်လူ ပေါင်းစပ်ခြင်း။

ဤတိုက်ခိုက်မှုက အလွန်ပြင်းထန်သဖြင့်

ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မြေပြင်ကို

မရေမတွက်နိုင်အောင် အပိုင်းပိုင်း

ပြတ်တောက်သွားစေခဲ့သည်။

အဘိုးကြီး၏ မျက်လုံးများက

အနည်းငယ် ကျဉ်းမြောင်းသွားကာ

ရှားရှားပါးပါး လေးနက်သော

အရိပ်အယောင်တို့ ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက် အရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုးကာ လက်ဖြင့် ပုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အနီရောင် အလင်းတန်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်။

"အုန်း…”

ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံ ထွက်ပေါ်လာပြီး အဘိုးကြီးသည် မီတာ

(၃၀၀)ကျော် အကွာအထိ
လွင့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

“ဖူး…”

ယန်ယွဲ့ကတော့ ၁
ကီလိုမီတာကျော်အကွာအထိ
တွန်းထုတ်ခံလိုက်ရသည်။
သူ၏ပါးစပ်ထောင့်တွင် သွေးများ

အနည်းငယ်စီးကျနေသည်။ သို့သော်
ယန်ယွဲ့၏ မျက်နှာက ပြုံးနေသည်။

ပညာရှင်တစ်ပါး။

ပညာရှင်များက သူ့အတွက်
လက်လှမ်းမမီသော အရာများ
မဟုတ်တော့ပေ။

“အဓိပတိဓား”

အဘိုးကြီးက ရုတ်တရက်
“မင်းဖြစ်နေပြန်ပြီလား…”

ယန်ယဲ့က အဘိုးကြီးကို
စိုက်ကြည့်နေသည်။ စိတ်ထဲတွင်လည်း
“ငါ့ကို ထပ်ပြီး မှတ်မိသွား ပြန်ပြီလား…”

သို့သော် သူ့လက်ထဲမှ ဓားက
ပညာရှင်များအကြားတွင်

နာမည်ကျော်ဖြစ်သောကြောင့်
အခိပ္ပါယ်ရှိပါသည်။ ၎င်းသည်
တစ်ချိန်က နတ်မျိုးနွယ်အတွက်ပင်
အကြီးအကျယ် ကြောက်ရွံ့ခဲ့ရသော
အခိပတိဓားပင်ဖြစ်သည်။

အဘိုးကြီးက "ယန်ယဲ့၊ မင်းနဲ့
ငါ့လီကလန်အကြားမှာ ရန်ငြိုးမရှိပါဘူး။
ဘာလို့ ငါတို့နဲ့
ပြဿနာလာရှာနေတာလဲ..."

“ရန်ငြိုးမရှိတာလား…”

ယန်ယဲ့က လူငယ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး “အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမကို ငါ့အကြောင်း စုံစမ်းခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ ငါ့ကိုသတ်ဖို့တောင် ကြံစည်လိုက်သေးတယ်။ အဲ့ဒါကို ရန်ငြိုးမရှိဘူးလို့ ခေါ်တာလား…။ ငါက ဂရုဏာကို ကျေးဇူးပြန်ဆပ်တက်တဲ့သူပဲ၊

ဒီတော့ ရန်ငြိုးဖွဲ့တာနဲ့ ရန်ကို
ရင်ချင်းတုန့်ပြန်တတ်တယ်။
ဒီနေ့ကိစ္စအတွက် လီကလန်ကို
သတိရနေမှာပါ။ နောင်မှာ
လာလည်လိုက်မယ်”

စကားပြောပြီးနောက်
လှည့်ထွက်သွားသည်။

ဤအတောအတွင်း အဘိုးကြီးက

“ငါ့လီကလန်က တာအိုလမ်းစဉ်နဲ့

ဆက်စပ်နေတယ်”

“ဒါငါ့ကိစ္စမဟုတ်ဘူး”

ယန်ယဲ့က နောက်ပြန်လှည့်ကာ

အဘိုးကြီးကို စိုက်ကြည့်ပြီး

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါက တစ်ကမ္ဘာလုံးနဲ့

ရန်သူဖြစ်နေပြီလေ။ ဒီတော့ လီကလန်

ထပ်ရှိနေရင် ဘာမှမထူးခြားတော့ဘူး။

ပိုဆိုးလာရင် မင်းကို ငါနဲ့အတူ

ဆွဲချလိုက်မယ်။ ငါ...”

အဘိုးကြီးက ရုတ်တရက်

“အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်

၁သန်းပေးမယ်”

Translated by NyiNyiSoe

May Be:

...အပိုင်း ၂၄၅၇

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

“အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်တွေ

လျော်ကြေးပေးမယ် လား”

ယန်ယဲ့သည် အံ့အားသင့်သွားပြီးနောက်

သူက ပြုံးကာ "အို့...ဒါဆို မင်းက

တာအိုလမ်းစဉ်နဲ့ အတူတူရှိနေတာ

တစ်ဖက်တည်းလား။ ဪ ငါတို့က

တစ်ဖက်တည်း ဖြစ်နေတာကို

ဒါတွေအားလုံးက နားလည်မှုလွဲနေတာ

တကယ့်ကို နားလည်မှုလွဲနေတာပါ”

အဘိုးကြီးက ယန်ယဲ့ကို

မော့ကြည့်ပြီးနောက်

သိုလှောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်း

ပစ်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ယန်ယွဲ့က စကားပြောခါနီးတွင်

လူငယ်ကို ချက်ချင်းဆွဲခေါ်ပြီး

ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ယန်ယွဲ့သည် သိုလှောင်လက်စွပ်ကို

စစ်ဆေးကြည့်ပြီးနောက်

ဒေါသတကြီးဖြင့် “သောက်ကျိုးနည်း၊
ငါ့ကို လှည့်စားသွားတယ်”

သို့လျှောင်လက်စွပ်က
အလွတ်မဟုတ်သော်လည်း
အင်မော်တယ်သလင်းကျောက်
(၃၅,၀၀၀၀) သာရှိခဲ့သည်။
တစ်သန်းမဟုတ်ခဲ့ပါ။

တိမ်တိုက်များအကြား တစ်နေရာတွင်

လူငယ်က အဘိုးကြီး၏နောက်တွင်

လေးလေးစားစား ရပ်နေခဲ့သည်။

စကားတစ်ခွန်းမှမပြောရဲပေ။

အဘိုးကြီးက ရုတ်တရက်

မေးလိုက်သည်။

"မင်း သူ့အကြောင်းသိချင်နေတာလား...”

လူငယ်က ခဏာမျှတုံ့ဆိုင်းသွားပြီး “အဖိုး၊ ငါတို့ လီကလန်ကိုတောင် ဒီလောက် ခြိမ်းခြောက်နိုင်တယ်။ သူကအရမ်းသန်မာနေတာလား…”

အဘိုးကြီးက လူငယ်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရာ လူငယ်က စကားဆက်မပြောတော့ပေ။

အဘိုးကြီးက

“ငါသူ့ကိုသတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ၉၀%

ယုံကြည်မှု ရှိတယ်”

လူငယ်က အဘိုးကြီးကို စိုက်ကြည့်ကာ

နောက်မှမေးသည်။ “ဒါပေမဲ့

နောက်ဆက်တွဲကရော”

“သူ့နောက်မှာ တာအိုလမ်းစဉ်နဲ့

လက်နက်လမ်းစဉ်တွေ

ရပ်နေတယ်ဆိုတာ

သတင်းအချက်အလက်တွေအများကြီးရှိ

တယ်။ သူတို့အတွက် သူက

ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ

ငါမသိပေမဲ့။ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက

သူ့အပေါ် ဆုကြေးထုတ်ပြန်ထားတယ်။

သူ့နောက်ကိုလိုက်ဖို့ အနည်းဆုံး

ပညာရှင်သုံးပါးတောင်

စေလွှတ်ထားသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့သူတို့အခု

ဘယ်ရောက်နေလဲဆိုတာ ငါမသိဘူး။

ယန်ယဲ့ကတော့

အသက်ရှင်နေသေးတာပဲ”

လူငယ်က “လက်နက်လမ်းစဉ်နဲ့

တာအိုလမ်းစဉ်နှစ်ခုစလုံးက သူ့ကို

ပံ့ပိုးနေတာလား…” ဟုမေးလိုက်သည်။

အဘိုးကြီးက ခေါင်းခါလိုက်ပြီး

“ငါသိပ်တော့ အသေအချာမသိဘူး။

လက်နက်လမ်းစဉ်နဲ့ တာအိုလမ်းစဉ်တို့

နှစ်ဦးစလုံးက သူ့ကိုမကူညီရင်တောင်

သူကိုယ်တိုင်က သာမန်မဟုတ်ဘူး။

ဒါ့အပြင် ပညာရှင်မဟာမိတ်အဖွဲ့က

သူ့ကိုတိုက်ခိုက်နေတာ ထူးဆန်းတယ်။

ဒါဟာ ကြီးမားတဲ့ရေဝဲကြီးတစ်ခုပဲ။

ဒါမှမဟုတ် ယန်ယွဲ့ကိုယ်တိုင်က ရေဝဲလို့

ဆိုရမယ်။ ဒါဟာ လမ်းစဉ်တွေအကြားက

တိုက်ပွဲရဲ့ အဓိက ရေဝဲ။

ငါတို့လီကာလန်က ဒီထဲကို လုံးဝ

မဝင်ရောက်နိုင်ဘူး။ မဟုတ်ရင် ငါတို့

ချေမှုန်းခံရလိမ့်မယ်”

ဤအချက်အထိ ဆက်ပြီးသောအခါ

လူငယ်အား စူးစိုက်ကြည့်ကာ

"ငါငယ်ငယ်ကတည်းက

မကျေနပ်ဖြစ်တက်လို့ တိုက်ခိုက်ချင်တဲ့

လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့

ဆန္ဒကိုနားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့

သတိထားပါ။ မင်းကိုယ်မင်း ဒါမှမဟုတ်

မင်းမျိုးနွယ်စုက အဲ့ဒီအတွက်နဲ့

သေခြင်းကို ဦးတည်တဲ့

လမ်းကြောင်းပေါ်ကို ဘယ်တော့မှ

မရောက်သွားစေနဲ့”

လူငယ်က “အဖိုး၊ နားလည်ပါပြီ။
ငါအရမ်းကြီး စိတ်ဆိုး
ဒေါသထွက်မနေတော့ဘူး”

အဘိုးကြီးက ခေါင်းခါပြပြီး “လူတိုင်းက
ကိုယ့်ဘဝကို ရှုးသွပ်နေကြတာ။
စိတ်အားထက်သန်မှုဆိုတာ
လူတစ်ယောက်ရဲ့ မောင်းနှင်အားနဲ့
ဆက်စပ်နေတယ်။
စိတ်မြန်လက်မြန်မဖြစ်သင့်ပေမဲ့ မင်းရဲ့

မောင်းနှင်မှုကို ဆုံးရှုံးလို့မဖြစ်ဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲ့ဒါကို

သင်ခန်းစာတစ်ခုအနေနဲ့ မှတ်ယူပါ"

လူငယ်က ရုတ်တရက် "ငါတို့အဲ့ဒါကို

လက်လွှတ်လိုက်မှာလား..."

အဘိုးကြီးက

ယန်ယွဲ့ပျောက်ကွယ်သွားသည့်နေရာကို

တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး

“သူဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကို
တော်တော်များများကသိကြမယ်ထင်ပါ
တယ်”

စကားပြောပြီးနောက် သူ၏ညာလက်ကို
ဝှေ့ယမ်းကာ လူငယ်နှင့်အတူ
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ယန်ယွဲ့သည်
ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်မှ

ထွက်ခွာမသွားဘဲ မြို့ထဲတွင်

လျှို့ဝှက်နေတစ်ခုကို ရှာလိုက်သည်။

မူလစေတီထဲတွင် ယန်ယွဲ့သည်

သွေးကောရီ၏ဝိညာဉ်ကို

အဝိဇ္ဇာသစ်သားပေါ်၌

ချထားလိုက်သည်။ ခဏအကြာတွင်ပဲ

ကြည်လင်သောအပြာရောင်

အလင်းတန်းများ ဖြာထွက်လာသည်။

သွေးကောရီ၏

မူလစိတ်ဝိညာဉ်တစ်ခုလုံးအား
ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

“အဲ့ဒါအလုပ်ဖြစ်တယ်”

ယန်ယွဲ့၏ နှလုံးသားထဲမှ
အပျက်သဘောဆောင်သော
ခံစားချက်များ နောက်ဆုံးတော့
သက်သာရာရသွားလေသည်။
သွေးကောရီက သူ့ကို

ကယ်တင်ရန်အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို

ဖောက်ခွဲဖို့ တွန့်ဆုတ်မနေခဲ့ပေ။

ဧင်းသည်

သူမမေ့လျော့နိုင်သောအရာပင်ဖြစ်သည်

။ ကံကောင်းထောက်မစွာ သူသည် ပြန်ပြီး

ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့သည်

မူလစေတီမှ ထွက်သွားပြီး

ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်မှ

ထွက်လာခဲ့သည်။

ယခုသူရောက်နေသည်ကို

ထုတ်ဖော်ပြသလိုက်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်

သူထံသို့

တစ်စုံတစ်ယောက်ရောက်လာတော့မည်

ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။

ထိုကြောင့် ယခုအချိန်ထွက်မသွားပါက

နောင်တွင်

လုံးဝထွက်သွားနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

ယန်ယဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ထွက်သွားရန်
ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော်
ညာဘက်သို့ ရုတ်တရက်
လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သူ့ဆီသို့
ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်လာနေသော
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားကို
မြင်လိုက်ရသည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက
ပခုံးပေါ်တွင် ပုဆိန်ကြီးတစ်လက်

ထမ်းပိုးထားသည်။ ပုဆိန်ကြီးက

၎င်း၏အရွယ်အစားထက်ပင် (၂)ဆ

ပိုကြီးမားသည်။ အခြားသူမဟုတ်ပေါ

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက ယန်ယဲ့နှင့်

ယခင်ကတွေ့ခဲ့ဖူးသည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားသည်

ယန်ယဲ့ကို ဖြတ်သွားသောအခါ

ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်ပြီး

ရှေ့ဆက်မသွားဘဲ

စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ယန်ယဲ့သည်

ခဏမျှတုံ့ဆိုင်းသွားပြီး အသံမထွက်ဘဲ

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား၏ နောက်မှ

လိုက်သွားခဲ့သည် မြို့ထဲတွင်

ယန်ယဲ့သည်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားနှင့်အတူ

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမသို့

လိုက်သွားခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင် လေလံပွဲ ဆက်ပြီး

ကျင်းပနေဆဲဖြစ်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားသည်

မည်သည့်အတားအဆီးမှ မကြုံတွေ့ရဘဲ

လေလံခန်းမထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

သို့သော် သူသည် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း

မဝင်လာခဲ့ဘဲ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး

ဝင်သွားခဲ့သည်။ မည်သူမျှ

သတိမထားပေ။ ယန်ယွဲ့သည်

ခဏမျှတုံ့ဆိုင်းသွားပြီး အပြင်ကို

လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အကယ်၍ ဤအရာသည်

ယခင်ကဆိုလျှင် ပညာရှင်များထံမှ

စိတ်အာရုံအသိကို

ဖုံးကွယ်ထားနိုင်စွမ်းမရှိပေ။

သို့သော်လည်း သူ့တွင်

ဗောဓိအရွက်ရှိကာ ၎င်းကို

ဓားနယ်မြေနှင့်

ပေါင်းစပ်လိုက်သဖြင့် ပညာရှင်များပင်
စိတ်အာရုံအသိဖြင့်
ရှာဖွေနိုင်မည်မဟုတ်တော့ပေ။

လေလံပွဲသည် ကျယ်လောင်သော
ဆူညံသံများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။
လေလံပွဲကို ဆက်လက်
လုပ်ဆောင်နေဆဲဖြစ်သည်။
စင်မြင့်အထက်တွင် ချစ်စရာကောင်းပြီး
ချောမောလှပသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးက

ရပ်နေကာ ရတနာများကို အပြုံးဖြင့်
မိတ်ဆက်ပေးနေသည်။ ယန်ယွဲ့သည်
အရိပ်ထဲတွင်ပုန်းအောင်းနေသော
သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသားကို
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ထိုလူက
ယန်ယွဲ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သော်လည်း
ခဏအကြာတွင် အကြည့်ကို
ရုတ်သိမ်းလိုက်သည်။

အချိန်များတရွေ့ရွေ့နှင့်
ကုန်ဆုံးလာပါတော့သည်။

၁၀ မိနစ်ခန့်အကြာတွင်
ပတ်ဝန်းကျင်သည် ရုတ်တရက်
တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ဤအချိန်တွင်
စင်မြင့်အထက်ရှိ အမျိုးသမီးက
ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရုတ်တရက်
တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ပြုံးကာ

“အားလုံးပဲ

နောက်တစ်ခုက ဒီနေ့လေလံပွဲအတွက်

နောက်ဆုံးပစ္စည်းဖြစ်လိမ့်မယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့နှစ် (၃၀) အတွင်းမှာ ငါတို့

လေလံတင်ရောင်းချခဲ့တဲ့

အကောင်းဆုံးရတနာလို့ ဆိုနိုင်တယ်။

အားလုံးကို စိတ်မပျက်စေရပါဘူး။

ကောင်းပြီ ချုံပုတ်ပတ်ပတ်လည်မှာ

ပတ်ရိုက်မနေတော့ဘဲ အားလုံးကို

ထုတ်ဖော်ပြလိုက်မယ်”

စကားဆုံးသည်နှင့် သူမ၏

လက်ခုပ်နှစ်ဖက်ကို

လက်ခုပ်တီးလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် လက်ထဲ၌

အလွန်ရှည်လျားသော

သေတ္တာတစ်လုံးပိုက်ထားသော

ပိုက်ထားသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက်
စင်မြင့်အထက်တွင် ပေါ်လာခဲ့သည်။

အဘိုးကြီးက ပညာရှင်ဖြစ်သည်။

ယန်ယွဲ့သည် အဘိုးကြီးကို
မှတ်မိလိုက်သည်။ ၎င်းသည်
အစောပိုင်းက သူနှင့် ရင်ဆိုင်ဖူးသော
အဘိုးကြီးဖြစ်သည်။
ယန်ယွဲ့၏အကြည့်များက

သလင်းကျောက်သေတ္တာအပေါ်ကျဆင်း
သွားသည်။ ပညာရှင်တစ်ပါးပင်
ထွက်ပေါ်လာလောက်အောင်
မည်သည့်ရတနာမျိုး ရှိနေသနည်း။

အမျိုးသမီးက အဘိုးကြီးကို ဦးညွှတ်ပြီး
“ကျေးဇူးပါပဲ ဘိုးဘေး”

အဘိုးကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြီး
ဘေးဘက်ကို ရွှေ့လိုက်သည်။

မိန်းမလှုက လက်ကို ညင်သာစွာ
ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်နှင့်
ကျောက်စိမ်းသေတ္တာထဲမှ
ငွေရောင်ကြိုးတစ်ချောင်း
လွင့်မျောလာသည်။

" ငွေရောင်လုံ့တစ်ချောင်း လား…”

လှံ့က တစ်မီတာကျော် ရှည်လျားပြီး
ငွေရောင် တဖျပ်ဖျပ်တောက်ပနေသည်။

ထိပ်ဖျားပိုင်းတွင် လက်သီးဆုပ်အရွယ်

ပုလဲတစ်လုံးပါရှိသည်။

ဂရုတစိုက်ကြည့်လျှင် ပုလဲက

စစ်မှန်သော

မျက်လုံးတစ်လုံးဖြစ်ကြောင်း

သတိပြုမိပေမည်။

လုံ့ကိုယ်ထည်တစ်ခုလုံးကို ငွေရောင်

အကြေးခွံများဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည်။

၎င်းအပြင် ငွေလုံ့ ပတ်ပတ်လည်တွင်

အနီရောင်ချည်မျှင်များ ဖုံးအုပ်ထားကာ
သေတ္တာအထဲ၌ အလင်းရောင်
အတားအဆီးတစ်ခုရှိနေသည်။

ဤအတောအတွင်း အမျိုးသမီးက
ရုတ်တရက် ပြုံးလိုက်ပြီး “လူတိုင်း
ဒီငွေလုံကို နတ်လုံခေါ်တယ်။ ဒါဟာ
နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့ နံပါတ် (၁)
စစ်နတ်ဘုရားရတနာ”

“နတ်မျိုးနွယ်”

ပတ်ဝန်းကျင်သည်

တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ခွန်အားရှိသူတိုင်း

(သန်မာသူတိုင်း)က နတ်မျိုးနွယ်

အကြောင်းကို

ကောင်းကောင်းသိကြသည် ၎င်းက

လွန်ခဲ့သောအတိတ်ကာလနှစ်များက

လောကသုံးပါး၏

အုပ်စိုးအရှင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့မဟုတ်

နတ်မျိုးနွယ်ကို လောကသုံးပါး၏

ပိုင်ရှင်ဟု ခေါ်သင့်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မျိုးနွယ်ခြားအားလုံးက

နတ်မျိုးနွယ်ကို ရိုသေစွာ

ဆက်ဆံကြရသည်။ သို့သော်

နတ်မျိုးနွယ်၏

စစ်နတ်ဘုရားအကြောင်းတော့

တော်တော်များများက မကြားဖူးပါ။

သို့သော်ထိုစကားကို ကြားသောအခါ

အမှောင်ထဲ၌ ပုန်းအောင်းနေသော
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား၏ မျက်ခွံများ
အနည်းငယ် လှုပ်ယမ်းလာသည်။
ဤအချိန်တွင် သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား
ရောက်လာသည့်အကြောင်းအရင်းကို
နောက်ဆုံးတော့ နားလည်လိုက်သည်။

ယခင်က သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားကို
တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုမြို့တွင်
တျန်းရှုနှင့်တွေ့ဆုံချိန်က ဖြစ်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက ကောရာဇ်ရွှမ်းယွမ်၏ ဂူသချိုင်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူသည် နတ်မျိုးနွယ်၏ရတနာအတွက် ဤနေရာတွင် ရောက်လာသည်မှာ သိသာပါသည်။

ယန်ယဲ့သည် စင်မြင့်ထက်ရှိ အဘိုးကြီးကို စိုက်ကြည့်ပြီး မျက်လုံးထဲ၌

သနားသောအရိပ်အယောင်တချို့

ပေါ်လာသည်။

Translated by NyiNyiSoe.

...အပိုင်း ၂၄၅၈

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

နတ်မျိုးနွယ်သည် လောကသုံးပါးကို

နောက်တစ်ကြိမ်

ထွက်ပေါ်လာသော်လည်း

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမသည်

နတ်မျိုးနွယ်၏ နံပါတ် (၁) ရတနာကို

ပေါ်တင် လေလံတင် ရောင်းချနေ၏။

ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ်တူးသည်နှင့်

အတူတူပင် မဟုတ်ပါလား...။

စင်မြင့်အထက်ရှိ အမျိုးသမီးက

သေတ္တာကိုမြှောက်လိုက်ပြီး "လူတိုင်း

ပညာရှင်အဆင့်မှ ရှိနေပေမဲ့။ ဒါဟာ

သာမန်ပညာရှင်အဆင့်

ရတနာတစ်ခုမဟုတ်ပါဘူး။

တကယ်တော့ ဒါကို ပညာရှင်အဆင့်

နဂါးတစ်ကောင်ကနေ ဖန်တီးထားတာပဲ။

ဒါ့အပြင် နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့

တခြားရတနာတွေကိုပါ ပေါင်းစပ်ပြီး

ဖန်တီးခဲ့သေးတယ်။

အတိတ်နှစ်တွေတုန်းက

မျိုးဆက်ဟောင်းတစ်ယောက်တောင်မှ

အဲ့ဒါကို

လွယ်လွယ်ကူကူ မဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ဘူး”

ဤအချိန်တွင် သူမ၏မျက်နှာပေါ်တွင်

အပြုံးတစ်ခုပေါ်လာကာ

“ဒီနတ်ရတနာကို ပိုင်ဆိုင်ရင်

တစ်စုံတစ်ယောက်က

ကျင့်ကြံမှုအဆင့်ထက် အဆင့်ကျော်ပြီး

ရန်သူတွေကို သတ်နိုင်လိမ့်မယ်။

တစ်ယောက်က

အလယ်စျာန်သခင်ဆိုရင်တောင်

ပညာရှင်တွေကို သတ်နိုင်တယ်။ ဒါဟာ

ချဲ့ကားပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကို

နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့

လျှို့ဝှက်နည်းစနစ်တွေအများကြီးနဲ့

ပေါင်းစပ်ဖန်တီးထားလို့

ရုပ်ခန္ဓာအကာအကွယ်တွေနဲ့

ဆန်းကြယ်ချီစွမ်းအင်အတားအဆီးတွေ

ကို ချိုးဖျက်နိုင်တယ်။ ဒါ့အပြင် အထဲမှာ

နဂါးဝိညာဉ်အကြွင်းအကျန် ရှိနေတုန်းပဲ။

ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက်က

ကြောက်စရာကောင်းတဲ့

ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူနဲ့ ကြုံတွေ့ရင်တောင်

အဲ့ဒီဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူက

ဘာမှခြိမ်းခြောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဤအတောအတွင်း

အသံတစ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဒီလက်နက်ရဲ့ ထိပ်မှာ

နဂါးမျက်လုံးနှစ်လုံးရှိသင့်တယ်။ ဘာလို့

တစ်လုံးပဲရှိရတာလဲ...”

အမျိုးသမီးက အခန်းတစ်ခန်းကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ပြုံးကာ

“မှန်တယ် နဂါးမျက်လုံးနှစ်လုံးပါပြီးတော့

ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ အရာအားလုံးကို

မြင်နိုင်တယ်။ ဟုတ်တယ်၊ အဲ့ဒါက

နည်းနည်းတော့ချဲ့ကားတာပဲ။ ဒါပေမဲ့

ဒီလောကမှာ ဖုံးကွယ်နည်း (၁၀)မျိုးရှိရင်

အဲ့ဒါက (၉)ခုကို မြင်နိုင်တယ်။

မျက်လုံးတစ်လုံးဆုံးရှုံးသွားရင်တောင်

အဲ့ဒါက (၆)ခု ဒါမှမဟုတ် (၇)

ခုလောက်ကိုတော့ မြင်နေရတာက

ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး။

ဘာကြောင့်ပျက်စီးသွားတာလဲ ဆိုတာနဲ့

ပတ်သက်ရင်တော့ အဲ့ဒီအချိန်တုန်းက

ဒီလောကရဲ့ နံပါတ်(၁)ဓားကို ပြောရမယ်”

“နံပါတ်(၁)ဓား”

အမျိုးသမီးက

ပြုံးပြီး “လောကသုံးပါးမှာ

နံပါတ်(၁)ဓားအကြောင်း လူတိုင်း

လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေမှာကတည်းက

ကြားဖူးကြမှာ သေချာပါတယ်။

ဟုတ်တယ် အဓိပတိဓားပဲ၊

ကေရာဇ်ရွှမ်းယွမ်ရဲ့ ဒဏ္ဍာရီနတ်ဓား၊

နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့ စစ်နတ်ဘုရားနဲ့

ကေရာဇ်ရွှမ်းယွမ်အကြားတိုက်ပွဲမှာ

အခြားမျက်လုံးတစ်လုံး

ဆုံးရှုံးသွားခဲ့တယ်။

အဓိပတိဓားက အဲ့ဒါကို

ထုတ်ယူသွားခဲ့တာ”

သူမက ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး

ပြုံးကာ “လူတိုင်း အဓိပတိဓားကို

အခုယန်ယဲ့နဲ့အတူရှိနေတယ်။

ဓားဝိညာဉ်မနိုးထသေးပေမဲ့ တစ်နေ့နေ့မှာ

ပြန်ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လူတိုင်းက

ယုံကြည်မှုရှိရင် ယန်ယဲ့ကို

သွားရှာနိုင်ပါတယ်။ အို့… ဒါနဲ့

ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ အနေနဲ့ သတိတစ်ခုတော့

ပေးခွင့်ပြုပါ။ ယန်ယဲ့က အခု

ကနဦးစျာန်ပဲရှိသေးတယ်။

မကြာသေးခင်က

ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်မှာ သူ့ကိုယ်သူ

ပြသခဲ့တယ်။ ဒါဆိုသူဒီအနီးအနားမှာ

ရှိနေတာဖြစ်နိုင်တယ်”

မိန်းမလှက ချိုချိုသာသာပြုံးသည်။

ယန်ယဲ့သည် မိန်းမလှကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူဘာတွေးနေမှန်းမသိနိုင်ပေ။

ဒီအတောအတွင်းအမျိုးသမီးက“

ကောင်းပြီ။ လူတိုင်း၊ ဒါက

နတ်ရတနာဖြစ်လို့

နည်းနည်းတော့ တန်ကြေးကြီးတယ်။

လေလံကြမ်းခင်းဈေးက

အင်မော်တယ်သလင်းကျောက် (၅)သန်း။

အနိမ့်ဆုံး တစ်ခါတိုးတိုင်း

(၁)သန်းတိုးရမယ်။ ငါ…”

သူမ၏အသံက ရုတ်တရက်

ရပ်သွားသည်။

“ဆူး…”

ခဏအကြာတွင် အမျိုးသမီး၏

ခန္ဓာကိုယ်က နှစ်ခြမ်းကွဲသွားသည်။

သူမ၏အတွင်းအင်္ကျီများက

မြေပြင်တစ်ခုလုံး ဖြန့်ခင်း

ပြန့်ကျဲသွားသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည်

ချက်ချင်းငြိမ်သွားသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က ဤနေရာတွင်

ပြဿနာရှာနေသည်ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တွင် အဘိုးကြီး၏

မျက်လုံးများက အနည်းငယ်

ကျဉ်းမြောင်းလာပြီး

အေးစက်စက်အငွေ့အသက်များ

ပျံ့လွင့်လာသည်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားတစ်ဦးက

စင်မြင့်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

လူတိုင်း၏အကြည့်များက

သူ့အားလွှမ်းခြုံသွားသည်။

နောက်ဆုံးတွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

စင်မြင့်ထက်သို့ ရောက်လာပြီး သူက အဘိုးကြီးကို လျစ်လျူရှုပြီး နတ်မျိုးနွယ်၏ စစ်နတ်ဘုရားလုံကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ၏ မျက်လုံးထဲ၌လည်း စိတ်ခံစားမှု အများအပြားပေါ်လာခဲ့သည်။

သူက "အချိန်က အရာအားလုံးကိုပြောင်းလဲစေတယ်"

အဘိုးကြီးက “ဒါက အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား...”

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက “တစ်စုံတစ်ယောက်က မင်းကိုလေလံဆွဲခိုင်းတာလား ဒါမှမဟုတ် မင်းကိုယ်တိုင် ရခဲ့တာလား...”

အဘိုးကြီးက လက်သီးများကို

ဖြည်းညင်းစွာ ဆုပ်ထားပြီး “မင်းက

တကယ်ဖြစ်နေတာထင်တယ်”

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ရုတ်တရက် သူ၏ပခုံးထက်မှ

ပုဆိန်ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အဘိုးကြီးအား

ခုတ်ချလိုက်သည်။

"ဘုန်း…"

လေလံခန်းမတစ်ခုလုံး
ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသည်။
မရေမတွက်နိုင်သောလူများ
အနီးပတ်ဝန်းကျင်သို့ ကမန်းကတန်း
ထွက်ပြေးကြသည်။

ပညာရှင်တစ်ပါး၏ စွမ်းအား။

ဤတိုက်ခိုက်မှုသည် လေလံခန်းမကို
ဖျက်ဆီးပစ်ရုံမကဘဲ တစ်မြို့လုံးကို
ထိတ်လန့်သွားစေခဲ့သည်။ မြို့တော်သည်
သဘာဝအတိုင်း
ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိသည်။ အမှန်တော့
မြို့ထဲတွင် စည်းမျဉ်းများရှိခဲ့သည်။
စည်းမျဉ်းများကို သဘာဝအတိုင်း
လိုက်နာရပါမည်။ ထို့ကြောင့်
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား

တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
လေလံခန်းမအထက်သို့ ဒေါသကြီးသော
အမျိုးသမီးတစ်ဦးရောက်လာသည်။

သူမက လေလံခန်းမမှ အဘိုးကြီးကို
လှမ်းကြည့်ကာ "အကြီးအကဲလီ၊
ဘာဖြစ်နေတာလဲ..." ဟုမေးလိုက်သည်။

အကြီးအကဲလီက သက်လတ်ပိုင်းအမျိုး

သားကို စိုက်ကြည့်ကာ

“မင်းသူ့ကိုမေးသင့်တယ်”

မိန်းမလှက သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားကို

စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက သူမကို

လျစ်လျူရှုကာ အကြီးအကဲလီဆီသို့

“နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးတစ်ခုပေးမယ်။

ဒါကို အခြားတစ်ယောက်ယောက်က

လေလံတင်ထားသလား ဒါမှမဟုတ်

မင်းရဲ့ အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမက

ကိုယ်တိုင်ရခဲ့တာလား…”

“ငါ…”

အမျိုးသမီးက

တစ်ခုခုပြောချင်သော်လည်း

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

နောက်လှည့်ကာ ပုဆိန်ဖြင့်

ခုတ်ချလိုက်သည်။

“ဆူး...”

အာကာသပြင်သည် ကွဲထွက်သွားသည့်

အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“အုန်း....”

အမျိုးသမီးက ၁ ကီလိုမီတာအကွာအထိ လွင့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက သူမကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး “ဒါငါ့ကိစ္စပဲ။ နောက်တစ်ကြိမ် ဝင်စွက်ဖက်ရင် သေလိုက်” စကားပြောပြီးနောက် လှည့်လိုက်သည်။

“မင်းတို့ရဲ့ ဌာနချုပ်က ဘယ်မှာလဲ…”

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမ၏ ဌာနချုပ်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင် အဘိုးကြီး၏မျက်နှာပေါ်တွင် လေးနက်သောအမူအရာတစ်ခုပေါ်လာသည်။ သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက ဤနေရာတွင် ပြဿနာရရှိတင်မကဘဲ နောက်ခံမှာအလွန်ထူးခြားကြောင်း

သိလိုက်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့ သို့မဟုတ်

အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမ၏

ဌာနချုပ်ကို သွားရဲမည်မဟုတ်ပေ။

အဘိုးကြီးက

ဤအချက်ကိုတွေးတောရင်း

ငြိမ်းသက်သွားကာ

"ငါ့ရဲ့ အင်မော်တယ် ရတနာခန်းမက

အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခုမဟုတ်ပေမဲ့...."

ဟု ထိုသို့ပြောလိုက်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ဘာမှပြန်မပြောပဲ ဖျတ်ခနဲ

ပျောက်သွားသည်။

"အုန်း..."

မြို့ထဲတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ

စွမ်းအားလှိုင်းကြီး ပေါက်ကွဲထွက်ကာ

တစ်မြို့လုံး တုန်လှုပ်သွားသည်။

မိန်းမလှက မျက်နှာပျက်သွားသည်။

သူမတိုက်ခိုက်ရန်ပြင်လိုက်စဉ်

နတ်ဘုရားစိတ်အာရုံအသိတစ်ခုက

ပိတ်လှောင်ထားသည်။ နတ်အာရုံအသိကို

အာရုံခံပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ

မိန်းမလှ၏အမူအရာက

ပြောင်းလဲသွားသည်။ သို့သော်လည်း

ဤအချိန်တွင်

ပတ်ဝန်းကျင်မြင်ကွင်းသည်

ပြောင်းလဲသွားလေသည်။ မိန်းမလှက

ကြယ်တာရာကောင်းကင်ပြင်ထဲတွင်ရှိနေ

သည်။

သူမ၏အထက်တွင် မရေမတွက်နိုင်သော

ကြယ်တာရာများနှင့်

အာကာသပြင်များရှိနေသည်။

မိန်းမလှက လက်သီးများကို

ဖြည်းညင်းစွာ ဆုပ်ကာ

တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော်

သူမအထက်ရှိ ကြယ်တာရာများ

ရုတ်တရက် တုန်လှုပ်သွားပြီး လျင်မြန်စွာ

ရွေ့လျားလာခဲ့သည်။ ထိုနောက်တွင်

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော

စွမ်းအားစက်ကွင်းတစ်ခုက

အမျိုးသမီးအထက်တွင် ပေါ်လာသည်။

အမျိုးသမီးက

အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ

ငေးကြည့်နေမိသည်။ သူမ၏

မျက်လုံးများက ရုတ်တရက်

ကျဉ်းမြောင်းလာခဲ့သည်။

မျက်လုံးထဲ၌ မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့်

"ကြယ်တာရာများကို

ရွေ့လျားခြင်း(ကြယ်တွေကို ဗျူဟာလို

ရွေ့ခိုင်းနိုင်တယ်)။ နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့

ဗျူဟာမှူး... နင်က နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့
ဗျူဟာမှူးပဲ"

ဤအချိန်တွင် အဆုံးမဲ့ကြယ်တာရာများ
ဆင်းသက်လာသောကြောင့်
မိန်းမလှ၏အသံက ရုတ်တရက်
ရပ်တန့်သွားသည်။ အသက်ရှူ (၃)ရှိုက်စာ
အကြာတွင်
ကြယ်တာရာအလင်းရောင်များ
တဖျတ်ဖျတ် လက်ကာ မိန်းမလှက

ကောင်းကင်ကနေ ဖြည်းညင်းစွာ

ပြုတ်ကျသွားသည်။

ဤမြင်ကွင်းကြောင့် အကြီးအကဲလီ၏

အမူအရာက ဆိုးရွားသွားခဲ့သည်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား၏

နောက်ကွယ်မှ အင်အားစုကို

လျှော့တွက်မိလိုက်ကြောင်း

သဘောပေါက်လိုက်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရန် ပြင်လိုက်သောအခါ

အကြီးအကဲလီက “ငါ့အင်မော်တယ်ရတ

နာခန်းမနဲ့မသက်ဆိုင်ဘူး။

အခြားသူတစ်ယောက်က

ပေးထားတယ်”ဟု

ကမန်းကတန်းပြောခဲ့သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက
ရပ်လိုက်ပြီး "ဘယ်သူလဲ..."
ဟုမေးလိုက်သည်။

အဘိုးကြီးက အနည်းငယ်
ချီတုံချတုံဖြစ်နေသည်။

"သူ့ကို သတ်လိုက်"

ကောင်းကင်ယံမှ အသံတစ်သံ

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

တွန့်ဆုတ်မနေဘဲ နေရာတွင်ပင်

ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ၎င်းတို့

ပတ်ဝန်းကျင်သည်

ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

အမှောင်အတိကျသွားသည်။

လောကတစ်ခုလုံး
အမှောင်အတိကျသွားပြီး
အမှောင်ထဲတွင် ဥက္ကာပျံတစ်ခုကဲ့သို့
ရောမ ပုဆိန်ကြီးကို ပိုင်းချလိုက်သည်။

ယန်ယွဲ့သည် သူ့မျက်နှာပေါ်တွင်
အလွန်လေးနက်သော
အမူအရာရှိနေသည်။

သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အမှောင်ကမ္ဘာသည်

စစ်မှန်သော အမှောင်လောကမဟုတ်ပေ။

သူသည် ဓားနယ်မြေကို

ပိုင်ဆိုင်ထားသောကြောင့်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ဖန်တီးထားသော

အတုအယောင်ကမ္ဘာတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း

ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိခဲ့သည်။ သို့သော်

ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးအပိုင်းက

သာမန်ကမ္ဘာထဲရှိ အမှောင်စွမ်းအားက

စစ်မှန်သောကမ္ဘာကို

ပျံ့မထွက်နိုင်ခြင်းပင်။

ထို့ပြင် သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

အမှောင်ကမ္ဘာထဲ၌ ရှိနေစဉ်

လက်လှမ်းမမီနိုင်လောက်အောင်

သန်မာနေပုံမှန်းသိသာပါသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်

အကြီးအကဲလီ၏မျက်လုံးများက

ပြူးကျယ်သွားကာ “လောကကို

ပြောင်းလဲခြင်း။ တကယ်ပဲ မင်းက

ဒီလောက်အဆင့်အထိရောက်နေပြီ”

ထို့နောက်တွင်တော့ လောကကို

တုန်လှုပ်သွားစေသော

စစ်ပုဆိန်တစ်လက်ဟာ

အစစ်အမှန်ကမ္ဘာဆီသို့
ပိုင်းချလာပါတော့သည်။

ယန်ယဲ့သည် ထွက်မသွားသေးပေ။
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက သူ့ကို
ထွက်သွားဖို့ အချက်မပြသောကြောင့်ပါ။
သူ့အမြင်အရတော့ ကြိုတောင့်ကြိုခဲ့
ပညာရှင်များအကြား တိုက်ပွဲကို
ကြည့်ရှုရန် အခွင့်အရေးအား
လက်လွှတ်မခံလိုပေ။ ပညာရှင်များက

ဤလောက၏

ထိပ်တန်းကျင့်ကြံသူများအဖြစ်

သတ်မှတ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ပညာရှင်များအကြား

တိုက်ပွဲသည် သူ့အား များစွာ

သင်ယူစရာများ ပေးပါလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း တိုက်ပွဲသည်

တစ်နာရီအတွင်းပြီးဆုံးသွားသောကြောင့်

အချိန်အကြာကြီး မကြည့်ခဲ့ရပေ။

ခဏလေးအတွင်းမှာပင်

ပတ်ဝန်းကျင်သည်

ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

Translated by NyiNyiSoe

May Be:

...အပိုင်း ၂၄၅၉

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး:

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ထိုနေရာတွင်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

အဘိုးကြီးလည်း

အလားတူပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း

ယန်ယွဲ့သည်

အဘိုးကြီးထံမှ ရှင်သန်ခြင်း(အသက်အ

ရိပ်အယောင်)ကို နားမလည်နိုင်တော့ပေ။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

အကြီးအကဲလီကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး “

အခုခေတ်ပညာရှင်တွေက

အရမ်းအားနည်းနေပြီလား…”

စကားပြောပြီးသည်နှင့်

အကြီးအကဲလီ၏ပုံရိပ်က

တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။

အချိန်သိပ်မကြာလိုက်ဘဲ

လုံးလုံးလျားလျား

ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

နောက်ထပ် ပညာရှင် ၁ ပါး

ကျဆုံးသွားပြီ။ (၁)နာရီအတွင်းမှာပဲ

ပညာရှင် နှစ်ပါး အသက်ခံလိုက်ရသည်။

အကြီးအကဲလီ သေဆုံးသွားပြီး

သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ

အထက်ကောင်းကင်သည်

တုန်ခါသွားသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့

အာကာသပြင်အတွင်းပိုင်းမှ

ဆံပင်ဖြူအဘိုးကြီးတစ်ယောက်

ရုတ်တရက် ထွက်လာခဲ့သည်။

သူက သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားကို

စိုက်ကြည့်ကာ

“ငါ့အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမနဲ့

ရန်ငြိုးရှိသလား...” ဟုမေး၏။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက “စစ်နတ်ဘုရားလက်နက်ကို ဘယ်သူက လေလံတင်ရောင်းချခဲ့တာလဲ...” မေးခွန်းဖြင့် ပြန်ဖြေခဲ့သည်။

အဘိုးကြီးက ခဏမျှငြိမ်သက်သွားပြီးနောက် “ငါမင်းကိုမပြောနိုင်ဘူး”

“သူ့ကိုလည်း သတ်လိုက်ပါ”

ကောင်းကင်မှအသံတစ်သံ ရုတ်တရက်
ထွက်ပေါ်လာသည်။
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက
အနည်းငယ် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။
ထိုနောက် စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ
နေရာမှာတင် ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်
ဆံပင်ဖြူအဘိုးကြီးလည်း

ပျောက်သွားခဲ့သည်။ ယန်ယဲ့သည်

အတုအယောင်ကမ္ဘာထဲသို့

နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ဤအချိန်တွင် သူ့ကို ကန်ထုတ်ခဲ့သည်။

အစပိုင်းတွင် ယန်ယဲ့သည်

နားမလည်ခဲ့သော်လည်း သိပ်မကြာဘဲ

နားလည်လိုက်သည်။ အကြောင်းကတော့

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက အဆင့်တူ ပညာရှင်နှင့် ဆုံတွေ့ရသောကြောင့်ပင်။

သို့သော်လည်း ယန်ယဲ့သည် အရှုံးမပေးဘဲ ထပ်မံ ဝင်ရောက်ရန် ပြင်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက် ကြယ်တာအလင်းတန်းတစ်ခု ဆင်းသက်လာကာ သူ့အား ဖန်သားပြင်သဖွယ်ပြောင်းကာ ယန်ယဲ့အား ဖုံးအုပ်ထားသည်။ ထိုနောက်

သူ့ရှေ့ရှိ မြင်ကွင်းက
ပြောင်းလဲသွားသည်။

အမှောင်ကမ္ဘာ။

ပညာရှင်နှစ်ပါးတိုက်ခိုက်နေခဲ့သည်။
တိုက်ပွဲပြင်းထန်မှုက
ယန်ယွဲ့ထင်ထားသည်ထက်
ကျော်လွန်သွားခဲ့သည်။
သာမန်ပုံရိပ်ယောင်ကမ္ဘာသည်

ပြို့ကျနေကော တစ်လက်မကချင်းစီ
ပျက်စီးနေခဲ့သည်။ ၎င်းသည်
ပညာရှင်များ အကြားမှ
အစစ်အမှန်တိုက်ပွဲပင်ဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့၏မျက်နှာသည် အလွန်တရာမှ
တင်းမာနေသည်။ လက်ရှိသူ့ခွန်အားက
၎င်းတို့ကို အနိုင်ယူဖို့
အခွင့်အရေးမရှိမှန်းသိလိုက်သည်။
သူ့ရှေ့ရှိ မြင်ကွင်းသည်

ပညာရှင်များအကြားမှာပင်
ခွန်အားကွာခြားမှုရှိကြောင်း
သက်သေပြခဲ့သည်။ သူတို့အကြား
ကွာဟချက်က ကြီးမားလှသည်။

ယခင်က အကြီးအကဲလီကဲ့သို့ပင်
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား သို့မဟုတ်
ဆံပင်ဖြူအဘိုးကြီးနှင့် ယှဉ်လျှင်
သူ၏ခွန်အားက အနိမ့်ကျဆုံးဖြစ်သည်။
ထိုအတိုင်းတွင် ယန်ယဲ့သည်

(၁)နာရီနီးပါးကြာအောင်

စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ထိုနောက်

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ

ကြယ်တာရာအလင်းတန်းများ

ရုတ်တရက် မှိန်ဖျော့သွားခဲ့သည်။

ထိုနောက် တစ်ချိန်တည်းမှာပင်

အမှောင်ထုထဲမှ မရေမတွက်နိုင်သော

ကြယ်အလင်းရောင်များ ပေါ်လာသည်။

သူတို့ပေါ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
ဆံပင်ဖြူအဘိုးကြီး၏ အမူအရာက
ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားပြီး "မင်းက
နတ်မျိုးနွယ်"

ယန်ယဲ့ရှေ့ရှိ မြင်ကွင်းက ရုတ်တရက်
အေးခဲသွားသည်။ အသက်ရှူ
(၁၀)ရှိုက်စာခန့်အကြာတွင်
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားနှင့်
ဆံပင်ဖြူအဘိုးကြီးက

ယန်ယွဲ့ရှေ့တွင်ပေါ်လာသည်။
နှစ်ယောက်စလုံး
အပြင်ဘက်တွင်အဆင်ပြေနေပုံရ၏။

ဆံပင်ဖြူအဘိုးကြီးက ရုတ်တရက်
“ဒါဟာ ငါတို့ကို လေလံအပ်ထားတာက
ကောင်းကင်အင်ပါယာအရှင်ပဲ”

သူက ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ပြီး
"ကျေးဇူးပြုလို့

ငါ့အင်မော်တယ်ရတနာခန်းမကို

နှမြောပေးပါ” ဟုပြောလိုက်သည်။

စကားပြောပြီးသည်နှင့်

ဆံပင်ဖြူအဘိုးကြီး၏ပုံရိပ်က

တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားစည်။

မကြာလိုက်ပေ လုံး၀ကို သဲလွန်စ မရှိဘဲ

ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။

နောက်ထပ်ပညာရှင်တစ်ပါး

အသက်ခံလိုက်ရပြန်ပြီ။

ကျင့်ကြံသူအများအပြားနှင့်

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော

နတ်ဘုရားစိတ်အာရုံအများအပြား

အဆက်မပြတ် ပျံ့နှံ့နေသော်လည်း

မည်သူမျှ ထွက်ပေါ်မလာဝံ့ပေ။ နှစ်နာရီ

မပြည့်ခင်မှာပင် ပညာရှင် သုံးပါး

အသတ်ခံလိုက်ရသည်။

ယန်ယွဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော်

အသက်ရှူ (၃) ရှိုက်စာခန့် အကြာတွင်

ယန်ယွဲ့၏

ပုံရိပ်ကတောင့်တင်းသွားသည်။

သူ့ရှေ့တွင်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားရှိနေလို့ပါ။

ထို့ပြင် သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း၌

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်အမျိုးသမီးတစ်ဦး

ရပ်နေသည်။ သူမ၏မျက်နှာကို

မမြင်ရပေ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူမက ရုတ်တရက်

"ရှားပါးလိုက်တာ"

ယန်ယွဲ့က သူမအား

အံ့အားသောအကြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်ကာ

"မင်းက..."

သို့သော် အမျိုးသမီးက ခေါင်းကို
အနည်းငယ် ခါယမ်းလိုက်ကာ
လက်တစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက
ယန်ယဲ့ဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။
ထို့နောက် သေတ္တာတစ်လုံးကို
ယန်ယဲ့ရှေ့တွင် ပစ်ချလိုက်သည်။

သေတ္တာထဲတွင်

ငွေလုံတစ်ချောင်းရှိနေ၏။ ၎င်းက

စစ်နတ်ဘုရားလုံ ပင်ဖြစ်သည်။

ယန်ယွဲ့သည် မျက်နှာပေါ်တွင်

အံ့သြမှုအပြည့်ဖြင့်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားကို

စိုက်ကြည့်ကာ "ဘာလဲ..."

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက “ဒါက
မင်းအတွက်ပဲ” ဟုဆိုသည်။

ယန်ယဲ့က ထပ်မံအံ့ဩသွားပြီး
“ဘာလို့လဲ,..”

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား ခေါင်းခါပြီး
“အဲ့ဒါရဲ့ အဖြေကို ငါလည်း သိချင်တယ်။
ဒါဟာ အရမ်းရုပ်ဆိုးပြီး

အားနည်းတဲ့သူကို
ဘာကြောင့်ပေးလိုက်တာလဲ...”

ယန်ယွဲ့သည် စကားမပြောနိုင်အောင်
ခံစားလိုက်ရသည်။ ယန်ယွဲ့သည်
သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားကို
မကျေမနပ်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဒီလူက အခြားသူတွေကို
ဘယ်လိုပြောရမလဲ မသိဘူးလား...။

“ဒါကို အရှက်မကွဲစေနဲ့”

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်အမျိုးသမီးက
ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့က မေးရန် ပြင်လိုက်စဉ်
အမျိုးသမီးက လေထဲမှာပင်
ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့က

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားအား

စိုက်ကြည့်ရင်း ´အကြီးအကဲ၊

သူကဘယ်သူလဲ...”

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက ယန်ယဲ့ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး “မဟုတ်ဘူး၊

မင်းသူ့ကို ဘယ်လိုသိတာလဲ ဆိုတာပဲ

ငါမေးချင်တာ”

ယန်ယွဲ့က အံ့သြသွားပြီး

“ငါသူ့ကိုသိတယ်”

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက “သူမ

မသိရင် မင်းသေလိမ့်မယ်။

ဒါ့အပြင် စစ်နတ်ဘုရားလုံ့ကို

မင်းလက်ထဲပေးလိုက်မှာလား…”

ယန်ယွဲ့က “သူမက ဘယ်သူလဲ…”

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားက

ပခုံးတွန့်ကာ “စစ်ဗျူဟာမှူး။

ငါ့နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့ နတ်ဦးနှောက်ပိုင်ရှင်။

သူမ မင်းကိုပေးခိုင်းလို့ ငါဘာမှ

မပြောရဲဘူး။ သူမ တစ်ခုခုလုပ်ရင်

အကြောင်းပြချက်ရှိမှာသေချာတယ်”

“သူမငါ့ကို သိနေတာလား…”

ယန်ယဲ့သည် ဦးနှောက်ကို

မှုးနောက်သွားသည်အထိ

စဉ်းစားလိုက်သော်လည်း

မည်သူဖြစ်သည်ကို မတွေးနိုင်ပေ။

သူသည် အမျိုးသမီးအများအပြားနှင့်

သိသော်လည်း နတ်မျိုးနွယ်၏

ဗျူဟာမှူးကဲ့သို့ အဆင့်မြင့်ကျင့်ကြံသူကို

မသိခဲ့ပေ။

ယန်ယဲ့က သူ့အတွေးကိုထိန်းလိုက်ပြီး

“မင်းရဲ့နတ်မျိုးနွယ်က

ဘယ်လိုအခြေအနေလဲဟု

မေးလိုက်သည်”

နတ်မျိုးနွယ်သည် မကြာခင်က

ခဏခဏလှုပ်ရှားနေခဲ့သည်။ သေချာသ

ည်မှာ နတ်မျိုးနွယ်က

တစ်ခုခုစီစဉ်နေပုံရ၏။

"ငါတို့ဘာတွေ စီစဉ်နေတာလဲ..."

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား၏

မျက်မှာပေါ်တွင်

အပြုံးတစ်ခုပေါ်လာသည်။

"မင်းသိလာမှာပါ"

စကားပြောပြီးနောက် ယန်ယဲ့၏ ပခုံးကို

ပုတ်လိုက်သည်။ "မင်းမှာ

ဘယ်လိုအရည်အချင်းမျိုးရှိလဲ

ငါမသိပေမဲ့ စစ်ဗျူဟာမှူးက မင်းကို

အရမ်းအထင်ကြီးပြီး

စစ်နတ်ဘုရားလို့တောင်ပေးခဲ့တယ်။

ဒီတော့ မင်းမှာ ထူးထူးခြားခြား

တစ်ခုခုတော့ ရှိနေမှာသေချာတယ်။

ကောင်းပြီ၊ အနာဂတ်မှာ ငါမင်းနဲ့အတူ

ယှဉ်တွဲပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရဖို့

မျှော်လင့်နေတယ်”

စကားပြောပြီးနောက်

ကောင်းကင်အထက်သို့

ပျောက်သွားသည်။

ယန်ယဲ့ကကောင်းကင်ကို

အချိန်အတော်ကြာ မော့ကြည့်ကာ

လှည့်ထွက်သွားသည်။

နတ်မျိုးနွယ်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူဝင်ရောက်

စွက်ဖက်နိုင်သော အရာတော့ မဟုတ်ပါ။

နတ်မျိုးနွယ်နဲ့

လောကသုံးပါး(မျိုးနွယ်ခြားများ)အသီး

သီးအကြားရှိ ရန်ငြိုးဖွဲ့မှုသည်

ထာဝရမပြေနိုင်သောအရာဖြစ်သည်။

ယန်ယဲ့၏စိတ်ထဲတွင်

လောကသုံးပါးသည် မကြာခင်

ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်တော့မည်ဟု

ခံစားလိုက်ရသည်။ အာကာသပြင်ထဲတွင်
ယန်ယွဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။
ဤနေရာတွင် မည်သူမျှမရှိကြောင်း
စစ်ဆေးပြီးသည်နှင့် မူလစေတီထဲသို့
ဝင်သွားခဲ့သည်။

စစ်နတ်ဘုရားလုံ။

ယန်ယဲ့သည် သူ့ရှေ့ရှိ သေတ္တာကို

စိုက်ကြည့်ရင်း ငြိမ်သက်သွားသည်။

နတ်မျိုးနွယ်၏ စစ်ဗျူဟာမှူးက

စစ်နတ်ဘုရားလုံ့ပေးလိုက်မည်ဟု

သူတောင် မမျှော်လင့်ထားပေ။ သူသည်

ဓားသမားဖြစ်သော်လည်း

ခန္ဓာကိုယ်ကျင့်ကြံသူလည်း

ဖြစ်နေသေး၏။

ထို့ကြောင့်စစ်နတ်ဘုရားလုံ့က

သူ့အတွက် သင့်တော်သည်ဟု ပြောရပါမည်။ စစ်နတ်ဘုရားလုံက အဓိပတိဓားနှင့် တရားစီရင်ခြင်းထက်ပင် သာလွန်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

မှန်သည်။ အဓိပတိဓား၏ ဓားဝိညာဉ်က အိပ်စက်နေသောကြောင့် စွမ်းအားကို အပြည့်အဝမထုတ်ဖော်နိုင်ပါ။ နောက်ဆုံးတွင် အဓိပတိဓားက စစ်နတ်ဘုရားလုံပေါ်ရှိ နဂါးမျက်လုံးထဲမှ

တစ်လုံးကိုပင် ဖောက်ယူသွားခဲ့သည်။

သို့တိုင် လက်ရှိတွင် စစ်နတ်ဘုရားလှံက

အဓိပတိဓားထက် သိသိသာသာ

အားကောင်းနေ၏။ ယန်ယွဲ့သည်

သူ့လက်ကို ဆန့်ထုတ်ပြီး

စစ်နတ်ဘုရားလှံကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးခဲသွားသလို

ခံစားလိုက်ရသည်။

ခဏအကြာတွင် ဇင်းပတ်ပတ်လည်ရှိ

နဂါးအကြေးခွံများသည် စတင်

တုန်ခါလာပြီး အချိန်မရွေး

အသက်ပြန်ရှင်လာပုံရ၏။ ယန်ယွဲ့သည်

ဖြည်းဖြည်းချင်း အားစိုက်လိုက်ပြီး

စစ်နတ်ဘုရားလှံကို ဖြည်းဖြည်းချင်း

မလိုက်သည်။ ထိုခဏလေးမှာပဲ

မူလစေတီထဲ၌ နဂါးဟိန်းသံ

ကျယ်လောင်စွာ ပျံ့လွင့်လာသည်။

လူတိုင်း သွေးဆူသွားလောက်အောင်
အဆုံးမရှိ တိုက်ခိုက်ချင်စိတ်များ
ပြည့်နှက်နေသည်။ ယန်ယဲ့သည်
စစ်နတ်ဘုရားလှံကို မြေပြင်ပေါ်သို့
ဖြည်းညင်းစွာ ပြန်ချလိုက်သည်။

“အုန်း…”

ထိုခဏလေးတွင် မြေပြင်သည်
ပြင်းထန်စွာ တုန်ခါပြီး
အက်ကွဲသွားသည်။

ခွန်အား။

ယန်ယဲ့သည် သူ၏မျက်လုံးများကို
ဖြည်းညင်းစွာ မှိတ်လိုက်သည်။ သူသည်
စစ်နတ်ဘုရားလှံထဲမှ အဆုံးမရှိသော
ခွန်အားကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ၎င်းသည်

စစ်နတ်ဘုရားလုံ့ကိုယ်ထည်မှ

ထုတ်လွှတ်သော စွမ်းအားဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်က ထိုခွန်အားကို

လက်မခံနိုင်ပါ။

သူ၏ လက်ရှိ

ရုပ်ခန္ဓာခွန်အားပင် လုံးဝကို

တောင့်မခံနိုင်ပေ။ အကြောင်းမှာ

ယန်ယဲ့၏ ညာလက်တစ်ဖက်လုံး

သွေးရောင်

သန်းနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်
သူ့အသားအရေက ကွဲအက်နေပါပြီ။

“ငါ့ခန္ဓာကိုယ်က လုံလောက်အောင်
မသန်မာသေးဘူး”

“အုန်း...”

ဤအချိန်တွင် ယန်ယွဲ့ထံမှ
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားလှိုင်းများ

ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် သူ့နောက်တွင်

အဖြူရောင်နဂါးကြီးတစ်ကောင်ပေါ်လာ

သည်။ ကောင်းကင်တိမ်နဂါး။

ယန်ယဲ့သည် ကောင်းကင်တိမ်နဂါးကို

အသုံးပြုလိုက်သည်နှင့်

ချက်ချင်းဆိုသလို ပိုမို

အားကောင်းလာခဲ့သည်။ အတော်လေး

အားထည့်နေရသေးသည့်တိုင် သူသည်

အစောပိုင်းကလို ခက်ခဲခြင်း

မရှိတော့ပေ။

သို့သော် အချိန်ကြာကြာ

အသုံးမပြုနိုင်ပါ။ ၂နာရီထက်

ပိုသုံးထားပါက အားကုန်သွားမှာ

သေချာသလောက်ပင်။

စစ်နတ်ဘုရားလှံကို စိုက်ကြည့်ရင်း

ယန်ယဲ့၏မျက်နှာပေါ်တွင်

အပြုံးတစ်ခုပေါ်လာခဲ့သည်။

Translated by NyiNyiSoe

...အပိုင်း ၂၄၆၀

[အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ (လောကသုံးပါး)]

ဘာသာပြန်သူ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ဓားကမ္ဘာ

ဤအခိုက်အတန့်တွင် ယန်ယွဲ့သည်

ပညာရှင်တစ်ပါးကို

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်နိုင်မည်ဟု

ခံစားလိုက်ရလေသည်။ သူ၏လက်ရှိ

ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ခွန်အားနှင့်

စစ်နတ်ဘုရားလှံကို

ပေါင်းစပ်လိုက်သည်နှင့် ပညာရှင်ကို

သေချာပေါက်တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

သို့သော်သူသည်

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားကဲ့သို့
ပညာရှင်တစ်ပါးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ပါက
အနည်းငယ်ပင် မလုံလောက်တော့ပေ။
ထိုနောက်တွင် ယန်ယွဲ့သည်
စစ်နတ်ဘုရားလှံကို
စပြီးအသုံးပြုလိုက်သည်။

သူ့တွင် တိုက်ခိုက်ရေး နည်းစနစ်မရှိပေ။
ပုံမှန်လှုပ်ရှားမှုဖြင့်သာ လေ့ကျင့်ခဲ့သည်။
အရာရာတိုင်းသည် အမြဲတမ်း

တစ်နေရာတည်းတွင်သာ ပြန်လည်

ဆုံစည်းကြသည်။ ထိုကြောင့်

စစ်နတ်ဘုရားလုံ့ကို ဓားသုံးသလိုမျိုး

အသုံးပြုခဲ့သည်။

“အစ်ကိုကြီး”

ယန်ယွဲ့၏ နားထဲတွင် စိုးရိမ်သော

အသံတစ်သံ ရုတ်တရက်

ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူလှည့်ကြည့်လိုက်ရာ တျန်းရှူက

စိုးရိမ်စိတ်အပြည့်ဖြင့်

ပြေးလာနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ယန်ယွဲ့သည် တျန်းရှူကို လှည့်ကြည့်ရင်း

လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ့ချီလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ...”

သူမက

အသက်ရှူကြပ်မတ်တတ်လေသံဖြင့်

"မြန်မြန် နှင်းခဲလေး...နှင်းခဲလေး သူမ...”

“နှင်းခဲလေး ဘာဖြစ်နေတာလဲ...”

ယန်ယွဲ့၏အမူအရာပြောင်းသွားကာ

နေရာမှာပင် ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် နှင်းပွင့်လေးကို

ချက်ချင်းရှာတွေ့လိုက်သည်။

သူရောက်လာသည်နှင့် နှင်းပွင့်က
လေထဲတွင် လွင့်မျောနေကာ
တုန်လှုပ်နေသည်။

“ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ…”

ယန်ယွဲ့သည် နှင်းပွင့်လေးဆီသို့
ပြေးသွားသည်။ ဤအချိန်တွင်
နှင်းပွင့်ထံမှ
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော

ဝိညာဉ်စွမ်းအင်လှိုင်းတစ်ခု
လွင့်ထွက်လာပြီး ယန်ယွဲ့အား
တွန်းထုတ်လိုက်သည်။ ယန်ယွဲ့က
နှင်ပွင့်ကို မယုံကြည်နိုင်စွာ
စိုက်ကြည့်ရင်း

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ..."

တျန်းရှူက တိုးတိုးလေးပြောသည်။ "သူမ
မီးကြာပန်းကိုစားပြီး ဒီလိုဖြစ်သွားတာ"

“မီးကြာပန်း”

ယန်ယဲ့သည် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း သိပ်မကြာဘဲ သိလိုက်သည်။ တျန်းရှူက မီးဒြပ်စင်ရတနာအကြောင်း ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

“မီးကြာပန်းမှာ တစ်ခုခုမှားနေတာလား…”

ယန်ယဲ့၏ စိတ်ထဲတွင် အတွေးတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ သို့သော် ချက်ချင်း ငြင်းဆိုလိုက်သည်။ ဤမီးကြာပန်းက နှင်းပွင့်ကို အန္တရာယ်ပေးရန် အကြောင်းမရှိပေ။

“စိတ်မပူပါနဲ့”

အသံတစ်သံ ရုတ်တရက်
ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် ယန်ယွဲ့သည်
ကောင်းကင်ငယ်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ယန်ယွဲ့က အံ့သြသွားပြီး “သူမ
အဆင့်တက်နေတာလား...”

ကောင်းကင်ငယ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး
“ဝိညာဉ်အင်ပါယာတွေက
ဆင့်ကဲပြောင်းလဲရမှာပေါ့

ဒါပေမဲ့နှင်းပွင့်လို

ဝိညာဉ်အင်ပါယာတွေက

တစ်ကြိမ်ပြောင်းလဲဖို့ အချိန်ယူရတယ်။

တချို့က တစ်ကြိမ်အဆင့်တက်ဖို့

နှစ်ပေါင်း

တစ်သောင်းလောက်ကြာတယ်။

သာမန်အချိန်အရဆိုရင် သူမက

ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့ ဝေးနေဦးမယ်။ ဒါပေမဲ့

သူမက

ဒီမူလစေတီထဲမှာ မူလခရမ်းရောင်စွမ်း
အင်ကို စုပ်ယူတယ်။ ဒါ့အပြင်
ရတနာမျိုးစုံကို အဆက်မပြတ်
စားသုံးနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူမက
ကြိုပြီး အဆင့်တက်နေတယ်”

ယန်ယဲ့က
“ကြိုပြီးအဆင့်တက်တာလား…”

ကောင်းကင်ငယ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဟုတ်တယ် သူမ

အဆင့်ကြိုတက်သွားတယ်။

သူမစားသုံးလိုက်တဲ့ မီးကြာပန်းက

သူမရဲ့ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ကို တိုးတက်ဖို့

နောက်ဆုံးကြိုးမျှင်ဖြစ်တယ်။

ပြီးသွားရင်တော့ သူမရဲ့

အရည်အချင်းတွေက သိသိသာသာ

တိုးတက်လာလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ

သူမရဲ့ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်ကို အသုံးချတာက

အရမ်းကြောက်စရာကောင်းလိမ့်မယ်။

ဒါ့အပြင် သူမက ဝိညာဉ်ဘုရင်တွေကို

ပိုပြီး ဖိနှိပ်နိုင်လိမ့်မယ်။

အတိုချုံးပြောရရင် ဒါဟာ ကောင်းတဲ့

ကိစ္စပါ”

ယန်ယဲ့သည်

သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။ “သူမ

ဆင့်ကဲပြောင်းလဲနေတာလား...အဆင့်တက်နေတာလား...”

သို့သော် ယန်ယွဲ့သည် သိပ်ပြီး ဂရုမစိုက်ပေ။ သူတကယ်ဂရုစိုက်သည်ကတော့ နှင်းပွင့်၏ အခြေအနေပင်ဖြစ်သည်။ သူမအတွက်သာ စိတ်ပူနေခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း

ကောင်းကင်ငယ်ကတိုးတိုးလေးပြောလို

က်သည်။

“သူမကြီးထွားလာတာနဲ့အမျှ

ပညာရှင်တွေက သူမကို လုယူဖို့

သွေးဆောင် ဖြားယောင်းလိမ့်မယ်။

ပညာရှင်ကိုမပြောနဲ့ အဲ့ဒီအချိန်မှာ

သူမအရင်လို အပြင်မထွက်နိုင်တော့ဘူး။

မဟုတ်ရင် နည်းနည်းလေးမှားတာနဲ့

နင်က ပညာရှင်ငေ်တွရဲ့ အမဲလိုက်တာကို

ခံရလိမ့်မယ်”

ယန်ယဲ့က

ခါးသက်သက်ရယ်မောလိုက်သည်။

“အခုတောင် ပညာရှင်တွေအများကြီး

ငါ့ကို လိုက်ရှာနေပြီ”

ကောင်းကင်ငယ်က တခစ်ခစ်

ရယ်လိုက်သည်။

“နှင်းပွင့်လေးက သူမရဲ့
ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ပြီးတာနဲ့
အရမ်းအသုံးဝင်လာလိမ့်မယ်။ သူမရဲ
စွမ်းရည်တွေထဲက တစ်ခုက
ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေကို စုဆောင်းတာ။
သူမကိုယ်တိုင်က သဘာဝတရားရဲ့
ဝိညာဉ်သွေးကြောတစ်ခုဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ
နတ်ဘုရားအဆင့်ထက်ကျော်တယ်။
နင့်အနားမှာ သူမနဲ့အတူ

ဝိညာဉ်စွမ်းအင်အတွက် ဘယ်တော့မှ

စိတ်ပူနေရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါ့အပြင်

နှင်းပွင့်လို့ ဝိညာဉ်အင်ပါယာကို

ပိုင်ဆိုင်တာက

အကျိုးကျေးဇူးတွေအများကြီးရစေလိမ့်

မယ်။ အတိုချုံးပြောရရင်

နင်သတိထားရမှာက သူမကို

အပြင်ထွက်မဆော့စေနဲ့”

ယန်ယဲ့က ပြုံးပြီး "နားလည်ပါတယ်။ အနာဂတ်မှာ ငါသူမကို ဒီလောက်အထိ အပြင်ထွက် ကစားခွင့်မပေးတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ကြာမလဲ..."

ကောင်းကင်ငယ်က "ဒါက အခြားနေရာတွေမှာဆိုရင် အရမ်းကြာနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာရောက်နေတော့ အနည်းဆုံး တစ်လလောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်။

တကယ်တော့အပြင်မှာက

ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေ အများကြီး

သိပ်သည်းနေတယ်။ အရမ်းလည်း

ကောင်းတယ် ဒါ့အပြင်

မူလစေတီရဲ့ဝိညာဉ်အသိစိတ်က သူ့ကို

ကူညီနေတာ”

ယန်ယဲ့က ကောင်းကင်ငယ်ကို ကြည့်ပြီး

“မူလစေတီရဲ့ ဝိညာဉ်က သူ့ကို

ကူညီနေတာလား…”

ကောင်းကင်ငယ်က ခေါင်းညိတ်သည်။ “မူလစေတီရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်အသိက သူ့ကို ကာကွယ်ပေးထားတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ပိုပြီး တိကျအောင် ပြောရရင် ဒါကသူမကို တည်ငြိမ်အောင် ကူညီပေးနေတာပဲ။ ကံကောင်းလိုက်တဲ့ အငယ်လေး”

ယန်ယဲ့သည် ခါးသက်သက်

ရယ်မောလိုက်သည်။

သူအဆင့်တက်နေချိန်တွင် မူလစေတီ၏

အသိစိတ်ကို

မဆွဲယူဆောင်နိုင်သော်လည်း

နှင်းပွင့်ကတော့ လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

မူလစေတီကိုယ်တိုင်က နှင်းပွင့်၏လုံခြုံမှု

ဘေးကင်းမှုအား

အာမခံထားသည်ဟုဆိုနိုင်သည်။

“နင်ကရော”

ဤအချိန်တွင် ကောင်းကင်ငယ်က
ယန်ယဲ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

ယန်ယဲ့က သူမကို
အံ့သြစွာစိုက်ကြည့်ရင်း “ငါကဘာလဲ…”

သူမက တိုးတိုးလေးပြောသည်။
“နင်ဘာလုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားလဲ…”

“အစီအစဉ်လား...”

ယန်ယဲ့ကပြုံးလိုက်ပြီး

“နောက်ထပ်ဘာအစီအစဉ် ရှိလို့လဲ...။

ငါ့မှာ အစီအစဉ်မရှိဘူး။ ငါ့ရဲ့ပထမဆုံး

ရည်ရွယ်ချက်က အသက်ရှင်နေဖို့ပဲ။

အသက်ရှင်နေရတာတောင်

ပြဿနာရှိနေရင် အခြားအရာတွေကို

စဉ်းစားဖို့ ဘယ်လိုလုပ် အချိန်ရမလဲ...”

ကောင်းကင်ငယ်က ပြုံးပြီး "မှန်တယ်။ ကံကောင်းပါစေ။ ပြီးတော့ ငါ ဇိအာရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ဝိဇ္ဇာသစ်သားပေါ်မှာ ထားထားတယ်။ အဲ့ဒါက အရမ်းအလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဇိအာနှင့် သွေးကေရီတို့ နှစ်ယောက်စလုံး မကြာခင် သတိပြန်လည်လာသင့်တယ်"

ယန်ယဲ့သည်

အသက်ပြင်းပြင်းရှူလိုက်သည်။

လက်ရှိတွင် သူသည်

စိတ်ပူစရာဘာမှမရှိတော့ပေ။ နှင်းပွင့်ကို

လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သူမလေးက

တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်သွားသည်ကို

သတိပြုမိလိုက်သည်။

ယန်ယဲ့သည် ရုတ်တရက်

မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ နှင်းပွင့်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး “တစ်ခုခုတော့
ထူးခြားပြီ။
ငါအပြင်ထွက်လိုက်တော့မယ်”

ယန်ယဲ့သည် စကားဆုံးသည်နှင့်
မူလစေတီထဲမှ ထွက်သွားလိုက်သည်။

မူလစေတီ အပြင်ဘက်တွင်
ယန်ယဲ့သည် သတင်းပို့အဆောင်ကျော
က်တုံးတစ်တုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ယန်လျန်ရှမ်း ပေးခဲ့သော သတင်းပို့

ကျောက်တုံးဖြစ်သည်။

အထဲမှာ ယန်လျန်ရှမ်း၏ အသံက

“နတ်မျိုးနွယ်ရဲ့ ပညာရှင်တွေက

ကောင်းကင်ကမ္ဘာကို ဦးတည်နေပြီ။

နင့်မိတ်ဆွေ ရှောင်ချီက

အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်။ သွားပြီး

ကယ်မှာလား…”

“နတ်မျိုးနွယ်က ကောင်းကင်ကမ္ဘာကို

သွားပြီလား…”

ယန်ယဲ့သည်

မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“နတ်မျိုးနွယ်က ကောင်းကင်မျိုးနွယ်ကို

စပြီး တိုက်ခိုက်မှာလား…”

သို့သော် ယန်ယဲ့သည် နေရာတွင်

ရပ်နေကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်

။ နတ်မျိုးနွယ်က ကောင်းကင်ကမ္ဘာကို

ရောက်သွားပြီ။ ယန်ယဲ့၏ နှလုံးသားက

နစ်မြုပ်သွားသည်။ သူတို့က

အခုအချိန်မှာ မျိုးနွယ်ခြားအားလုံးနဲ့

စစ်ပွဲစဖို့ စီစဉ်နေသလား…။

ယန်ယဲ့အတွက်လည်း နတ်မျိုးနွယ်၏

အစီအစဉ်ကို အမှန်ပင်မသိနိုင်ပါ။

နောက်ဆုံးတွင် နတ်မျိုးနွယ်က

ကောင်းကင်မျိုးနွယ်ကို

စပြီးတိုက်ခိုက်လျှင်

အခြားမျိုးနွယ်ခြားအားလုံး

ပူးပေါင်းလာဖို့

အလားအလာများပါသည်။

မှန်သည်။ နတ်မျိုးနွယ်က တုံးအသော

လူမိုက်များမဟုတ်ပေ။ ၎င်းတို့သည်

တစ်ခုခုကို သေချာပေါက်

စီစဉ်ထားကြပြီးသားဖြစ်နိုင်လေသည်။

ယန်ယွဲ့သည်

အချိန်တော်တော်ကြာစဉ်းစားနေပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ရှောင်ချီ။

သူသည် ကောင်းကင်အင်ပါယာအရှင်ကို သောက်မြင်ကပ်နေသော်လည်း ကောင်းကင်အင်ပါယာအရှင်က သူကိုယ်တိုင်သာ ဖြစ်သည်။ ရှောင်ချီက ရှောင်ချီပင်ဖြစ်သည်။ ရှောင်ချီသည်

အတိတ်က သူ့အား ကယ်တင်ရန်အတွက်

အသက်သေဆုံးလုနီးပါးပင်။ ထို့ပြင်

သူမက သူ့အား

လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်

အဆက်မပြတ်ကူညီခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်နတ်မျိုးနွယ်က မည်သို့

ကြံစည်ထားသည်ကို မြင်ချင်ခဲ့သည်။

ယန်ယဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

အလင်းတန်းတစ်ခုအဖြစ်ပြောင်းလဲကာ
ကောင်းကင်အထက်သို့
ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ကြယ်တာရာပုံရိပ်မြို့တော်မှ
အဖြစ်အပျက်များသည် မျိုးနွယ်ခြား
အသီးသီးသို့ ချက်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားသည်။
ဤတစ်ကြိမ်တွင် နတ်မျိုးနွယ်သည်
ပြန်လာပြီးဖြစ်ကြောင်း

လောကသုံးပါးကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း

ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်လေသည်။

နတ်မျိုးနွယ် ပြန်လာခြင်းသည်

မျိုးနွယ်ခြားအားလုံးကို ကမ္ဘာစစ်အတွက်

စပြီး ပြင်ဆင်ထားစေခဲ့သည်။ အချို့က

သက်ဆိုင်ရာမျိုးနွယ်ခြား၏

ကျင့်ကြံသူများကို ပြန်ခေါ်ကာ

မဟာမိတ်ဖွဲ့လိုက်ကြသည်။

သို့သော်လည်း မျိုးနွယ်ခြားများသည်

အတိတ်ကကဲ့သို့ စည်းလုံးမှု

မရှိတော့ပေ။ လောလောဆယ်တွင်

နတ်မျိုးနွယ်သည်

လွန်ခဲ့သောနှစ်များကဲ့သို့

အုပ်စိုးရှင်မဟုတ်တော့သော်လည်း

အခြားမျိုးနွယ်ခြားများလည်း

အလားတူပင်။

လောကသုံးပါးတွင် စစ်ပွဲ မုန်တိုင်း

တစ်ခုတိုက်ခတ်လာသည်။

ကောင်းကင်ကမ္ဘာ။

ယန်ယဲ့သည်

အချိန်အတော်ကြာပြီးနောက်

ကောင်းကင်ကမ္ဘာထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

အထဲဝင်လာသည်နှင့်

ဝင်ပေါက်အစောင့်မရှိတေသာကြောင့်

တစ်ခုခုဖြစ်သွားကြောင်း

ချက်ချင်းခံစားလိုက်ရသည်။

ထို့နောက်တွင် ယန်ယွဲ့သည်
ကောင်းကင်မြို့တော်ဆီသို့
ချက်ချင်းပြေးသွားခဲ့သည်။

ကောင်းကင်တိမ်ကမ္ဘာမြို့တော်။

ဤအခိုက်အတန့်တွင်
မြို့ပတ်ပတ်လည်ရှိ
အကာအကွယ်အစီအရင်များ
အသက်ဝင်နေသည်။ မြို့အထက်

ကောင်းကင်ယံတွင်

ရောင်စုံအလင်းတိုင်များ

အစီအရီထွက်ပေါ်နေသည်။

အလင်းတိုင်လုံး တစ်ခုစီတိုင်းက

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအင်များ

ထွက်ပေါ်နေပါသည်။ မြို့

အပြင်ဘက်တွင်တော့ ပုဆိန်တစ်လက်

ထမ်းထားသော

သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသားတစ်ယောက်ရှိ

နေသည်။ ဤအချိန်တွင်တော့

သူ့ဘေးနားတွင် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်

ရပ်နေသည်။

အဘိုးကြီးက အောက်ကို

အနည်းငယ်ငုံ့ကြည့်ကာ

သူ့ရင်ဘက်ရှေ့တွင် လက်နှစ်ဖက်

အုပ်ထားသည်။

သူ့လက်နှစ်ဖက်အကြားတွင်

လှံတစ်ချောင်းရှိသည်။ ထို့ပြင်

အဘိုးကြီး၏ နံဘေး၌ ဝတ်စုံဖြူဝတ်

သက်လတ်ပိုင်းတစ်ဦးလည်းရှိသည်။

သက်လတ်ပိုင်းက ခေါက်ယပ်တောင်ကို

ညာဘက်လက်ဖြင့် ကိုင်ထားပြီး

မျက်နှာတွင်အပြုံးမပျက်ပါ။

ကောင်းကင်မြို့တော်က

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ

ရန်သူတော်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရပုံရသည်။

ပညာရှင် ၃ ပါး။

Translated by NyiNyiSoe

18 ပိုင်းထည့်ပေးထားပါတယ်